

நூல்தொகை

குசரியர்: பெடாபினிக் ஜீலா

நலக்கிளி திரு. அ. பாலமனோகரன்

மார்ச் - 2003

விலை - 20/-

VIJAYA GENERAL STORES

Agro Service Centre

**Dealers In Agro Chemicals, Vegetable Seeds,
Sprayers & Fertilizers Etc;**

1976

85, Wolfendhal Street, Colombo - 13.
Tel: (94-1) - 327011 Telefax: (94-1) - 331596
E-mail: vijaya76@hotmail.com

'V' CARE FOR YOUR CROPS.

Rani Grinding Mills

**Chillie Powder, Curry Powder,
Curry Stuff, Turmeric Powder**

219, Main Street, Matale.
Tel: 066-22425

The Flavour of Lanka

மல்லிகை

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுப்பிடென்றும் தட்பவர்பிறர்
நன் நிலைகள் குதுள்ளுவர்'

38-வது ஆண்டு

மார்ச் 2003

287

*Malvika' Progressive
Monthly Magazine*

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel: 320721
E-mail: panthal@sltnet.lk

மல்லிகைச் சிறுக்கதைகள் என்ற
பெயரில் 30 ஏழத் தாளர்களின்
சிறுக்கதைகளைத் தொகுத்துக் கடந்த
ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் தொகுதியை
வெளியிட்டிருந்தோம்.

நாம் எதீர்பாராத் இடங்களிலீ
நுந்திதல்லாம் அந்தத் தொகுப்பிற்குப்
பேராதாறு கிடைத்துள்ளது.

அந்த உற்சாகத்தில் இரண்டாம்
தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளோம் 4:
எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கதைகள் அடங்கிய
சிறுக்கதைத் தொகுப்பு இது.

ஈழத் து இலக்கீய உலகைக்
சப்பமொக்கைக் கவனித்து வருபவர்களுக்கு
ஒன்று தெரியும். மல்லிகை இலக்கீய
இதழ்களைக் கடந்த கே 48 ஆண்டுகளாகச்
தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவதுடன்,
'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியிட்டு
நிறுவனத்தின் மூலம் கிட்டத் தட்ட கீ
நால்கள் வரையும் வெளியிட்டுள்ளோம்.

இது இந்த மண்ணில் மல்லிகை
செய்து வரும் பாரிய இலக்கீயப் பணியாகும்.

நீங்கள் மல்லிகைப் பந்தல்
வெளியிடுகளை வாங்கும் பொழுது ஆசன்
மூலம் எமது தோளின் மீது சமாத்தப்
பட்டுள்ள பொருளாதாரப் பாரத்தைச் சுற்றுக்
துறைக்கீர்கள் என்பதைப் பலவாற்றில்
கொள்ள வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கையை உரிமை கருதி
உங்களு கவனத்திற்குச் சம்ப்பிக்கிறோம்.

-ஆசிரியர்-

Digital Centre

Happy

Professional Colour Lab & Studio

- * Indoor & Outdoor Photography
- * Quality Colour Film Processing
- * Photo Laminating Covering / Print
- * Quality & Normal Picture Prints
- * Video Filming

Quick Photo Service Systems

**D4, Sumanatissa Mawatha,
(Armour Street),
Colombo - 12.**

Tel: 074-6110652

தயவுசெய்து இழுத்து முடிவிடுங்கள்!

இலங்கைத் தேசிய ஒலிபரப்பும் அத்துடன் இணைந்து இயங்கி வந்த வர்த்தக ஒலிபரப்பும் இலங்கைத் தமிழ் வானோலி வரலாற்றிலேயே ஒரு பொற் சகாப்தத்தை உருவாக்கி வைத்திருந்தது. இது நேற்றைய வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

அதனது நிகழ்ச்சிச் செழிப்புக்காகவும் முன்னோடி இயல்புக்காகவும் கடல் கடந்தும் தமிழ் நாட்டில் சுவைஞர்களாலும் பாராட்டப்பட்டு வந்துள்ளது.

அது ஒரு காலம். அது கடந்து சென்று விட்ட காலம்.

அந்தத் தமிழ்ப்பகுதி சேடமிழுக்கத் தொடங்கிவிட்டதாகப் பலரும் பேசிக் கொள்ளுகின்றனர். எம்மால் இதை நம்ப முடியவில்லை.

இப்படியே மக்கள் நம்பிக்கையையும் இழந்து சுவைஞர்கள் தொடர்புகளையும் துண்டித்துக் கொண்டு போகவிட்டால் அதன் சென்ற கால மகிமையும் கூத்தியும் மங்கி மறைந்து போய்விடுமோ? என மனக்கிலேசமடைகின்றோம்.

எத்தனை பெரிய மகா மேதைகள், திறமைசாலிகள், பேராற்றல் மிக்கவர்கள், கலை விற்பனர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து கடமையாற்றிய தேசிய பொது நிறுவனம் அது! இன்றைக்கு அதன் நிலை இப்படியாகி விட்டதே!

ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையை மேற் கொண்டு இயங்கி வந்த அந்தப் பிரபலம் மிக்க வானோலி நிறுவனம் இன்று யுத்த அகதிகள் ஓரங்கட்டப்படுவது போல, சீரழிந்து கொண்டு வருவதைத் தகவல் மூலம் கேள்விப்படும் போது நெஞ்சில் வலி எடுக்கிறது. வேதனையாக இருக்கிறது.

அதன் கடந்த கால ஆவணச் சேமிப்புகள் கட்டம் கட்டமாகச் சீர்க்கலைந்து போவதைக் கேள்விப்படும் போது, எதிர்காலப் பரம்பரைக்கு முடிவில் எதைத்தான் விட்டு வைக்கப் போகின்றது? என்ற நியாயமான அச்சம் எமது நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றது.

தனியார் ஒலிபரப்பு நிறுவனங்கள் எல்லாம் உரத்துக் குரல் கொடுத்துப் பொது மக்கள் நெஞ்சங்களையெல்லாம் வசீகரித்துக் கொண்டு இயங்கி வரும் இந்தக் கால கட்டத்தில், இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ப்பகுதி மாத்திரம் பின்னடைந்து போய்க் கொண்டிருப்பது எதனைக் காட்டுகிறது?

அதன் பாரிய பெருமைகள் முற்றாக சிதைந்தொழிலின் போவதிலும் பார்க்க, தமிழ்ப்பகுதியை இழுத்து மூடி விடுவதே சிக்ச சிறந்த செயலாகும் என்பதே நம் கருத்தாகும்.

நிலக்கிளி அ. பாலமனோகரன்

-ஏவ்வளவு-

திரு. அ.பாலமனோகரன் இலங்கையில் மட்டுமன்றி ஜோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலும் அறிமுகமாகியுள்ள பிரபல எழுத்தாளர் ஆவர்.

எழுபதுகளில் வன்னிப் பிரதேசத்தின்

மண்வாசன வீசும் சிறுக்கைகளை எழுதிய இவர் வீரகேசரிப் பிரகரமான நிலக்கிளி நாவல் மூலம் ஒரு தரமான எழுத்தாளாகத் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டார்.

வன்னிப் பிரதேச ஆக்க இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவர்கள் முதலில் 'நிலக்கிளி' யையே சொல்லுமளவிற்கு அந்த நாவல் பிரசித்தமாகி விட்டது.

வன்னி இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஓர் அடையாளமாக இது திகழ்கின்றது. அன்று தொடக்கம் சிறுக்கைகள்.

நாவல்கள். நாடகங்கள். கட்டுரைகள் என்பவற்றை எழுதியதன் மூலம் எழுத்துலகில் தனது முத்திரையை ஆழமாகப் பதித்துள்ளார்.

மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள தண்ணீருற்றில் பிறந்த இவர் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பானக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார்.

பின்னர் ஆண்டாங்குளம் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாசுகாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். (1962)

1965-1966 காலப் பகுதியில் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியருக்கான சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றார்.

1967 இல் முதுர் மூஸ்லிம் மகாலித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அப்பொழுதுதான் முதுபெரும் எழுத்தாளர் வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்களின் அறிமுகம் அவருக்குக் கிடைத்தது.

அவரது அறிமுகமும் ஆலோசனையுமே இவரை எழுத்துலகில் பிரவேசிக்கக் காலாக அமைந்தன.

கிழக்கிலங்கை மண்வாசனயுடன் இலக்கியம் படைத்த

வ.அ.வைக் குருவாகக் கொண்டதனாற் போலும்

பாலமனோகரனின் எழுத்துக்களில் மண்வாசன வீசுகின்றது.

'மலர்கள் நடப்பதில்லை' என்னும் சிந்தாமணியில் பிரகரமான சிறுக்கையே இவரது முதற் படைப்பாகும்.

முன்னியவளை வித்தியானந்தாக் கல்லூரியில்

ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோது எழுத்தாளர்களான அப்பச்சி மகாலிங்கம்.

மூல்லைமணி ஆகியோளின் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது.அக்காலத்தில் வண்மீமண்ணில் நிலையாகக் காலூன்றி வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்ட பலக்கைகளை எழுதியிருந்தார். அந்தக் காலப்பகுதியிலே தான் ஒரு நாவலை எழுதி வைத்திருப்பதாகவும் இன்னும் பெயர் கூட அதற்குச் சூட்டவில்லை என்றும் சொன்னார்.

~~~~~

'மண்ணின் மைந்தர்கள்' எனத் தலைப்பிடலாமோ?

எனத் தான் யோசிப்பதாகவும் கூறினார்.

நான் எனது பண்டாரவன்னியன் வரலாற்று நாடக மீன்பதிப்புத் தொடர்பாக வீரகேசரி நூல் வெளியிட்டுத்

துறைப் பொறுப்பாளர் பாலச்சந்திரன் அவர்களைச் சந்திக்கவிருந்தேன்.

தனது நாவலையும் வீரகேசரிப் பிரகரமாக வெளியிடும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா? என விசாரித்து வரும்படி என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

அப்பொழுதுதான் வீரகேசரி சில நால்களைப் பிரகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

நாவல் பிரதிகருங்குத் தட்டுப்பாடு நிலவியது.

இதனால் எழுத்தாளர் நாவல் பிரதியுடன் அனுப்புமாறு பாலச்சந்திரன் என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

1973 இல் அந்த நாவல் 'நிலக்கிளி' என்னும் தலைப்புடன் வீரகேசரி பிரகரமாக வெளிவிடந்து.

நாவலை வாசித்து முடித்த பின்புதான் அந்தத் தலைப்பின் தாற்பரியமும், பொருத்தப்பாடும் எனக்குத் தெளிவாகியது.

~~~~~

'நிலக்கிளிகள் நிலத்தில் வாழ்பவைதான்.

உயர்ப்பறக்க விரும்பாதவை தான். இலக்குவில் பிறரிடம் அகப்பட்டுக் கொள்பவைதான். ஆனால் அவை எளிமையானவை. அழகானவை.

தம் சின்னச் சொந்த வாழ்க்கை வட்டத்துள்ளே

உல்லாசமாகச் சிறகடிக்கும் அவற்றின் வாழ்க்கைதான் எவ்வளவு இனிமையானது.' என்னும் நாவலன் முத்தாய்ப்பு வசங்கள் வண்மீமண்ணின் மைந்தர்களின்

வாழ்க்கை நோக்கின் குறியீடாக அமைபவை.

கதாநாயகி பதஞ்சலியை நிலக்கிளியாக உருவகித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

'மண்வாசனை, மண்வாசனை' என்று ஏதோ கூறுவார்கள்.

அவர்கள் அப்படிக் கூறுவதை விட, இந்த நிலக்கிளி நாவலைக்

காட்டியிருந்தால் அந்த மண்வாசனை என்பது என்ன எனப் புரிந்திருக்கும்.

முன்பின் பழகி அறியாத வன்னி மண்ணைத் தெளிவாக

மனக்கண்ணில் கொண்டந்து நிறுத்தியுள்ள இந்நாவலாசிரியர்

பேச்சு மொழியையும் கண்தியான இலக்கியச் சொற்களையும் கலந்து

காத்திரமான வகையில் நாவலை வடித்துள்ளார்'.

~~~~~

1973ஆம் ஆண்டு சிறந்த நாவலுக்கான

தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசு நிலக்கிளிக்கும் கிடைத்தது.

இதனை விட குமாரபுரம், கனவுகள் கலைந்த போது என்னும்

நாவல்களும் வீரகேசரிப் பிரசரமாக வெளிவந்தன.

தமிழ் நாட்டில் தாய்வழித் தாகம, நந்தாவதி என்னும் நாவல்கள் வெளியாகியனர்.

'தீபதோணங்கள்' இவரது சிறுக்கைத் தொகுதியாகும். மித்திரனில் இவர்களும்

வண்ணக் கனவுகள் என்னும் நாவல் தொடராக வெளியிடப்பட்டது.

1984 இல் இவர் புலம்பெயர்ந்து டென்மார்க்கில் குடியேறிய போதும்

இவரது இலக்கிய தாகத்தின் வெளிப்பாடுகளாகப் பல ஆக்கங்களைப் பிரசவித்துள்ளார்.

இவர் ஆக்கிலத்தில் எழுதிய சிறுக்கைகள்

டெனிஸ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'நாவல் மரம்' என்னும்

பெயரில் நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

இவர் தயாரித்து வெளியிட்ட டெனிஸ் - தமிழ் அகராதி

அந்த நாட்டில் வெளியான 11ஆவது பிரமொழி அகராதியாகும்.

டென்மார்க்கில் வாழும் தமிழர்கள் டெனிஸ் மொழியைப் பயில்வதற்கு

இது பெரும்பயன் விளைக்கிறது.

~~~~~

டென்மார்க்கிலும், பிற ஜோப்பிய நாடுகளிலும்.

கண்டாவிலும் வெளியாகும் பிரபல பத்திரிகைகளும்.

சஞ்சிகைகளும் இவரது ஆக்கங்களை விரும்பிப் பிரசுரித்துள்ளன.

ஜூரோப்பிய, அமெரிக்க வாணைகிளிலும் இவரது கைதகளும் கட்டுரைகளும்

ஒளிப்பரப்பாகியுள்ளன. டென்மார்க் அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் தயாரிப்பாக

'எமது குடும்பத்தின் கைத்' நாற்பத்தைந்து நிமிட திரைப்படமாக வெளியிடப்பட்டது.

டெனிஸ் அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் ஆலோசகராகவும்.

உதவியாராகவும் பணியாற்றிய பாலமனோகரன்

6

பல கைதால்களை மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

டென்மார்க்கில் இலங்கையரான கி.செ.துரை அவர்கள்

பல வருடங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்த அலைகள்

இனையத்தள சஞ்சிகைக்கு கவிதை, கட்டுரை, சிறுக்கை

என்பனவற்றை ஆக்கியிலித்துள்ளார்.

~~~~~

தற்போது 'எங்கள் இனத்தின் கதை'யை ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும்

பெற்றோரின் பின்னைகள் - அந்தந்த நாடுகளில் பிறந்து வளர்ந்துவரும்

இளங்குமரப் பருவத்தை அடைந்துவரும் ஒரு வாசக வட்டத்தை

மனத்திற் கொண்டு இதனைத் தான் எழுதுவதாகக் கூறுகின்றார்.

இயல்பாகவே ஓவியத்துறையில் நாட்டுமுடைய இவர், டென்மார்க்கில்

இத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற ஓவியராகத் திகழ்கின்றார்.

நீர்வண்ணச் சித்திரத்திலும், போஸ்ரல் சித்திரமுறையிலும் இவர்

தேர்ச்சி பெற்று உருவச் சித்திரங்களை வரையும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளார்.

1990 இல் தொலில் நுட்ப உதவியாளர், பட வரைஞர்கட்கான

மூன்று ஆண்டு பயிற்சி நெறியை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

தனது மனைவியினதும் தனதும் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக

இரண்டு ஆண்டுகள் ஓய்வு பெற்றபோதும் 2000 ஆண்டு தொடக்கம்

மீண்டும் தன் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றி வருகின்றார்.

வண்ணியில் பூத்த மலர் இன்று தன் இதழ்களை விரித்து அகில உலகிற்கும் மனம் வீசிக் கொண்டிருப்பது பெருமைக்கும் பாராட்டுக்கும் உரிய சங்கதிதான்.

இலக்கிய உலகம் இவரிடம் நிறைய எதிர்பார்க்கிறது.

வாழ்த்துக்க்கேள்வோம்

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. மா.கருணாநிதி அவர்கள் சமீபத்தில் கலாநிதியாகப் பட்டம் பெற்றுள்ளதைப் பாராட்டி அவரது நன்பர்கள் சமீபத்தில் கொழும்பில் ஒரு விழா எடுத்து கெளரவித்துள்ளார்.

இலக்கிய நெஞ்சம் மிகக்கவரான அவரது கல்விப் பெருமையில் மல்லிகையைப் பங்கு கொண்டு அண்ணாரைப் பாராட்டி மகிழ்கின்றது.

ஆசிரியர்

7

மல்லிகை 38வது ஆண்டு மலர்

- கொக்கிராவ ஸஹானா

'மல்லிகை'யின் 38வது ஆண்டு மலர் படித்தேன். அட்டைப் பாடம் மேலே வானத்தை நோக்கிப் பறக்கின்ற சமாதானப் புறாவையும், அதற்குக் கீழே, பெரும்பான்மைச் சிங்களவார்களை வட பகுதித் தமிழர்கள் வரலேற்றுக் காட்சியையும் தாங்கி வந்துள்ளது நடுவே, 'மல்லிகை'யின் சின்னம். அது பிரம்மாண்மான மல்லிகையாக மலர்ந்து நிற்பது போன்று எனக்கொரு பிரமை. கீழே விளை ரூ. 12/- எனக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. அவ்விலையை விட இதழின் பெறுமதி மிக அதிகம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

உள்ளே வழுமையான அம்சங்களையும், ஆசிரியரின் தொடர் கட்டுரையையும், தலிர்த்து மொத்தம் பதினெட்டு கட்டுரைகளும், எட்டுச் சிறுக்கதைகளும், ஒரு கவிதையும் காணப்படுகின்றன.

'எப்பொழுதுமே எனக்கான மொழியை நானே உருவாக்கக் கொள்ளுகிறேன்!' என்ற தலைப்பிட்ட ஆசிரியரின் கடிதத்தில் "பகிரங்கமாக ஓப்புக் கொள்ளுகின்றேன் நானொரு சாதாரணனன். பட்டப் படிப்புகளேதும் அற்றவள். உண்மை. 'மல்லிகை' ஆசிரியராக இன்று மிரிக்கிறேன். எழுத்தாளானாக இன்று விளங்குகிறேன்". என்று கூறியிருக்கிறார் டொமினிக் ஜீவா. 'மல்லிகை'யின் வளர்ச்சி கண்டு பொல்லாகக் கதைகளைக் கூறும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களை நெருப்பினாற் கட்டுவது போன்று அவரது கருத்துக்கள் ஆவேசமாக வருகின்றன. "தான் நேச்க்கும் மக்கள் பழங்கும் மொழியினுடாக என்னால் எழுத்தில் பதியப் பட்டு வரும் கருத்துக்கள், பின்பொரு காலத்தில் சர்ச்சிக்கப் பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டும் என்ற மன நம்பிக்கை எனக்கு எப்போதும் உண்டு" என்று குறிப்பிடும் டொமினிக் ஜீவா அவர்களது கருத்தைப் படிக்கும் போது சில காலமுன்பு 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியிடாக வந்த 'அட்டைப் பட ஒவியங்கள்' என்ற நாலின் தலைப்பைப் பற்றி எழுந்த குற்றச் சாட்டு நினைவில் வந்து போனது.

'ஒன்றை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது வெறுமே தனி மனித சுய ஆண்வமல்ல. ஒடுக்கப்பட்டோர் பரம் பறையில் பிறந் து, சகல இடையூறுகளையும் புறமொதுக்கி நிமிர்ந்து நின்று, 'நாவலர் பூமியில் தொடர்ந்து சிற்றேடொன்றை நடத்தி வருபவன் என் கிற நியாயமான பெருமையில் முக்கிந்த, போராட்ட குணம் மிக்க ஒருவனது ஆரோக்கியமான முன்னோடி ஆணவம், அல்லது மனத் தமிர் தான் இது!' என்ற தனது கடிதத் தில் எழுத்துகள் 'மல் லிகை' ஆசிரியர் தீரு. பொருளைக் கீழே அவர்களது எண்ணங்கள் தொடர்ந்து வருகின்ற சில ஆக்கங்களிலும் பிரதிபலிக் கின்றன. குறிப்பாக, தெணியானின் 'இவன் மிச்சம் நல்லவன்', செ.குணரத்தின்தனின் 'தனிவழி', பொ. கருணாகர மூர்த்தியின் 'என் இனமே என் சனமே.....' ஆகிய சிறுகதைகளிலும், செ. யோகராசாவின் 'எதரிப்பு இலக்கிய நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை', திக்கவல்லைக் கமாலின் 'இல்லாமிய இலக்கியமும் முஸ்லிம் இலக்கியமும்', துரை மனோகரனின் 'இலங்கைத் தமிழ்த் தொலைக் காட்சி நாடகங்கள்' ஆகிய கட்டுரைகள் ஒட்டு மொத்தமாக ஈழத்து இலக்கிய உலகின் பலவேறு கூறு களையும் ஆராய்கின்றன. மு.அநாதரத்சகனின் 'சிந் தலை உலகீன் புதிய அலை - பின் நவீனத்துவம்' என்கிற கட்டுரை பின் நவீனத்துவம் பற்றிய முழுமையானதொரு விளக்கத்தை மாணவர்கள் கூட்டத் தாமாகவே படித்து விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் மிக எளிமையாகத் தருகின்றது. இன்று க.பொ.த. உயர் தர வகுப்பில் தமிழ் கற்கின்ற மாணவர்களுக்கும் பின் நவீனத்துவம் வேண்டும்' என்ற கட்டுரையில் தமிழ் இசையை முழுமையாக மீள் கொணர்வதற்குச் சாதனமான ஆம், சாத்தியமானதுமான குழல் நமது நாட்டிலேயே உள்ளது. என்று நிறுவி, அதற்குரிய ஆக்கபூர்வமான வழி வகைளையும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டு எள்ளார். பெண் விடுதலைப் பற்றி ஏலவே எழுதி வரும் சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் தனது கட்டுரையிலும் பெண் விடுதலையை அடைவதற்குத் தேவையான பல நல்ல முற்போக்கான ஆலோசனைகளை முன் வைத்துள்ளார்.

செங்கை ஆழியான க.குணராசாவின் 'ஆழத்து முன்னோடி நாவல்கள்'(1856-1940), பா.இருகுவரனின் 'ஆழத்தில் நவீன தமிழ் நாடக வளர்ச்சி (வரலாற்றுப் பார்வையில் சில குறிப்புகள்), செ. யோகராசாவின் 'எதரிப்பு இலக்கிய நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை', திக்கவல்லைக் கமாலின் 'இல்லாமிய இலக்கியமும் முஸ்லிம் இலக்கியமும்', துரை மனோகரனின் 'இலங்கைத் தமிழ்த் தொலைக் காட்சி நாடகங்கள்' ஆகிய கட்டுரைகள் ஒட்டு மொத்தமாக ஈழத்து இலக்கிய உலகின் பலவேறு கூறு களையும் ஆராய்கின்றன.

மு.அநாதரத்சகனின் 'சிந் தலை உலகீன் புதிய அலை - பின் நவீனத்துவம்' என்கிற கட்டுரை பின் நவீனத்துவம் பற்றிய முழுமையானதொரு விளக்கத்தை மாணவர்கள் கூட்டத் தாமாகவே படித்து விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் மிக எளிமையாகத் தருகின்றது. இன்று க.பொ.த. உயர் தர வகுப்பில் தமிழ் கற்கின்ற மாணவர்களுக்கும் பின் நவீனத்துவம்

பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

என் மாணவப் பருவத் தில் 'மல்லிகை'யின் வாசகியாக நான் இருந்த போது ஒரு முறை 'தூண்டில்' பகுதியில் நான் கேட்ட கேள்வி, "உங்கள் இதழுக்கு ஏன் மல் ஸிகை என்று பெயர் வைத்தீர்கள்?"

இப்படியொரு கேள்வி நான் கேட்கக் காரணம் உண்டு. அப்போதுதான் - 'மல்லிகை' தொடங்கி ஏறக்குறைய பதினேழு வருடங்களின் பின்புதான் - அதனை, எனது பதினெந்தாவது வயதில் வாசிக் கத் தொடங்கி யிருந்த தேன். அப்போது ஆசிரியர் சொல்லியிருந்த பதில் "இந்தக் கேள்விக்குரிய பதிலை நான் ஏற்கெனவே பலதடவை சொல்லி விட்டேன்!"

இவ்வாறு ஆரம்பத்திலேயே ஆசிரியர் கையால் நறுக்கென குட்டு வாங்கிய ஞாபகம் இன்று வரை நிலைத்தி ருக்கிறது. கூடவே எனது கேள்விக்கான பதிலையும் வேண்டி, 'அச்சுத் தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்' எனது கேள்விக்குரிய பூரணமான பதிலை வழங்க விட்டது என்று சொல்லலாம்.

நூற்று முப்பத்தாறு பக்கங்களைக் கொண்ட இதழில், நூற்று இருபத் தெட்டாவது பக்கம் படித்து முடிகின்ற போதும், இதுவரை ஒரு நல்ல சிறுகதை பாட்கக் கீட்டைக்க வில்லையே என்ற மனக்குறை தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. ஆனாலும், நூற்று இருபத் தொன்பதாவது பக்கத்தில் அக்குறை தீர்க்கின்றது. ச.முருகானந்தனின் - 'தாத்தா

சுட்ட மான்' காரணமாக.

இதழில் சிற்சில இடங்களில் அச்சுப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. மேம்கி வியின் 'போரே உனக்கோர் அஞ்சலி' கவிதையைத் தவிர வேறேதும் கவிதைகள் இல்லை. அக் கவிதையில் வரும் இரு அடிகள்:-

தர்மத்தின் கையில் நீ அரசி
அதர்மத்தின் கையில் நீ அரக்கி
இது சரியா?

அதர்மத்தின் கையில் நீ அரசி
தர்மத்தின் கையில் நீ அரக்கி

என்று தானே இடம் பற்றிருக்க வேண்டும்? இதுவும் அச்சுப் பிழையா?

'மல்லிகை' 38-வது ஆண்டுமெலர் பற்றி ஒரு வார்த்தையில் சொல்வதானால், படித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய நூல் மட்டுமல்ல, தமிழ் இலக்கியம் கற்பிப்பதற்கு வழி காட்டியாகவும், உதவியாகவும் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நூல். இதனை இவ்வளவு காத்தர்மாகவும், சீறப்பாகவும் வெளிக் கொண்டந் த ஆசிரியர்து கடின உழைப்புக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கும் முதல் ஆளாக நான் இருக்க விரும்பியே இக்கட்டுரை எழுத எடுத்தேன். பின் ஒவ்வும் தொடரும் பாராட்டுக்கள் 'மல்லிகை' யின் வெற்றியை நிச்சயித்து "Appriseise waits on Success!" கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள் 'மல்லிகை' பெண்கள் மலர் ஒன்றை வெளியிட்டால் என்ன?

கல்கியின் இலங்கைப் பயணம்

தெளிவத்தை ஜோசப்.

சின்ன அண்ணாமலைப் பதிப்பகம் 1954-ல் வெளியிட்ட நூல் இது.

பதிப்புரை வெளியிட்டுரை என்று எதும் இந்த நூலில் இல்லை. ஆனால், இலங்கைப் பிரயாணம் முன்னுரை என்றும் கல்கியின் முன்னுரைக்கு முதல் பக்கத்தில் சின்ன அண்ணாமலை ஒரு குறிப்பு எழுதியுள்ளார்.

"இந்நூலில் வெளிவந்திருக்கும் கதைகள் யாவும் ஆனந்த விகடன் அதிபர் திரு எஸ். எஸ். வாசனுக்கு உரிமையானவை. திரு வாசன் அவர்கள் அன்பு கூற்று இப்பத்தகத்தின் முதற் பதிப்பை மட்டும் வெளியிட எனக்கு அனுமதி அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்...."

இந்தக் குறிப்பு சில சிந்தனைகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனந்த விகடன் ஆசிரியராக, கல்கி என்றே தமிழுலகம் அற்றந்து கொண்ட ரா. கிருஷ்ண மூத்தி இருந்த போது ஆனந்த விகடன் உரிமையாளர் எஸ். எஸ். வாசன் அவர்களுடைய செலவில் வந்துபோன யாத்திரை இது.

"ஆனந்த விகடன் பொன் விழா மஸ்" (1980) குறிப்புகளின் படி 'வியப்புட்டும்' விளம்பரங்களுடனும் அக்காலத்தில் அதிசயமாக இருந்த ஆகாய மார்க்கமாக இலங்கையில் கற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ளும் படி கல்கியையும் ஓவியர் மாலியையும் வாசன் அனுப்பி வைத்தார். 1938 மே மாதம் மத்தியில் அந்த மரகதத் தீவில் வாழும் தமிழிடையே விகடனும் கல்கியும் இவ்வளவு புகழ்பெற்றிருந்தார்கள் என்பதே அந்த விஜயம் புலப்படுத்திற்று.

வந்த விருந்தினர்களுக்கு ஆமைகேசி ஆசிரியராகவிருந்த சோ. சிவபாத சந்தரம் மற்றும் இலக்கிய நல்பார்கள் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தார்.

ஓய்வில்லாத குறாவளிக் கற்றுப் பயணம் முடிந்து சென்னைக்குத் திரும்பியவுடன் இலங்கை யாத்திரை என்ற கட்டுரை தொடரை விகடனில் எழுதினார் கல்கி.

‘வாசனின் செலவில், ஆனந்தவிகடனின் கெல்வாக்கில் மேற்கொண்ட பயணம் இது.....’ என்று கூறுகிறது பொன் விழா மலர் குறிப்புக்கள்.

1940 கடைசியில் வாசன் கல்கி உறவு முறிந்தது. 1941 ஆகஸ்டில் கல்கி சதாவிவம் கட்டுமூப்பில் உதித்த சஞ்சிகையாகக் ‘கல்கி’ வெளிவந்தது.

அதன் பின் ஆனந்த விகடனுக்கும் கல்கிக்கும் கூப்பட்ட போட்டிகள். தகராகுகள்!

வாசனின் படங்களுக்கு கல்கியின் கண்டனங்கள் வெகுவாகவே கல்கியில் வெளிவந்தன. ஆனால் சந்திரேகா வந்தபோது அது பற்றியதொரு நீண்ட விமர்சனத்தையும் எழுதி. வாசனின் படத்தையும் அட்டையில் போட்டு முறிந்த உறவை சிரிப்படுத்தி கொண்டார்கள்.

இப்படியானதொரு குழந்தையில் ஆனந்த விகடனில் கல்கி எழுதிய இலங்கை யாத்திரை நூலுறுப் பெற்றால் அதன் பலாபலன் களின் முக்கியத்துவம் கல்கிக்கே போய்க் கேரும் என்பது வாசனுக்குத் தெரியாததல்ல. ஆகவே ஆனந்தவிகடனில் வெளிவந்த கல்கியின் இலங்கை யாத்திரைத் தொடரை நூலாக்கும் உரிமையை அவர் யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை.

இது பற்றிச் சின்ன அண்ணாமலை கேட்டபோது மறுக்கவும் முடியாமல் ஒரு பதிப்பு மட்டும் தான்.... மறுபதிப்புக்கள் வரக்கூடாது என்னும் நிபந்தனையுடன் ஒத்துக் கொண்டுள்ளார்வார்கள்.

இந்த நூல் பரவலாக அறிமுகம் பெற்ற மைக்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

சின்ன அண்ணாமலை வாசனிடம் அனுமதி பெற்று இந்த நூலை வெளியிட்ட அதே 1954-ல் கல்கி அமர் ஆகிவிட்டார். மே மாதம் நூல் வெளிவந்தது. டிசம்பர் 5-ம் திகதி கல்கி இறந்துபோனார்.

கல்கியின் ஆகிரியரான பின்பும் 1948-ல் கல்கி இலங்கை வந்தார். சுதந்திரன் காரியாலயத்துக்குப் போனார். எஸ்.ஜே.வியடுன் உரையாடினார். எஸ்.டி. சிவநாயகம். கே.கணேஷ் போன்ற வர்களை சுதந்திரன் காரியாலயத்தில் சந்தித்து உரையாடினார்.

கல்கியில் வெளிவந்த இலங்கைப் பிரயாணக் கட்டுரைகளில் இவைகள் விரிவாகவே எழுதப் பட்டுள்ளன.

கல்கியில் வெளிவந்த பயணக் கட்டுரைக்கும் இந்த நூலுக்கும் எதுவிதத் தொடர்பும் இல்லை என்றாலும் கல்கியின் எழுத்து வண்மைகளையும் நைக்கவை உணர்வையும். நலினமான நடையையும் நன்றாகவே பிரதிபலிக்கிறது இந்த நூல்.

கல்கியின் எழுத்துப் பற்றி இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் எப்போதும் உண்டு.

‘மக்களிடம் அறிவைக் கொண்டு சேர்த்து உள்ளக்களை விரிவடையச் செய்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் மனதில் ஒரு போனியான கனவுலைக் கிருஷ்டித்து அவர்களை ஒருவித மயக்கத்தில் ஆழ்த்தி வைத்திருக்கும் பத்திரிகைகளின் ஒரு புதுப் போக்கிற்கு அத்திரவாரமிட்டு அதை ஓங்காரமாக வளர்த்து விட்டவர் கல்கி’ என்பது அவர்மேல் வைக்கப்படும் முதல் குற்றச் சாட்டு.

‘தமிழில் புனைக்கதை இலக்கியம் கீர்த்தத்துக் காரணமே கல்கி தான்’ என்று கூறுகிறவர்களும் உண்டு.

‘இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வரலாற்றில் கல்கிக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் உண்டு. ஏற்தாழ ஒரு முப்பதாண்டு காலம் உரை நடை உலகின் காம்பாட்டாகத் திகழ்ந்து உயிர்த்துப்பான எனிய தமிழால் உல்லாக அளக்க முடியும் என்பதைக் காட்டியவர்’ என்று போற்றுபவர்களும் உண்டு.

இதொன்றையும் மனதில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் கல்கியின் இலங்கைப் பயணத்தை வாசிக்க முயல்வோம்.

இலங்கைப் பயணம் ஒரு முன்னுரை என்பது

நூலின் முதல் அத்தியாயம்.

‘இலங்கையில் இருந்து நான் திரும்பி வந்த பிறகு ஒரு சிநேசிதர் என்னைச் சந்தித்தார். கொஞ்ச நாளைக் குரிலே இல்லைப் போலிருக்கிறதே எங்கேயாவது போயிருந்தீர்களா?’ என்று கேட்டார்.

எனக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. நான் இலங்கை போன சங்கதி எல் லோருக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். என்பது எனது ஆசை எண்ணமும் கூட! ஆகவே நன்பரின் கேள்விக்கு எடக்காக ‘இங்கேதான் கிட்டத்துவம் போயிருந்தேன் இலங்கைக்கு’ என்றேன்.

‘எங்கே இலங்கைக்கா..... இலங்கைக்கா போயிருந்தீர்கள்?’ என்றவர் ஹாஹ்ஹா என்று சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

நான் இலங்கைக்குப் போய் விட்டு வந்ததில் அப்படி என்ன ஹால்யம் இருக்கிறது என்றேன்.

‘இலங்கைக்கா?’ என்று கேட்டபடி மீண்டும் குரவெடுத்துக் கிரித்தவர் ‘எனக்குக் காது குத்துகின்றீர்களா?’ என்றார்.

‘காது குத்துகிற வழக் கம் எனக்குப் பிடிக்கிறதேயில்லை. ஆனால் நான் சிலோனுக்குப் போய் விட்டு வந்தது நிஜம்’ என்றேன்.

‘அப்படி வாருங்கள் வழிக்கு..... மியாதையாய் சிலோனுக்குப் போய்விட்டு வந்தேன் என்று சொல்லுங்கள்..... இலங்கை எங்கே இருக்கிறது இப்போது. அது மழுகிப் போய் எத்தனையோ காலம் ஆழிந்தே’ என்றார்.

‘இப்போது இருக்கிற சிலோன் வேறு ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிற இலங்கை வேறு என்பது அவருடைய தீர்ந்த அபிப்ராயம். அதற்கு நான் என்ன சொய்ய முடியும்.....’

இந்த ஆரம்பமே இந்தப் பயண நூலை வாசிக்கும் ஒரு ஆர்வத்தினை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

இலங்கைப் பயணம் ஒரு முன்னுரை. இலங்கையின் தலைநகர். சிங்களவரும் தமிழரும்.

கண்டியைக் கண்டேன்.

புத்தரும் காந்தியும்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே.

நுவரேலியா:

யாழ்ப்பாண நூகங்கள்.

யாழ்ப்பாண விகேஷங்கள் என்னும் தலைப்புக்களில் இக்கட்டுரைகள் அமைகின்றன.

‘தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்திருக்கிற நமது சேர்தரர்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்’

பிரிக்கலாம் என்றதும் நான் அவர்களைப் பிரிக்கப் போதாக என்னினிக் கொள்கள் கூடாது. சேர்தரர்களைப் பிரிக்கும் பாவம் நமக்கு வேண்டாம். பிரிப்பது அப்பறம். அவர்களை ஆல்வது..... இதெல்லாம் பெரிய ராஜ்ய தந்திரிகளின் வேலை. அவைவு சக்தி நமக்கு ஏது.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு இதிகாச காலத்தில் போனவர்கள். பிறகு சிரித்திர காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்று யாழ்ப்பாணம். மட்டக்களப்பு திருகோணமலை. பருத்தித் துறை என்று குடியேயியவர்கள். கடந்த நாற்பது ஜம்பது வருடத்துக்குள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்று அங்குள்ள தேயிலை ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஆகிய மூன்று பிரிவுகள் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றேன்.....

இலங்கைக்குச் சென்றதும் என்னுடைய உள்ளத்தில் ஒரு அடங்காத தாகம் பொங்கள் வழிக்கிறது. வெறு ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிற இலங்கை வேறு என்பதே அவருடைய தீர்ந்த அபிப்ராயம். ‘இந்தா விபீஷணா இலங்காபுரி ராஜ்யம். இந்தா இந்தா’ என்று முக்காலே மூஜு வாட்டி சொல்லி. இராமர் இலங்கையை விபீஷணனுக்குச் சொடுத்தாரே..... அதற்கு ஒரு காலத் தலைணயும் கொடுத்தார்வா!

‘வேதமுள்ளாவும். வேத கீழமுள்ளாவும் - பஞ்ச பூதமுள்ளாவும். பாரிஜாதமுள்ளாவும்...’ என்றங்ஸ்வா சொல்லிக் கொடுத்தார். அப்பேற்பட்ட

இலங்காபுரியை மூன்று வெள்ளைக் காரர்களிடத்திலும் சிங்களவர்களிடத்திலும் ஒப்படைத்து விட்டு நீங்கே போனாய் விபீஷணா என்று ஒரு வாத்தை கேட்டு விட ஆசை உண்டாயிற்று.

ஆகவே உடன் இருந்த இலங்கை நண்பர்களிடம் ‘விபீஷணனைய் பார்க்க வேண்டுமே’ என்றேன்.

‘பார்த்தால் போயிற்று. இங்கேதான் ஒரு நாலுமைல் தொலைவில் களிமில் இருக்கிறான். நாளைக்கே போவோம். டாக்டர் ரத்தினபாலா அழைத்துப் போவதாக உறுதியித்திருக்கின்றார் என்றார்கள்’

‘யார் ரத்தினபாலா’ என்றேன். ‘ஒரு சிங்கள டாக்டர்’ என்றார்கள்.

‘மாட்டவே மாட்டேன் என்று மறுத்து விட்டேன். சிங்களவர்கள் தான் தமிழர்களைக் கொண்டிருக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே இவர் என்னை இந்த ரத்தினபாலா கொன்று விட்டால் என்னுடைய ஆகாய விமான பிட்டன் டிக்கட் அநியாயமாகப் போய்விடுமே’ என்று மறுத்தேன்.

டாக்டர் ரத்தினபாலாவைச் சந்தித்ததும் தான் சிங்களவர்கள் ரொம்ப நல்லவர்கள். அன்னியோன்யமாகத் தமிழர்களுடன் பழகுகிறவர்கள். அரிசியலில் ஈடுபட்டவர்கள் தான் தமிழர்களைக் கடித்துத் தின்று விடுவோம் என்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

களனிக் கோவிலில் நாங்கள் பார்த்தவைகள் தான்.

ஒரு புத்தர்

இன்னொரு புத்தர்

ஒரு பெரிய புத்தர்

ஒரு சின்ன புத்தர்

ஒரு ஆறுடி புத்தர்

ஒரு முப்பத்திப் புத்தர்

உட்காங்கு நிஷ்டையிலிருக்கும் புத்தர்.

படுத்துக் கொண்டு நிஷ்டையில் இருக்கும் புத்தர்.

படுத்துக் கொண்டு நிஷ்டையில் இருக்கும்

இன்னொரு புத்தர் ஆகியவை.

விபீஷணன் எங்கே என்று மனது கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

கடைசியாகக் கோவிலின் ஒரு மூலையில் பூட்டிக் கிடந்த இருளடைந்த ஒரு சிறிய அறையைக் காட்டி இது தான் விபீஷணன் கோவில் என்றார்கள்.

கண்டியைப் பார்த்தது. தலதா மாளிகையைப் பார்த்தது. தேமிலைத் தோட்டங்களைப் பார்த்தது. யாழிப் பாணம் சென்றது. அனைத்தும் அருமையான நைக்கவையுடன் கிண்டலும் கேவியமாக மிரிசிகிறது இந்த நால்.

‘என்ன புத்தரின் பல்லா... நிஜுப்பல்லா...?’ என்ற இலங்கை யாத்திரை நூல்கள் எழுதிய வெள்ளைக்காரர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். புத்தர் வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில் பல் டாக்டர்கள் இருந்ததற்கான சரித்திர சான்றே கிடையாதே. பிறகு எப்படி நிஜுப்பல் இல்லாமல் கட்டிக் கொண்ட பொய்ப் பல்லாக இருக்க முடியும். நிஜுப் பல்லே தான். எனக்கென்றால் சந்தேகமே இல்லை. இந்த வெள்ளைக்காரர்கள் இன்னொரு அறிவினமான கேள்வியையும் போடுகின்றார்கள். இந்தப் பல் இரண்டங்குலம் நீள்மல்லவா! எங்கேயாவது மனிதனுக்கு இரண்டங்குலப் பல் இருக்குமா? என்பதே அவர்களுடைய அறிவினமான கேள்வி.

இங்கு தான் பார்க்கிறோமே அறுபது அடி உயரப் புத்தரை. அறுபத்தி உயரமான ஒருவருக்கு இரண்டங்குல நீளமுள்ள பல் இருப்பது ஒரு பெரிய காரியமா..... என்றெல்லாம் கூறிக் கொள்கிறது இந்த நால்.

வெறுமனே வந்தேன் போனேன் என்றில்லாமல். வாசிப்பவருக்கு இலங்கையை ஓராளிற்கேனும் அறிமுகம் செய்து வைக்கும் பண்பால் ஒரு சிறப்பான பயண நூலாக இது அமைகிறது.

இந்த நூலைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆவஸ் உங்களுக்கும் எழுசிறதா! என்ன செய்யலாம். நூலகங்களில் தேடிப் பார்க்கலாம் ஆனாலும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

எல்லாக் கதவுகளும் அடைத்திருக்கின்றன

★ என்னைச் சுற்றி

★ எத்தனை சுவர்கள்

உயர்ந்து வானை

முட்டும் அளவுக்கு

★ கல்லாலான

★ கருங்கற் சுவர்களோ?

இருளுங்கூட

அந்தனை நெருக்கமாய்

அப்பிக்கொண்டிருந்தது

★ கரங்களை இறுக்கி
கம்பிச் சங்கிலியால்

★ கட்டிலிட்டிருந்தனர்

கால்களை நகர்த்த

முடியுமா என்ற

எந்த முயற்சியும்

கல்லில் உரித்த

நார்களாயப் போயின

பெளதிகம் படித்த

★ பைத்தியக்காரர்கள்

★ கருந்துணி கொண்டு
கண்களைக் கட்டினர்

சிறையில் அடைத்த

சிந்தனைத் திருடர்கள்

மனதைக் கட்ட

மறந்து போய் விட்டனர்!

-தூரா. சட்கோபன்-

கலுத்துங்கீ வெங்கு
கண்களைக் கட்ட

'சிறுக்கை' என்று ஒரு புத்தகம்

முருங்கயன்

'மல்லிகை', 'தாயகம்', 'நவமணி', 'தினகரன்', கணையாழி முதலிய ஏடுகளின் வாசகர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டதோர் எழுத்தாளர், சி. சுதந்திரராஜா அவர்கள். அவருடைய சிறுக்கதைகள், சிற்சில தனித்தன்மைகளைக் கொண்டவை. இவற்றை நாமெல்லாம் படித்து நயந்துள்ளோம். இப்பொழுது அவர் தாம் எழுதியவற்றுள் நாற்பத்தாறு கதைகளை ஒரே புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் 'சிறுக்கை'. அது வெளிவந்த ஆண்டு 2001.

எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல், சிக்கனமான நேரிப வடிவிலே அந்தப் புத்தகம் அமைந்துள்ளது. முன்னுரை, பின்னுரை, அனிந்துரை. துணிநிதுரை என்ற சம்பிரமங்கள் எவ்வும் இன்றி எளிமையாகவும் செவ்வையாகவும் அவர்தம் படைப்புகள் நமக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. எந்துவிதமான அல்லல் அளாப்புகளும் இல்லாயல், அந்தக் கதைகள் நேரடியாக நம்முடன் பேசுகின்றன. சராசரியாக எல்லாக் கதைகளும் மூன்று, மூன்றாறுப் பக்கங்களுள் அடங்கிவிடுகின்றன. ஆனால் இவைகள் குட்டிக் கதைகள் அல்ல சிறுக்கதைகள் தான். சுருக்கமும் செறிவும் இவற்றின் வலிமையாய் உள்ளன. பேசாது பேச்சாகவும் உட்குறிப்பாகவும் நின்று இவை உணர்த்தும் சங்கதிகள் 'நீள நினைந்து' சூலைக்கத்தக்கன. வாசித்து முடித்த பின்னும் இதயங்களிலே பின்-அதிர்வுகளை விட்டுச் செல்லும் வல்லமை உடையன.

2.

சுதந்திரராஜாவின் தனித்தன்மைகளுள் முதன்மையானது, அவர்தம் அனுபவம் பரப்பு-விடை விலாசம். பற்பல வேறுபட்ட களங்களிலே சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. இரத் தமும் சதையும் உள்ள உள்ள மை மனிதர்கள் இந்தக் களங்களிலே நடமாடுகிறார்கள். இவர்கள் வெறும் நியல்களோ, பொம்மைகளோ அல்லர். சமூகத்தின் பல்வேறு படிநிலைகளில் உள்ளவர்களும் இந்தக் கதைகளிலே படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகிறார்கள். பல்வேறு குணம் படைத்தவர்கள் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் பலவிதமான இக்கட்டுகளில் மாட்டிக்கொள்கிறவர்கள் புறச்சுழல்களின் கொடுமைகளுக்கும், வக்கிரப் போக்குள்ள சமூக விரோதிகளின் நெருக்குவாரங்களுக்கும் உட்பட்டாலும், சவால்களை எதிர்கொண்டு துணிந்து நிற்பவர்கள்.

இந்தக் கதைகளிலே யாழ்ப்பாணத்துச் சுருட்டுக் கொட்டில் வரும் தோட்டக்காட்டுத் தொழிற்சாலை வரும் துரைமாரின் சொகுசு மாடங்கள் வரும் கேரளத்துத் 'தீ வண்டியும்'

(புதை வண்டியும்) கடுகண் னாவை விதியின் முகப்புப் பள்ளமும் கட்டுநாயக்காவின் சுதந்திர வர்த்தக வலயமும் வரும். அவ்வளவு விட்டுவீதியாக நடமாடும் கெட்டித் தனமும் பரந்த வாழ்க்கை அனுபவக் கிரகிப் பும் சுதந்திரராஜாவிடம் காணப் படுகின்றன.

கதை மாந்தர்களும் அப்படிப் பட்டவர்கள் தான் பல வேறு வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகளாகவும் பல் வகைப்பட்ட வாழ்க்கை நோக்கும் குண விசித்திரங்களும் உடையவர்களாகவும் அவர்கள் பதவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். தெமிழ்நிதுபடி கட்டாந்தரையிற் கிடக்கும் தெய்வானை, இரத் தினக் கல் வியாபாரத் தில் மலை மலையாகக் குவிக்கும் முபாரத் ஹாஜியார், ஏதோ ஒரு கொலையில் சம பந்தப்பட்ட தடி ஆசாமியான சோமே, குஞ்சத் தாடியோடு, விறைப்பான பார்வையோடு இருந்த கிளாக்கன் வின் சென்ற - இப்படி எத்தனையோ வகைப்பட்ட மனிதர்களைக் கதாசிரியர் நம் கண்முன் கொண்டுவேந்து நிறுத்துகிறார்.

இந்தக் கதை மாந்தர்களின் நடத்தைகள் வெறும் வருணானைகளாக சுதந்திரராஜாவின் கதைகளில் வெளிப் படவில்லை. இவர்களின் புறச்சூழல்களையும் இவர்களை உள்ளின்று இயக்கும் காரணிகளையும் ஒரு வகையான பகுப்புணர்வுள் பரிசுவித்து விரிசுகளை செய்யும் தொனி கதைகளில் விரவியுள்ளது. தம் கதை மாந்தர்களைப் பரிவோடும் பற்றோடும் நெருங்கிச் சென்று நோக்கும் கதாசிரியர், சில நூறுக்கமான குணவிசேந்களைக் காட்டுவதுடன் ஒரு வழியிலே, திரைப் படங்களில் வரும் 'குளோசப்' போல் அவர்களின் பலவீணங்களையும் தள்ளாட்டங்களையும் தயக்க மயக்கங்களையும் தெளிவாக,

கலைநயத்தோடு, திடமான - உறுதியான - மொழிப் பிரயோகத்தின் உதவியுடன் நம்முன் நிறுத்தும் இலாவகம் வியந்து மெச்சத்தக்கது. 'ஹடுபோய், எதையும் உள்புகுந்து' வெட்டிப்பிளாந்து பிரித்து 'மிரிசக்கு' பண்ணி ஓர் உயிரிலாளன் எவ்வாறு ஒரு கீரத் தண்டின் வெட்டு முகத்தை நிறமூட்டி ஓளியேற்றிப் பெருப்பித்துப் பார்த்து வரைந்து கொவரவானோ, அதோபோன்ற நுண் பார்வையுடன் சாவதானமாக சில விடயங்களைப் பதிந்து தருகிறார், இந்தக் கதாசிரியர். இதற்கு, மனித இன்ப துப்பங்களின் உறைப்பு விறைப்பு களையும் அவற்றின் மெலிவ நலிவகளையும் உற்று நோக்கும் திறமையும் அவதாரிப்பும் இனியமையாதவை. இந்த அவதாரிப்பும் 'நூண்மாண் நூழைபலம்' என்று பேசப்படும் உள்ளொளியும் இந்தக் கதைகளிலே துவங்கித் தோன்றுகின்றன.

வகை மாதிரியான எடுத்துக்காட்டுகள் சிலவற்றையும் காண்போம். 'இரும்பயை உருக்கும் அனல்' என்பது ஒரு கதை. இது நட்டெபெறும் களம் ஒரு தேயிலைத்தோட்டம். தோட்டத்துரையின் பங்களாலைப் பராமரிப்பதற்கு நான்கு தின கூலியாட்கள் அமர்த்தப்படுவதுண்டு. ஆனால், பங்களாவின் நிரந்தரக் கூலியாள் பெரியசாமி. அவனுடைய ஒரே மகன் பாலகிருஷ்ணன். அவனுக்குப் போலியோ வந்ததால், கால்கள் சற்றே முடங்கிப் போயின. 'ஆடம்பரம் கொடி கட்டிப் பற்றிடும் இடம்' என்பது, பாசறை பங்களா பற்றிக் கதாசிரியர் உதிர்த்து விட்டிருக்கும் சுருக்கக் குறிப்பு பின்வரும் வசனங்கள் அந்தக் குறிப்பை விளக்குகின்றன -

....பாசறை பங்களாவில் சேர்ந்தது அதிருஷ்ட தேவதையின் கடாட்சத்திலே தான் என்று பாலகிருஷ்ணனுக்குத்

16

17

தோன்றியது. அங்கு குளிர்சாதனப் பெட்டி நிறையப் பழங்கள், பட்டர் கட்டி, வென்னெயக்கட்டி, ஜஸ்கட்டி.... பெட்டி நிறந்ததுடன் வெளிர் ஆவி வெளிவந்தது கண் டெல்லாம் பாலசிருஷ் னன் ஆச்சரியம் அடைந்தான். எவ்வளவோ மனதூசை வந்தாலும் வென்னெயக் கட்டியைக் கடித்துத் தின்னும் அவகாசம் அவனுக்குக் கிட்டுவதில்லை. இரவில், தனிமையில், குளிர்சாதனப் பெட்டியிடு கண் போனாலும் நேர்மை அவனைக் கண்காணித்துத் தடை போட்டிடும்'

என் இந்த வர்ணனை என்று, கதையை வாசித்துக் கொண்டு போகும் நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். ஆடம் பரங்களை ஏக்கத்துடன் பார்ப்பது மாத்திரம்தான் சிலருடைய கதியாகவும் விதியாகவும் இருக்கிறது. இந்த ஆடம்பரங்களின் எச்மானர் எவ்வளவு கொடுர சிந்தை படைத்தவர் என்பதைக் கதையின் பிற்பகுதி நமக்கு உணர்த்துகிறது. தோட்டத்திலே கலாட்டா செய்தனர் என்ற முறைப்பாட்டின் பேரில், விராசாமி, வேலு, கருப்பையா ஆகிய தொழிலாளர் மூவரும் விசாரணை எதுவும் இல்லாமல் கொடுரமாகக் கொலை செய்யப் படுகிறார்கள். மூன்று பேரும் கயிற்றாற் கட்டப்பட்டு வொழியில் ஏற்றப்படுகிறார்கள். மலைக்கோயில் அமைந்த கிடீடு பள்ளம் வரை லொறி போகிறது. கதை முடிவைக் கதாசிரியர் சொற்களிலேயே காண்போம்-

'பாதை விளிம்பில் லொறியை நிறுத்திக் குலுக்கினார், தோட்டத்துரை. கதவு திறந்த நிலையில் கயிற்றாற் கட்டப்பட்ட மூவரும் கிடீடு பள்ளத்தில் தலைதெறிக்க விழுத்தப்பட்டனர். வீசி எறிந்த தக்காளிப் பழம்போல் மூவின் டூதலும் சிதறுண்டன. மலைமுகடில் நடப்பதித் தேருக்கு நேராகப் பார்த்துக் கொதிப்படைந்த அனைவரும் வீரியத்தால்

நெருப்பானார்கள்'

இந்தக் கதையில், சுதந்திரராஜா 'அய்றனி' என்னும் முரண் குறிப்பை எவ்வளவு ஆற்றலுடன் கையாளுகிறார் என்பது, கதை முழுவதையும் சேர்த்துப் படிக்கிறவர்களுக்குத்தான் விளங்கும். மூன்றாம் தரப்பு வியாக்கியானங்கள் அந்தக் கலைத்திறனின் முழுச் சொரு பத்தையும் சரியாகக் காட்டமாட்டா.

ஆடம் பரங்களுக்கும் சுகபோக சொகுசுகளுக்கும் மறுபறுத்தில், கொடுர சிந்தனையும், ஒற்றை பரிமாணத்திலே தொழிற்படும் அகங்காரமும் மறைந்துறைவதை, இதனைவிடத் துல்லியமாகக் காட்ட முடியாதல்லவா? சுதந்திரராஜா படைப்புகளில், இந்த முரண்குறிப்பு உத்தி அடிக்கடி கையாளப்படுகிறது. அது அவனுடைய தனித்தன்மையின் பிரதான கூறு என்பதில் ஐயமில்லை.

'நியாயத்தின் நெருப்பு', 'பாதார பிம்பங்கள்', 'மனங்களின் மறுகோலம்', 'சின்னமாய்ச் சன்னம்', 'குத்திரிப் பாவைகள்' முதலான கதைகள் பலவற்றில் இந்தவிதமான முரண்குறிப்பும் என்னலும் முன் தோன்றி மூத்து முழிப்பாக நிற்கின்றன.

இவற்றோடு, மனித நடத்தையின் போலித்தனங்களைப் புட்கோட்டுவன ஆகவும், பெரும் பாலான கதைகள் உள்ளன. புதுமைப்பித்தன், ரகுநாதன் ஆகியோரின் ஆக்கங்களில் அதிகமாக இடம் பெறும் நக்கலையும், சில வேளைகளில், கொடுப்புக்குட் சிரித்தவாறு கோறைத்தனங்களை வீறுடன் சாடும் வித்தகத்தையும் நம் கதாசிரியரிடம் அடையாளம் கண்டுகொள்ளுகிறோம்.

இனி, நம் கதாசிரியரின் பிற்தொரு முக்கிய பண்பு, இவருடைய நிகழ்கால

உலகியல் ஞானம் ஆகும். படித்தோர்-படியாதோர், செல்வர்-வறியோர், கபடர்-வெகுளிகள், அப்பாவிகள்-அகங்காரிகள், நாகரிகர்-பாமர் - இவ்வாறெல்லாம் வரும் மனிதர்களின் போக்கு வாக்குகளையும், இருப்பையும் அதன் அடியாதாரங்களையும் வெறும் வித்துவச் செருக்குச் சார்ந்த சப்பென்ற விவரிப்பாக அல்லாமல். சுவையும் நயமும் விரவக் கையாள்வதனை இவர் படைப்புகளில் நாம் காண் கிறோம். அல்லாமலும், எல்லாக் கதைகளிலும் வர்க்கபேதங்கள் பற்றிய விழிப்பும் கிரகிப்பும் ஊரும் பாவமாக ஊடுகின்றன.

3.

இவ்வாறெல்லாம் செப்பமாய் அமைந்த இவரது படைப்புகளில், வசன அமைப்பும் புதை பொருள் களும் நூண்ணியமான மொழி ஆட்சிகளும் சர்றுச் சிரமம் தருவனவாக உள்ளன என் பதையும் குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். இதை வேறொரு விதமாகவும் சொல்லஸாம் வெளி வெளியான பொருள் உணர்த்து கையை இவரிடம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஓவரதராசனையோ, செ.க.ஜெனைசலிங்க னையோ, சி.வா.ஜகந்நாதனையோ மாத்திரம் படித்து மழுகியவர்கள் சுதந்திரராஜாவுக்கு கிட்டப் போவது அவ்வளவு இலகுவாக இருக்காது. பலாப்பழங்களை வெட்சிச் சுளை பிடுங்கித்தான் சப்பிட வேண்டும் வாழைப்பழங்களைப்போல உரித்து உடனே உட்கொள் எழியாதுதானே!

மற்றொரு குறிப்பையும் இங்கு சொல்லி வைக்கலாம். கையினால் ஒவ்வோர் எழுத்தாக எடுத்தெடுத்து அச்சுக் கோத்துத் தான் இந்தப் புத்தகம் பதியப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும்

இடையிடையே அச்சுப்பிழைகள் சற்று அடிக்கடி தலை காட்டுவது வாசகர் களுக்குச் சிறிது தொல்லையைத் தரக்கூடும்.

இருந்தபோதிலும், ஆழமும் அழகும் பயனும் பொருந்திய இந்தக்கதைகள் தொகுத்துப் புத்தக மாக்கப்பட்டது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அவ்வப்போது உதிரிகளாக வந்த ஆக்கங்களை ஒருங்கு வைத்துப் பார்க்கும்போது, அங்கு ஒரு முழுமையும் கூட்டமைவினால் ஏற்படும் மேலதிக பெறுமதியும் நமக்குக் கிடைப்பது அனுபவ உண்மை.

சமத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில், சுதந்திரராஜாவின் பங்களிப்பு புறக் கணிக்கப்பட முடியாதது: நம்மவரின் கலை வளத்தை மிகுவிப்பது.

நந்தா செலுத்தி விட்டங்களா ?
தயவுசிசய்து
மல்லிகையுடன்
ஒத்துறையுங்கள்.

ஒரு பிரதியின் முனுமுனுப்புக்கள்

மேமன் கவி

❶ புதிய தூரிகைகளின் புறப்பாடு

சமீபத்தில் ஒரு ஓவியக் கண்காட்சியில் பார்க்கக் கிடைத்தது. அக்கண்காட்சியினை ஏற்பாடு செய்தவர் மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் காலஞ்சென்ற என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் புதல்வர் கௌசிகன் ராமையா.

ராமையா அவர்கள் உயிர் வாழ்ந்த கால கட்டத்தில், அவரது புதல்வர் கௌசிகனின் உருவப் பட வரைதலுக்கான திருணையும் ஆர்வத்தையும் அறிந்து இருப்பவன் நான். ஓவியத் துறையிலும் கிராபிக் துறையிலும் கயமாகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர் கௌசிகன். அந்த கயதாத்தில் பலருக்கும் ஓவியத் துறை சம்பந்தமான பயிற்சி வகுப்புக்களை நடத்தியதன் பயணாக. உருவாக்கிய அவரது மாணவர் மாணவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு சமீபத்தில் 'லயண்ட் வெண்ட்' அரங்கில் அக்கண்காட்சியினை ஏற்பாடு செய்து இருந்தார்.

ஆழ்த்துக் கலை இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்த வரை ஓவியத் துறை என்பது பரந்த கவனத்தைப் பெறவில்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது. வட—கிழக்குப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வுச் சூழலில் ஏற்பட்ட அதிர்வுகளின் அனுபவத்தை அவர்கள் ஓவியக் கலையிலும் வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும். அப் படைப்புக்களுக்கான பரிசுயம் வட—கிழக்குப் பிரதேசத்தைத் தவிர்ந்த பிரதேசத்தைச் சார்ந்த எம் போன்றவர்களுக்குக் கீட்டுவதில் பல தடைகள் இருந்தன. அதே போன்று புலம் பெயர்ந்த தமிழ்பேசும் மக்களின் ஓவிய முயற்சிகளுக்கான பரிசுயத்திற்கும் இக் கூற்றுப் பொருந்தும்.

அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு அய்பால் வட—கிழக்குப் பிரதேசத்திற்கு வெளியே வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஓவிய முயற்சிகள் பரந்த அளவில் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அக்குறையினை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலான ஒரு முயற்சியாகக் கௌசிகன் ஏற்பாடு செய்திருந்த மேற்கூறிக் கூறியக் கண்காட்சி அமைந்தது எனலாம்.

இக்கண்காட்சியில் கௌசிகனின் ஓவியங்கள் உட்பட அவரது ஓவியத் துறை மாணவிகளான MRS. RAMJHUM GOSWAMI, திருமதி. ராஜீ கொட்டுவின். செல்வி. வாக்கி முருகையா. மற்றும் MRS. RAMJHUM GOSWAMIவின் புதல்வர் DEBADITYA GOSWAMI ஆகியோரின் ஓவியங்கள்

அக்கண்காட்சியில் இடம்பெற்றிருந்தன.

அக்கண்காட்சி மூலம் உருவப்படங்கள் மற்றும் பத்திரிகைகளில் விளக்கப் படங்கள் வரைவதிலும் திறன் மிக்கவராகத் திகழும் கௌசிகன் நவீன் ஓவியத்துறையின் பக்கமும் தனது கவனத்தைத் திருப்பி இருந்தமை இவரின் ஓவியத்துறையில் இன்னொரு பரிமாணத்திற்கான அடியை வைத்திருப்பதற்கான தருணமாக இக் கண்காட்சி அமைந்தது எனலாம். அத்தோடு, இவரது மாணவர்கள் இவர் மூலம் கற்றுக் கொண்ட ஓவியத் துறையின் தொழில் நுட்பத்தை அடித்தளமாக்கிக் கொண்டு. அவர் தமக்கான சுய அனுபவங்களை தமக்கான சுய பாணியிடுன் வெளிப்படுத்தியிருந்தமை. கௌசிகனின் வெற்றியினை எனக்கு அக்கண்காட்சி எடுத்துக் காட்டியது.

அன்று தொடக்கம் உருவப் படங்களை வரைதலுக்கான அவரது திறன் கூடிய வளர்ச்சியிடுனும் மெருகு ஊட்பப்பட்ட நிலையில் அக் கண் காட்சியில் இடம் பெற்ற அவரது உருவப்படங்கள் அமைந்து இருந்தன. அத்தோடு, நவீன் ஓவியம் பக்கமும் அவர் கவனம் செலுத்தி இருப்பதை இக்கண்காட்சியில் இடம் பெற்று இருந்த அவரது நவீன் ஓவியங்கள் எடுத்து இயம்பின.

MRS. RAMJHUM GOSWAMI இந்தியாவின் வங்காளப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர். தொழில் நிமித்தம் இலங்கைகளில் வசித்து வருபவர். அவரது ஓவியங்களின் உள்ளடக்கங்கள் சிறப்பாகவும் ஆழமாகவும் இருந்தன. அத்தோடு இந்திய ஓவிய மரபின் அம்சங்கள் ஒரு சில ஓவியங்களில் தெரிந்தன. அவரது புதல்வர் DEBADITYA GOSWAMIயின்

ஓவியங்களில் ஓர் இளைய ஓவியரின் ஆர்வம் பளிக்கிட்டது.

திருமதி ராஜீ கொட்டுவினது தூரிகை வழியாக புதிய நோக்கும் எகிப்து ஓவிய மரபினை மீண்டும் வெளிப்பாடு தெரிந்தன.

செல்வி வாக்கி முருகையா எதிர் காலத்தில் நல்லதொரு நவீன் ஓவியராக மலர்க் கூடிய சமிக்கஞ்சன் அவரது அநேக ஓவியங்களில் வெளிப்பட்டன.

கௌசிகன் போன்ற இளைய வழிகாட்டலில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இத்தகைய ஓவிய முயற்சிகள் பற்றி இன்னும் பரவலாக அடையாளம் காட்ட வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது.

தமிழ் பேசும் குழலைச் சார்ந்த ஓவிய விமர்சகர்கள் இவர்கள் போன்றவர்களின் பக்கமும் தமது ஓவிய விமர்சனப் பார்வையைத் திருப்ப வேண்டும். அதைப் போன்று கௌசிகனும் அவரது மாணவர்களும் தமது ஓவிய முயற்சிகளைப் பற்றி அத்தகைய விமர்சகர்களுக்கு பரவலாக அறியத் தர வேண்டும்.

கௌசிகனின் இந்த முயற்சியின் மூலம், கௌசிகனும் அவரது ஓவிய மாணவர்களும் சமீத்து தமிழ் சமூகச் குழலின் வளர்ச்சியில் இணையக் கூடிய சாத்தியத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

❷ தாமரையின் கேள்வி

தமிழகப் பெண் கவிஞர் தாமரையின் ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்' எனும் தொகுதியினைப் படிக்கக் கிடைத்து.

ஒரு பெண் கவிஞர் கவிதைத் தொகுதி

என்ற பார்வையில் அத்தொகுதியின் உள்ளடக்க கவிதைகள் பெண்ணியம் சார்ந்த திந்தனைகள் கவிதைகளாகப் படைக்கப்பட்டு இருக்கும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்புடன் தாமரையின் அத்தொகுதியினைப் படித்தேன். என் எதிர்பார்ப்பு அவ்வளவாக விண் போகாத நிலையில், அவரது படைப்புகள் அமைந்து இருந்தன. ஆனாலும், தாமரையின் இத்தொகுதியில் அமைந்த கவிதைகள் பெண்ணின் பிரச்சினைகளைப் பேசினாலும், பெண் ணியத் திற் கான பெண் ணிய மொழியைப் பற்றிய பிரச்சனையினை அவர் கொள்ளவில்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. அதனையிட்டு தாமரை ஷுவ்வளவு அக்கறை கொள்ளவில்லை என்பதை அவரது தொகுதிக்கான தன்னுரை நமக்குச் சொல்லி விடுகிறது. அக் குறையினைக் கடந்து பெண்ணினத்தின் மீது நடக்கும் அடக்கு முறையைப் பற்றி இவர் அக்கறை கொண்டு இருக்கிறார் என்ற வகையில் தாமரையின் கவிதைகளில் மனம் இணைந்துப் போனது.

ஆனாலும் அத்தொகுதியில் அமைந்து இருந்த அத்தனை கவிதைகளிலும் வெளிப்பாத ஆண் இனத்திற்கான எதிரான ஒரு கலக மொழியின் கையாளுகை. அத்தொகுதியில் அமைந்து இருக்கும் 'எதிர்வினை' எனும் கவிதையில் என்னால் இரிதளவுக்கு இனங்காணக் கூடியதாக இருந்தது. அக்கவிதை உங்கள் அதிர்வுக்கு.....

எதிர்வினை
'கொலையும் செய்வாள்
பஞ்சினி...!
கொஞ்சம் இரு
முன்னாக'

'ஏன்ன செய்தாய்?'

③ பின் - நவீனத்துவம் பற்றி பேச்சு

பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய பேச்சு தமிழ் நவீன கலை இலக்கியச் சூழலில் ரொம்பவும் உரத்துச் சமீப காலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தமிழ்ச் சிறு சஞ்சிகையின் குழலினுடாக தான் அதிகமான சந்தர்ப்பங்களில் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. (அதே வேளையில் நமது தேசிய தினசரிகளில் ஒன்றான 'தினக்குரல். பத்திரிகையில் பனுவல்' எனும் பேரில் இடம் பெறும் ஒரு பக்க பகுதியில் சமீப காலமாக பின் - நவீனத்துவம் பற்றிய கருத்து பரிமாறல் நிகழுவதைப் பற்றியும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறித்துச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.)

பின் - நவீனத்துவமும் அதற்கு முக்கிய இடங்களான நவீனத்துவம், அந்தியமாக்குதல், அமைப்பியல்வாதம், இன்னபிற இடங்களின் தேவை (மார்க்சியத்தின் பயன்பாடு எல்லே சமூத்து நவீன தமிழ் கலை இலக்கியம் கணிசமான அளவில் உணரப்பட்டு இருப்பதை நினைவில் வைத்து கொண்டு) அல்லது பொருத்தப்பாடு சமூத்து நவீன தமிழ்க் கலை இலக்கியத் தளத்தில் எந்த அளவானது என்பதை மனவாசனை இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம், புலம் பெயர்வு இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம், போர்க்கள் இலக்கியம் என்ற வகை மாதிரியான இலக்கிப் போக்குகளுடன் இணைந்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளை அளிக்கின்ற சிந்தனை ஒட்டங்கள்

இன்றைய நமது காலகட்டத்தில் தேவை போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. எனெனில் உலக மயமாக்குதல் குழலின் மத்தியில் மார்க்சியத்தின் தேவை மீள் உணரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் குழலில் எனக்குள் இந்த கேள்விகள் எழுந்திருக்கின்றன.

மேற்குறித்த கேள்விகள் எனக்குள் எழுந்திருக்கின்ற நான் படித்த ஒரு நாலும் காரணியாக அமைந்தது. என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரை. இது வரை காலம் (தமிழில் மட்டும் சொல் கிறேன்) பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய அறிமுக விமர்சனப் பிரதிகள் மார்க்கிய எதிர்ப்பினை அவை தமக்கென உட்கிடையாக கொண்டிருப்பதுமான அல்லது பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய மார்க்கியப் பார்வையாளர்களின் நோக்கில் பின் - நவீனத்துவ எதிர்ப்பு உட்கிடையாகக் கொண்டிருப்பதற்கான போலன் அறிதல் எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. (எனது அறிதலில் குறை இருக்கலாம் ஏனெனில் இக் கோட்டாடுக்கைப் பொறுத்த வரை நான் இன்னும் ஆரம்ப நிலை வாசகங்காக இருப்பதனால்தான் இத்தகைய விவாதங்களையும் வேண்டி நிற்கிறேன்)

சமீபத்தில் நான் படித்த அந்த புத்தகம் தமிழக மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் 1997 மார்ச் மாதம் மூன்று நாட்கள் 'பின்னைய நவீனத்துவம் - கோட்டாடுகளும் தமிழ்ச் சூழலும்'. என்ற தலைப்பில் நடாத்திய கருத்தரங்கில் பல்வேறு ஆய்வார்களால் வாசிக் கப் பட்ட கட்டுரைகள் திசை நடாராசன். அராமசாமி ஆகியோர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 1998 ஆம் ஆண்டு விடியல் பதிப்பக வெளியீடாக

வந்திருக்கும் 'பின்னைய நவீனத்துவம் - கோட்டாடுகளும் தமிழ்ச் சூழலும்'. என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த புத்தகமாகும்.

அப்புத்தகத்தில் அமைந்திருந்த எல்லாக் கட்டுரைகளும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய கருத்தாடல் பற்றிய அளவில் கவனத்திற்குப்பவையாக இருப்பினும் அப்புத்தகத்தில் இடம்பெற்று இருக்கும் நா. முத்துமோகனின் 'பின்னைய நவீனத்துவமும் தத்து வயியலும்'. எனும் கட்டுரை எனது கவனத்தை சர்த்தது.

அக்கட்டுரை மார்க்கியத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளில் ஒன்றுதான் பின் - நவீனத்துவம் என்ற அறிவையும் உணர்வையும் ஏற்படுத்தியது.

மேற்குறித்த அறிவும் உணர்வும் சரியானதா? பிழையானதா? என்பதைக் கெளியுபடுத்த. மேற்குறித்த நாலில் இடம்பெற்று இருக்கும் கட்டுரைகளும், குறிப்பாக நா. முத்துமோகனின் கட்டுரையும் பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றி எழுப்பி இருக்கும் விடயங்களையிட்டு நமது சமூத்துக் கலை இலக்கியக் கோட்டாடாளர்கள் தமது எதிர்வினையைத் தெளிவாக வெளிப் படுத்துமிடத்து என்னைப் போன்ற பின் - நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய அறிதலுக்கான ஆரம்ப நிலைமீ இருக்கும் வாசகர்களுக்கு தெளிந்த தெளிவு ஏற்பட வழி வகுக்கும் என்பதை நான் மிகவும் ஆவலாக எதிர்பார்களின்றேன்.

நாட்டாரியல் ஆய்வுகளும் யாற்பானத்து நாட்டார் கதைகளும்

சபா. ஜெயராஜா

நாட்டாரியற் கூறுகளாக்கிய கலைகள், நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், ஆற்றுக்கைகள் என்பவை புலமை நிலையில் ஆய்வுக்குரியவையாக்கப் பெற்றுமை பத்தொன்பதாம் மாற்றாண்டில் எழுச்சி கொண்ட தேசியவாதக் கல்விச் சிந்தனைகளுடனும், மனோநிய இலக்கிய விசைகளுடனும் தொடர்பு பட்டிருந்தன. 1812ஆம் ஆண்டளவில் ஜே. கிறிம் என்பவர் ஆங்கில மரபில் எழுந்த கதைகள் (HOUSE HOLD TALES) என்ற தொடரை முன் வைத்து நாட்டாரியல் ஆய்வைப் புலமை நிலையில் முன்னெடுத்தார். 1846ஆம் ஆண்டளவில் வில்லியம் தோமஸ் என்ற தொல்கலையியலாளர் நாட்டாரியல் (FOLK-LORE) என்ற எண்ணக் கருவை முன்மொழிந்து இத்துறையில் ஆய்வுகளை மேலும் விசைப்படுத்தினார்.

புலமைநோக்கில் நாட்டார் கதைகளை ஆராய முனைந்த ஜேக்கப் கிறிம் (GERMAN MYTHOLOGIE, 1835) தொன்மக் கோப்பாட்டின் அடிப்படையாக நாட்டார் கதைகளை விளக்க முயன்றார். மாக்ஸ் மூல்லரால் (MAX MULLER, 1872) இக் கோப்பாடு மேலும் விசைப்படுத்தப் பட்டது. சமஸ்கிருத மொழியில் ஆழுந்த புலமை கொண்ட மாக்ஸ் மூல்லர் கிரேக்க தொன்மங்களையும், இந்தியத் தொன்மங்களையும் ஒப்பியல் நோக்கில் ஆழுந்து ஆராய்ந்து தொன்ம ஆக்கச் செயல் முறையில் சிக்கலான தன்மைகளை விளக்கலானார். இயற்கைத் தோற்றுப்பாடுகளைப் பூர்விக் மனிதர் விளங்கிக் கொண்ட விதமும், பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்ட இயற்கைப் பொருட்களை ஒரே பெயர் கொண்டு அழைத்தமையும் மாக்ஸ் மூல்லரால் கூடிக் காட்டப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக சூரியன், சந்திரன், நடவடிக்கைகள், நீர் முதலியவற்றை ‘ஒளிரும் பொருள்’ என்றவாறு பொதுப் பெயரால் அழைத்தமை மொழி சார்ந்த குழப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. இயற்கையின் யாதார்த்தங்களை இவ்வாறு குழப்பிய மொழியால் (MALADY OF LANGUAGE) சித்திரிக்க முற்பட்டமை தொன்மக் கதைகளின் தோற்றுத்துக்கு வழிவகுத்தது. மாக்ஸ் மூல்லரின் இந்த ஆய்வுகளின் பின்னர் தீவிர திறனாய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப் பட்டன.

இந்தியத் தொன்மங்களுக்கும் ஜேரோப்பிய தொன்மங்களுக்குமிடையே காணப்படும் பொதுத் தன்மைகள் மாக்ஸ் மூல்லர் குறிப்பிடுதல் போன்று இந்திய ஜேரோப்பிய மக்களின் இன் ஏற்றுமையினால் ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தைப் பின் வந்த ஆய்வாளர்கள் நிறுவ முயன்றார்கள். ஜேரோப்பாவுக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே நிகழ்ந்த வரலாற்றுத் தொடர்புகளும், பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் தொன்மக் கதைகளின் பொதுப்பண்புகளுக்குக் காரணம் என்பதை மனித நகர்வுக் கோப்பாடு (MIGRATIONAL THEORY) விளக்கலாயிற்று. தொன்மங்களின் சிதறல்களும் துணிக்கைகளுமாக நாட்டார் கதைகள் வளரலாயின.

புலமையாளர்கள் நாட்டார் கதைகளை ஆழந்து அறியும் நோக்கில் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று தகவல்களைத் திரட்டத் தொடங்கியமை இத்துறையில் மேலும் ஆழந் த ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கு வழியமைத்தது. இந்த ஆய்வுகள் பல வியப்பட்டும் தகவல்களைத் தரலாயின. அதாவது பல்வேறு நாடுகளில், பல்வேறு மௌரி ஷேஹரிடத்தும், பல்வேறு பன் பாட்டுப் பின் புலங் களில் வாழவோரிடத்தும் காணப்பட்ட நாட்டார் கதைகளிலும், தொன்மங் களிலும், நம்பிக்கைகளிலும் பல பொதுத் தன்மைகள் காணப்பட்டன. இந்த யதார்த்தத்தை விளக்குவதற்குப் புதிய கோப்பாடுகளை நோக்கி நகர் வேண்டியிருந்தது. அதாவது, வேறுபட்ட குழலில் மனிதர்கள் தனித்துப் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் உலகில் வாழும் அனைத்து மானிடர்களிடத்தும் சில பொது உள்பாங்குகள், பொது உணர்வுப் பாங்குகள், பொதுவான நடத்தைக் கோலங்கள் நிலவுதலை உய்த்துணரக் கூடியதாக இருந்தது. ரெயிலர் மற்றும் பிரேசர் போன்ற ஆய்வாளர்கள் (TYLOR, PRIMITIVE CULTURE, 1871), (FRAZER, THE GOLDEN BOUGH, 1980) இவற்றின் பின்புலத்தில் புதிய விளக்கங்களை நோக்கி நகரலானார்கள். உலகின் அனைத்து மக்களும் சில குறிப்பிட்ட பரினாம வளர்ச்சிப் பாதையினாடாக வந் தமையால் இவ்வாறான பொதுத்தன்மைகள் ஏற்பட்டன என்ற கருத்து வலியுறுத்தப் படலாயிற்று.

இவற்றைத் தொடர்ந்து பின்லாந்து, எக்ஸ்டினேவியா முதலிய நாடுகளில் ஒப்பியல் நோக்கில் நாட்டார் கதைகளை ஆராயும் மரபு வளராலாயிற்று. கனவுகள் குறித்த ஒரு பண்பாட்டின் தொன்மங்கள் என்று குறிப்பிட்ட உள்பகுப்பு ஆய்வாளர்கள் கனவுகளில் நிகழும்

கதைகள் நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து பரவிய புவியியற் பின்புலத்தையும் இணைத்து வரலாறு மற்றும் புவியியல் நிலைப்பட்ட ஆய்வு முறையினை பின்லாந்து, எக்ஸ்டினேவிய நாட்டாரியல் அறிஞர்கள் உருவாக்கினர். கதைப் பொருளை ஆராய்வதன் வாயிலாக அது எங்கு எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றதென்ற முடிவுக்கு வரலாம். அதைத் தொடர்ந்து புவியியல் தொடர்புகளை ஆராய்வதன் வாயிலாக அதன் பரவலை விளக்கமுடியும். தொல்வகைகளையும் (ARCHE TYPES) அவை பரவிய பிரயாணப் பாதைகளையும் ஆராய்தல் இங்கு சிறப்பிடம் பெற்றது கதைகளையும் தொடர்புகளையும் (TRAITS) அடிப்படையிலும், துணைப் பண்புக்கூறுகளின் அடிப்படையிலும், உடைத்துப் பிரித்து ஆராயப்பட்டன. பண் புக்கூறுகளும், துணைப் பண் புக்கூறுகளும் எவ்வாறு ஒன்றினைக் கப்பட்டன என்பது ஆராயப்பட்டது.

ஜேரோப்பாவில் வளர்ச்சியற்ற உள்பகுப்பு உள்வியல் தொன்மங்கள், மற்றும் நாட்டார் கதைகள் புற்றிய ஆய்வுகளிலும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியது. தொன்மங்கள் நனவிலி மனமாகிய ஆழ்மனதில் உறைந்த பாலியல் கார்ந்த விசைகளின் புண்வுகள் என உள்பகுப்பு உள்வியலாளர் விளக்கலாயினர். சிக்மன்ட் பிராய்ட் தொன்மங் களையும் நாட்டார் கதைகளையும், அவற்றில் இடப் பெற்ற கனவுகள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய முற்படார். (FREUD, AND OPEN HEIM, DREAMS IN FOLKLORE, 1958) கனவுகள் தனிமனிதரின் தொன்மங்கள்' என்ற கருத்தும் வளரலாயிற்று. கனவுகள் குறித்த ஒரு பண்பாட்டின் தொன்மங்கள் என்று குறிப்பிட்ட உள்பகுப்பு ஆய்வாளர்கள் கனவுகளில் நிகழும்

உள்ளவியல் தொழிற்பாடு போன்றே தொன்மங்களின் ஆக்கத்திலும் உள்ளவியல் தொழிற்பாடு உட்பொதிந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறித்த ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினர் அல்லது பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தமது நன்விலி மனங்களிலே தேக்கி வைத்த அழுத்தங்களின், புனைவுதான் தொன்மங்களாக உருவாக்கம் பெற்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதனை மேலும் வலியுறுத்த வந்த யுங் தொன்மங்கள் கூட்டு நன்விலின் (COLLECTIVE UNCONSCIOUS) வெளிப் பாடு என்று குறிப்பிட்டார்.

நாட்டார் கதைகள் பற்றிய ஆய்வில் எழுந்த பிற்பொரு புலமை விசையாக அமைந்த நிகழ்ச்சி வாய்மொழி மூலமான குத்திர உருவாக்கம் (ORAL FORMULA) தமுவி எழுந்த கோட்பாடாகும். அதாவது எழுத்து வடிவில் எழுந்த காவியங்களை வாய் மொழி மூலமாகச் சொல்லும் பொழுது ஒருவகையான உரைச் சூத்திரமாக்கலை உரைப்போர் மேற்கொண்ட நிகழ்ச்சி நாட்டார் கதையாகக்கூட்டுக்குத் தளமாக அமைந்ததென்ற சிந்தனை 1935 ஆம் ஆண்டாவில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. இந்தச் சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஒருசியாவில் எழுந்த நியமவமைப்பு இயக்கமும் (FORMALIST MOVEMENT) அருணாக அமைந்தது. 1940 ஆம் ஆண்டாவில் இதற்கு ஒப்புமையான ஒரு நிகழ்ச்சி தமிழகத்திலும் நிகழ்ந்தது. திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் எழுத்திலமைந்த காவியங்களையும் புராணங்களையும் கதாப் பிரசங்கமாகப் பொது மக்களுக்கு வழங்கிய பொழுது வாய்மொழியாகப் பல கதையாக்கங்களையும் பாடல் ஆக்கங்களையும் தாமே மேற்கொண்டமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

கிருபானந்த வாரியார் உருவாக்கிய
கதைகள் தமிழகத் திலும், யாழ்ப்
பாணத் திலும் வாய் மொழியாக
பறவியமையும் இச்சந்தரப்பத்திலே நினைவிற்
கொள்ளுக்கூட்டு.

இதே காலப் பகுதியில் யாழ்ப் பாணத் தில் மேடையேற்றப் பட்ட நாடகங்களில் பழன் வேடம் தாங்கியோர் பலவேறு வாய்மொழிக் கதைகளையும் பாடல்களையும் தூரே உருவாக்கினர்.

நாட்டார் கலைகள் பற்றிய ஆய்வில் எழுந்த பிறிதொரு புலமை விசையாக அமைவது அமைப்பியற்கோட்பாடாகும். தொன்மங்களிலும் நாட்டார் கதைகளிலும் அமைந்த அமைப்பு வடிவிலான கருத்துக்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் முனைப்புகளின் ஆழந்த கட்டமைப்புக்களையும், ஆராய்தலும், அவற்றில் அமைந்த கருத்துக்களை நிரல் படுத்திப் பொருண்மை கொண்ட ஒழுங்கமைப்புக்குள் கொண்டுவருதலும் சிறப்பிடம் பெறலாயின. கட்டமைப்புக்களை ஆராய்வதற்கும் மொழியியல், தகவற் கோட்பாடுகள், உயிர்ப் பாரம்பரியவியல், விஞ்ஞானம் முதலாம் துறைகளில் உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தினர்.

தொன்ம ஆக்கத்தின் தருக்க செயல் முறையை இவற்றின் வழியாக விரிவாக ஆராயப்பட்டது. தொன்மங்களின் மொழி மிகவும் உயர்ந்த நிலையான தொடர்பாடல் நிரலமைப்பைக் கொண்டது. கட்டமைப்பு நிலைப்பட்ட மொழியும் அத்தகைய நிரலமைப்பைக் கொண்டது. கட்டமைப்பு நிலைப்பட்ட மொழியுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பும் விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. தொன்மங்களின்

கருக்கிய தனிமம் மிதத்தீம் (MITHEME) எனப்பட்டது. இந்த மிதத்தீம்கள் பொருண்மைகளான்ட வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்படும் பொழுது தொன்மங்கள் தரும் செய்து வெளிப்படுகின்றது. இந்தச் செய்தி மனிதவாழ்வின் முரண்பாடுகளை விட்டு மேலோங்கும் வகையில் நேர்-எதிர் என்றவாறு இருமை நிலை கொண்டவாறு அமைந்துள்ளது. அதாவது மனிதவாழ்விலும், உணர்வுகளிலும் காணப்படும் முரண்பாடுகளைச் சமாதானம் செய்யும் வகையில் தொன்மங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. ஒரு பண்பாட்டின் முழுத்தொடர்பாடலையும் விளங்கிக் கொள்வதன் வாயிலாகவே தொன்மங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியும் (LEVI STRATUSS, 1955)

தொன்மங்கள் மற்றும் நாட்டார் கதைகளின் ஆக்கத்தில் அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுவது குழமைவுக் கோட்டபாடாகும். (CONTEXTUAL THEORY) இந்தக் கோட்டாடு பற்றி விளக்குவதற்கு முன்னதாக, நாட்டார் கதைகள் பற்றிய சில இறுகிய உறைந்து (FOSSIL NATURE) கருத்துக்கள் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியன்றது. நாட்டார் கதைகள் குறிப்பிட்ட ஒரு பொற்காலத்தில் தோன்றியவை என்றும், மேலும் தோன்றுதல் அரிதென்றும் கூறும் இறுகி உறைந்து கருத்துக்கள் நாட்டார் கதைகளின் ஆளுமையைச் சுருக்கி விடுகின்றன. நாட்டார் கதைகளின் ஆக்கம் இயங்கியல் நிலைப்பட்டது. எக்காலத்திலும் ஏச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவை தோன்றக் கூடியவை. சமூகச் சூழல், மாற்றமுறும் பொழுது, புதிய உணர்வுகள் வாய்மொழிப் புனைவை ஊடகமாக்கும் பொழுது, புதிய நாட்டார் கதைகள் தோற்றும் பெறு முடியும். இந்த வளர்ச் சியை உள் வாங்கி உருவாக்கப் பட்டதே குழமைவுக்

கோப்பாகும்

தொழிற்பாட்டு நிலை மாணிடவியல், உள்ளியல் நிலை நடத்தை மாற்றங்கள். சமூகவியல் நிலை, நடிபங்கு அழற்றுகை செய்தல் முதலியவற்றை உள்ளவாங்கி நாட்டார் கதைகள் தொடர்பான குழமைவுக் கோட்பாடு உருவாக்கப் பட்டது. நாட்டார் கதைகளை மட்டும் அச்சொட்டாகத் தொகுப்பது முக்கியமன்று. அது உருவான குழல், அது ஆற்றுகை செய்யப்படும் தொடர்பால் நிலை, அந்திலையில் நிகழும் உணர்ச்சிப் பரிமாற்றம் வெளியிட்டு நடையியல், முதலிய அனைத்தும் தொகுக்கப் படவேண்டும். ஆனால் தமிழில் நாட்டார் கதைகளையும் பாடல்களையும் தொகுத்தோர் இந்தப் பண்புகளைப் பெரும்பாலும் நழுவவிட்டுள்ளனர். இந் நிலையில் நாட்டார் கதைகளைத் தொகுத்தல் எத்துணை கடினமான பணியென்பதும் தெரிய வருகின்றது. குழமைவுக் கோட்பாட்டாளர்கள் நாட்டார் கதையை முழுநிலைத் (HOLISTIC) தரவுகளின் தொகுப்பின் அடிப்படையில் நோக்குகின்றனர்.

வெறுமனே நாட்டார் கதைகளை மட்டும் தளமாக வைத்து உருவாக்கப் பட்ட கோட்பாடுகளைச் சூழமைவுக் கோட்பாட்டாளர்கள் நிராகரித்து விடுகின்றனர்.

எங்கள் நாட்டைப் பொறுத்த வரை
வளமான நாட்டார் கலை மரபுகள்
காணப்பட்டாலும், அழங்கிலக் கல்வியின்
நேர்ப்பண்புகளும் எதிர்ப்பண்புகளும்
அவற்றின் ஆய்வையும்
அனுகுமிறைகளையும் பாதித்தன.
எதிர்ப்பண்பு என்று கூறும் பொழுது
அழங்கிலக் கல்வி முறையிலும்,
கலைத் திட்டத் திலும், கதேசக்
கலைகளுக்கும், நாட்டார் மரபுகளுக்கும்
டரிய இடம் தரப்பவில்லை. மறுபாம்

ஆங்கிலக் கல்வியின் நேரப் பரிமாணங்களில் ஒன்று, ஆங்கிலம் கற்ற ஒரு சார்டித்து முகிழ்ந்த தேசிய உணர்வும் நாட்டார் கலைகளை நோக்கிய வளமான அனுஞ் முறைகளுமாகும்.

எமது பாரம்பரியத்தில் உருவான நாட்டார் கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் அடியொற் றிய கோட்டாட்டாக்கங்கள் இடம் பெறாமை ஒரு பெரும் அறிகை இடைவெளியை எமது குழலில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலை நாடுகளில் உருவாக்கப் பட்ட நாட்டாரியற் கோட்டாடுகளைக் கண்முழுத்தனமாக எமது நாட்டார் இலக்கியங்கள் மீது பிரயோகித்தலும் சில சந்தர்ப்பங்களிற் பொருள்மையற்றாகி விடுகின்றது.

யாழிப்பாணத்து நாட்டார் கலைகளை மாத்திரம் நுணுகி நோக்கும் பொழுது, தனித் துவமான நாட்டாரியலில் கோட்டாட்டினை உருவாக்குவதற்குரிய சாத்தியப்பாடுகள் புலப்படுகின்றன. அக் கோட்டாட்டுக்கு ‘இருவீசுக் கோட்டாடு’ என்று பெயர் குறிப்பிடலாம். இதன் விரிவு என்னவெளில் யாழிப்பாணத்து நாட்டார் கலைகளில் பழமையான அறிபரப்புக்களை (TEXT) அடிப்படையாக வைத்துப் புதியன-

சொல்வதும், புதிய அறிபரப்புக்களைப் பயன்படுத்திப் பழையன சொல்வதுமான இரு வீசுக்கள் காணப்படுகின்றன.

யாழிப் பாணத் து வாழ் க்கை முறையிலும் இந்த இரு நிலை வீசுக்கள் காணப்படுகின்றன. பழையனவற்றைப் பயன்படுத்திப் பழையன கொள்ளலும், காணப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டு ஒன்று சொல்வதானால் பழைய மனையடி நாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய வீடுமைப்புக்கள் பேசப்படுகின்றன. புதியன செய்வதற்குப் பழைய சடங்கு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக மாட்டுப் பொங்கலில் மாடுகளுக்குச் செய்யப்படும் சடங்குகள் இன்று உழவு இயந்திரங்களுக்குச் செய்யப்படுகின்றன.

இவ் வகையான இருவீசுக் கிலைகள் ஜூரோப்பிய நாடுகளில் இல்லையென்றே கூறுவேண் டியுள்ளது. உலகளாவிய நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்களுக்கு யாழிப்பாணத்துச் சூழல் வித்தியாசமான அனுபவங்களைக் கொடுக்கும்.

சுச்சுத்தானின்

ஷாதாக

ஓர்

அநுபவப் பயனம்

டோமினிக் ஜீவா

மல்லிகையின் ஆரம்பக் கால கட்டங்களில் பொருளாதார ரீதியாக நான் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு, நொந்து போய்விட்டேன்.

இருந்தும் மன ஓரம் என்ன அயராது செயற்பட வைத்தது.

தினசரி எனது பரம்பரைக் கைத்தொழில் முயற்சியின் மூலம் அந்தக் காலத்திலேயே நாற்பது ரூபா அளவுக்கு மேல் வீட்டுச் செலவுகளுக்கும் எனது தனிப்பட்ட தேவைகளுக்குமாகவும் சம்பாதிக்கக் கூடிய வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தத் தினசரி இயல்பான வருமானம் எனது சஞ்சிகை முயற்சியால் சுருங்கிப் போய் தடைப்பட்டுப் போனது.

சில தினங்களில் வீட்டுச் செலவுகளுக்குக் கூடப் பணம் இருப்பதில்லை.

எனது நெருங்கிய இனத்தவன் ஒருநாள் கச்சேரியடியில் என்னை நேருக்கு நேர் சந்தீத்த சமயம் கேள்வியே கேட்டுவிட்டான்: “இப்படித் தெருத் தெருவாகப் பிச்சைக் காரன் மாதிரிப் பிச்சை கேட்டுத் திரிவதற்கு உள்கு வெட்கமாக இல்லையா?” எனக் கேவி கலந்த தொனியில் கேட்டு வைத்தான்.

“இதெல்லாம் இப்போ எங்கே உள்கு உறைக்கப் போகிறது? காலா காலமாக எங்கட ஆழான தொழிலை நடுவிலே விட்டுப் போட்டு, சும்மா விசரன் கணக்காய் தெருத் தெருவா அலைஞ்சு திரிவது தான் கடைசியிலை உள்கு மிஞ்சப் போகுது”

நான் என்னை அர்ப்பணித்து, போராடி, இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சுய வாழ்வு இலக்கிய வேள்வி பற்றி எனது இன சன சுற்றுத்தவர்களிடம் கூட, அந்தக் கால கட்டத்தில் இப்படியொரு அபிப்பிராயமே மேலோங்கியிருந்தது.

நான் செய்து கொண்டு வருவது அத்தனையுமே பைத்தியக்காரனது வேலை என்பது அவர்களினது கூட்டு மொத்த அபிப்பிராயமாகும்.

“வெறும் கையாலாகாத விசரன், காலம் காலமாக வயித்துக்குச் சோறு போட்ட தொழிலை விட்டுப் போட்டுச் சும்மா தெருத் தெருவா பேப்பர் வித்துக் கொண்டு

மல்வை ஆண்மூச் சந்தா

கலைகளுக்கு ஒரு வெண்டுகோள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுக்கள் 37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் தொடர்பு கொள்க.

ஆண்டுச் சந்தா 250/-

தனிப்பாத 20/-

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 320721

ஈ-மெயில்: panthal@slt.net.lk.

(காக்க கட்டளை அனுப்புவேர் Dominic Jeeva, Kotahena. P.O எனக் குறிப்பிடவும்)

திரியிறான். அங்கையெண்டால் இவனை நம்பி இருக்கிறதுகள் வயித்துக்கில்லாமல் செத்துக் கொண்டு கிடக்குதுகள்!“

இப்படியான விமரிசனங்கள் எனது காது படச் சொல்லப் பட்டன.

இரண்டு பெண் குழந்தைகள். அப்பொழுது எனது ஒரே மகன் திலீபன் பிறந் திருக்கவில்லை. மனைவி குழந்தைகளைக் கூட கவனித்து அவர்களது கை சேமங்களை விசாரிக்கக் கூட நேரம் ஒதுக்காமல் எந்த நேரமும் மல்லிகை பற்றியும் அதன் பொருளாதாரச் சரிவகளை எப்படி எப்படி நேர் செய்து நிமிர்த்தலாம் என்பது பற்றியுமே சதா சிந்தித்த வண்ணம் திரிந்து கொண்டிருந்தேன்.

இரவில் தூக்கமே வருவதில்லை பல இருவகள் படுக்கையில் புரண்டு எழுவதுதான் நடந்தேறின. கனவுகள் அடிக்கடி வந்து என்னைப் பயமுறுத்தன.

வளரிளம் பருவத்தில் நான் பல கனவுகளுக்கு ஆட்பட்டிருந்தேன். அந்தக் கனவுகளில் எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் ருந்தது. கனவுகள் இல்லையென்றால் எனது பீற்கால வாழ்க்கையே திசை தீரும் பீப் போயிருக்கும்.

அந்த இலட்சியக் கனவல்ல இது.

இது யதார்த்தத்தின் பிசாக வழி வத்தைப் பூடகமாகக் காட்சிப் படுத்தும் கனவுகள் இவை.

பாறாங் கற் களின் இன்டு இடுக்குகளுக்கிடையே துளிர் விட்டு முளைக்கும் ஒற்றைச் செடியைப் போல

இந்த வரட்டு மண்ணில் முகிழ்ந்திருக்கும் மல்லிகைக்கு தினசரி எனது அசர உழைப்பால் பசனையிட்டு நீர் ஊற்றிக் காமாந்து பண்ணி வந்தேன்.

மல்லிகைச் சுவைஞர்கள் அதன் தொடர் எழுத் தாளர்களை விட, மேலானவர்கள். வெகு வெகு கூர்மையானவர்கள். வாசிப்புக் கிரகிப்பு நுட்பம் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள்.

இந்தப் பேரறிவைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்ட காரணத்தனாலேயே அவர்களது தார்மீக பலத்தை வெகுவாக நம்பி நான் மல்லிகை இதழ்கள் ஒவ் வொன்றையும் வெளியிட்டு வந்துள்ளேன்.

மல்லிகையின் முகப்பில் ஆரம்ப காலம் தொட்டே எனது பெயரை ஆசிரியராகப் பதிவு செய்து வந்திருந்த போதிலும் கூட, அதன் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் பலர் பங்கு கொண்டு எனக்கு ஒத்தாசையும் ஒத்துழைப்பும் இன்று வரை நல்கி அதைச் செழுமைப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இந்த நம்பகத் தன்மை தான் மல்லிகையின் பலம்.

எழுத்தை எனது போராட்டக் கருவியாக நான் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட காலத்திலிருந்தே ஏதோ ஒரு வெறி என்னை ஆட்கொண்டு இதுவரை வழிநடத்தி வந்துள்ளது.

என் நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஓர் ஒர்ம உணர்வு என்னைத் தூண் டிக் கொண்டேயிருந்தது.

நான் சரியான திசை வழியில் தான்,

வழித் தடத் தில் தான் போய் க் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதாக அந்த உள்ளுணர்வு தினசரி எனக்குக் கட்டியம் கூறியது.

ஓராண்டு காலத்தை எப்படித்தான் கடந்து முடித்தேனோ என்பது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அரசியல் கருத்தாலும் தத்துவார்த்த நோக் கினாலும் மாறுபட்டிருந்த பல தோழர்களை நான் அண்டியணைத்துச் சென்று கொண்டிருந்தேன். கருத்தாலும் பார்வையாலும் மாறுபட்டவர்களின் கருத்துக்களையும் எழுத்துக்களையும் மல்லிகை இதழ்களில் பதிவு செய்து வந்ததுடன், கணிசமாக அவர்களது உருவங்களை அட்டையிலும் பதிந்து ஆவணப்படுத்தியுமிருக்கிறேன்.

ஒரு தடவை மல்லிகைக் காரியால யத்திற்குப் பேராசரியர் கைலாசபதி நேரில் வந்திருந்தார். கட்டுரை ஒன்றும் நேரடியாகத் தந்தார். “ஜேவா, ஒரு காலத்தில் தினகரன் ஆசிரியருக்கு என முகவாயிட்டு எனக்கு நீங்கள் ஆக்கங்களை அனுப்பியிருந்தீர்கள். இன்று நான் மல்லிகை ஆசிரியர் எனவிலாசமிட்டு உங்களிடம் கட்டுரை தருகிறேன். இதை நீண்டது உண்மையாகவே நான் பெருமைப் படுகின்றேன். யாழ்ப்பானாச் சமூகமாறுதல்களின் ஒரு கால கட்டக் குறியீடு இது:” என்றார்.

நன் பர் ஏ.ஜே. கனகரெட்னா என்னையும் மல்லிகையையும் வழி நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகுத்து வந்தவர்.

அச் சுப் படிவங் களை வெகு கூர்குறிப்பாகத் திருத்தித் தருவார். அதன் குறை நிறைகளையும் நேரடியாக விமரிசனம் செய்வார்.

கனக செந்திநாதன் வராத்தல் மூன்று நாட்கள் கட்டாயம் என்னைத் தேடி மல்லிகைக்கு வந்து விடுவார். நான் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் எழுத்தில் குறிப்பிட்டது போல, காலை பத்து மணிக்கு ரசிகமணி, பண்டித மணியிடன் இருப்பார். பகல் பன்றின்டு மணிக்கு அவர் மல்லிகைக் கந்தோரில் காட்சி தருவார். சாயங்காலம் மூன்று மணிக்கு அவர் புல்லுக் குளத் துக்கருகே உள்ள றிகல் தியேட்டரில் இங்லீஸ் பட்டம் பார்க்க வரிசையில் நின்று கொண்டிருப்பார்!

இதைப் போலப் பலர் மல்லிகையைத் தேடி வந்த வண்ணமேயிருப்பார்கள்.

நாட்கள் இலக்கியச் சுவையுடன் நகர்ந்து கொண்டேயிருந்தன.

ஒரு நாள் காலை ஒன்பதரை மணி இருக்கும். ஒன்பதாவது ஆண்டு மலரை முடிப்பதில் வெகுமும்முரமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். அச்சுக்கோப்பவர் தமிழ் சந்திரசேகரம் வெற்றிலை மென்று கொண்டே தனது சிம்மாசனத்தில் விற்றிருப்பார். நான்தான் மற்ற வேலைகளை கவனிக்க வேண்டிய சிற்றுயியன். ஆக இரண்டு பேர்கள்தான் மல்லிகையை நிர்வாகித்த உழைப்பாளி ஊழியர்கள்.

வேலை மும்முரத்தில் காலைச் சாப்பாடு உண்ண மறந்து போய். காலையில் பருகிய பிளேன் யெடுன் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன்.

ஒருவர் என்னைத் தேடி வந்தார். என்னதான் தலைதெறிக்கிற வேயோக இருந்த போதிலும் கூட, மல்லிகையைத் தேடி வருபவர்களை நான் வெகு பெருமையாகவும் மரியாதையாகவும் வரவேற்பது வழக்கம்.

வருபவர்களைக் கனம் பண்ணி வரவேற்பது வியாபார தந்திரம் மாத் திரிமல்ல, அந்த அமைப்பின் முக்கியஸ்தர்கள் சுயமதிப்பையும் அது மேன்மைப்படுத்தி விடும் என்ற உண்மை பலருடன் பழகியதால் என்னுள் படிந்து விட்ட பழக்கமாகும்.

எனவே வந்தவரை உட்கார வைத்து வெகு ஆறுதலாகப் பேசி கொண்டிருந்தேன். அவரோ இலக் கியத்தைத் தவிரி, வேறு எதெல்லாமோ புகுத்தி விஸ்தாரமாகக் கதையளந்து கொண்டிருந்தார்.

எனக்கோ வேலை நெருக்கடி.

அரட்டையடிக் க முடியாத வேலைப்பனு. தம்பி சந்திரசேகரம் எனது மன அவஸ்தையைப் புரிந்து கொண்டு, கண்களால் சைகை செய்கிறார்.

தேவீவந்தவரை எப்படிப் புருக்கணித்து விரட்டுவது என்ற தர்மசங்கட நிலை எனக்கு, ஒரு கட்டத்தில் பெறுமையிழந்து, வந்தவரிடம் “சரி, பாருங்கோ! நீண்ட நேரமாப் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டோம். இப்ப சொல்லுங்கோ, என்ன காரியமா என்னைத் தேடி வந்தனீங்க? ”

அவர் ஆசனத்தில் காலை நீட்டி உட்கார்ந்து வெகு ஆறுதலாக

சொன்னார்! “இல்லைப் பாருங்கோ.... வின்ஸர் தியேட்டரில் இன்டைக்குப் புதுப் படம் பார்க்க வந்தனான். படம் துவங்க நேரம் கிடக்கு. அதுதான் உங்களையும் ஒருக்கா பார்த்துக் கொஞ்ச நேரம் கதைச்சுப் போட்டு போகலாம் என்னு உங்களைத் தேடி வந்தனான்!”

சொல்லப் போனால் இப்படியாக பல அநுபவங்களை எடுத் தெடுத் துச் சொல்லலாம்.

மதலாவது ஆண் டு மலரை வெளியிட்டு வைத்தேன்.

மல்லிகையின் தொடர் வரவும் அதன் வளர்ச்சியும் மல்லிகையின் வரவை விரும் பாத பலரினாது மனதை உறுத்துவது மாதிரித் தெரிந்தது.

மலினப்பட்டு விடாத எனிமை. உள்ளடக்கம், புதிய அணுகுமுறை. பார்வை வீச்சு அத்தனையும் சேர்ந்து சீற்றிலக்கிய ஏடுகளில் மல்லிகை புது இரத் தம் பாய்ச் சி முன் னேற்ற தொடங்கியது.

ஒராண் டு காலம் எப் படியோ உருண்டோடி விட்டது.

இந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் நான் பட்டுவிட்ட பாரிய சிரமங்களை இன்று நினைத்துப் பார்த்தால் கூட, நெஞ்சு சிலிர்க்கின்றது.

இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு இந்த முதல் ஓராண்டுக் கால கட்டப் பால பருவம் முக் கியமானது. இந்தக் காலகட்டத்தை இழுத்துப் பிடித்து நிலை நியுத்த நின்று பிடித்துவிட்டால் அப்பூர்

சமாளித்து நிலைத்துவிடலாம் என்பது அனுபவ உண்மையாகும்.

கைக் குழந்தைப் பருவத்தில் சின்னஞ் சிறுவர்களைத் தாக்கும் நோய்க்கு ஒரு குழந்தை எப்படித் தாக்குப் பிடித்து உயிர் பிழைத் து நின்ற பிடிக் கின்றதோ அப்படியே தான் ஒரு சீற்றிலக்கிய ஏடும் தனது குழந்தைப் பருவத்தைக் கல்டப் பட்டுக் கடந்து வந்துவிட்டால், ஓரளவு நின்று நிலைக் கக் கூடும் என்ற ஆரோக்கியமான கட்டத்திற்கு நாம் வந்துவிடலாம்.

இந்த மூன்று தஸாப்த கால மல்லிகையின் அன்றைய கால கட்டம் இருந்தது.

இந்த நூற்றாண்டுக் கால கட்டங்களில் எனக் கேற்பட்ட மறக்க முடியாத அநுபவங்கள் வெகு சுவாரஸ்யமானவை.

மல் லிகை முடிந்ததும் யாழ் ப் பாணத்திலுள்ள ஒரு பிரபல புத்தகக் கடைக்கு நேரே நானே கொண்டு சென்று, கல்லாவில் உட்கார்ந்திருக்கும் அதன் உரை மையாளாடிம் கொடுத்துவிட்டு வருவேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலத்தில் கல்கி, கலைமகள் போன்ற பிரபல சஞ்சிகைகளுக்கு அந்த நிறுவனம்தான் வடமாகாணம் பூராவுக்கும் ஏக விந்யோகஸ்தர்.

எனவே பத்தோடு பதினொன்றாக மல்லிகை இதழ்களிலும் சில பிரத்கள் விற் பனையாகட்டும் என்ற கார்வ நினைவுடன் தான் பத்தே பத்துப் பிரத்களை அவரிடம் சேர்ப்பத்து வந்தேன்.

அடுத்த இதழ் கொண்டு செல்லும் பொழுது முன் னர் கொடுத்து வைத்திருந்த பத்துப் பிரத்களையும் வெகு பவ்வியமாகத் திருப்பித் தந்தார் முதலாளி. திருப்பித் தந்ததுடன் நிலலாமல், “இதெல்லாம் மினைக் கெட்ட வேலை, ஆராவது சினிமாக்காரிகளின் படத்தை அட்டையில் போட்டு அவையளைப் பற்றி கிக்கிக் எழுதிப் போட்டால் நல்லா விக்கும்!” என இலவச ஆலோசனையும் தந்துதவினார்.

அடுத்த மாத இதழை அவரிடம் சேர்ப்பிக்கும் பொழுது சஞ்சிகையை நூலால் சுருக்கு முடிச்சுப் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டேன்.

அதற்குடுத்த மாதம் புதுப்பிரதிகளுடன் சென்ற பொழுது “இதிலை ஒண்டு கூட விக் கேல் வை. இடத்தை மினக் கெடுத்தினது தான் மிச்சம்!” எனப் புறுபுறுத்தபடி திருப்பித் தந்தார்.

நான் வாங்கி உற்றுப் பார்த்தேன். நான் நூலால் போட்டு வைத்திருந்த சுருக்கு முடிச்சு அவிழக்கப் படாமலே கட்டினது கட்டின மாதிரியே இருந்தது.

எனக்கு நெஞ்சு பதறியது. திருப்பித் தந்தது கோபமல்ல. இப்படியாக மாதக் கணக்காக ஏமாற்றப் பட்டு வந்த ஆவேசம் மனக்குள்.

“இனி மேல் நான் மல்லிகையைக் கொண்டு வந்து தரமாட்டன். நீங்கள் ஒரு நாளைக்குக் கணக்களை மூடலாம். அப்போ அந்தக் கல்கி ஆசிரியரோ, கலைமகள் ஆசிரியரோ உங்கட விடுதே வரமாட்டார்கள். இந்த மல்லிகை

ஆசிரியர் தான் உங்கள் வீட்டுப் படிக்கட்டில் ஏறி வருவான்”

என்னி ஒரு வருஷமாகவில்லை. எனது வாக்குப் படிதான் நிகழ்ந்தது.

அழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகை களையெல்லாம் நிராகரித்து. இருட்டிப்புச் செய்து வந்த அந்த விநியோகஸ்தரின் இறுதிச் சடங்கல் நான் கலந்து கொண்டேன். இறுதி அஞ்சலியைத் தெரிவித்தேன்.

கடலையை விட்டுத் திரும்பும் போது அவரது மகனிடம் “நீங்க இந்த மன்னில் வெருண்ட வைச் ச சென் எனப் பத்திரிகைக்காரன் ஒருவன் கூட இங்கே வரவில்லை. இந்த மன்னிலை வேர்விட்டு வளருற மல்லிகையின் ஆசிரியர் தான் உங்கட அப்பறுடைய கடைசி வழிய னுப்புதலிலை பங்கு கொள்ளுறான்!”

இப்படியொரு அநுபவம் எனக்குக் கொழும்பு மாநகரத்திலும் நிகழ்ந்தது.

முதலாவது ஆண்டு மலர் 100 பிரத்திகளைக் கொழும்பி விடுவன் எ இலங்கைக்கான பிரதிகளை இறக்குமதி செய்யும் விநியோகக் கம்பெனிக்கு அவசர அவசரமாக அனுப்பி வைக்கும் படி குருக்கவாம் அன்னாச்சி தொலைபேசிபில் தகவல் தந்தார். இவர் உணவுப் பண்டங்கள் இறக்குமதி செய்யும் வியாபாரச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார். இலக்கிய நெஞ்சம் கொண்டவர். அற்புதமான மனிதர். கொழும்பு வந்தால் மௌலியன் வீதியிலுள்ள இவரது நிறுவனத்தின் மேல் மாடியில் தங்குவது தான் என் வழக்கம்.

நானும் குழந்தைக்குத் தக்க மாதிரி 100 மலர்களை லொறியில் அனுப்பி வைத்தேன்.

ஒரு வாரத்தற்குப் பின்னர் வழமைப் பிரகாரம் கொழும்புக்கு நான் பிரயாணப்பட்டேன்.

அங்கு சென்றதன் பின்னர் தான் எனக்குத் தகவல் தெரிந்தது. மகன் தான் குருக்கவாம் அன்னாச்சி யின் வேண்டுகோளுக்கமைய மல்லிகை இதழ் களைப் பெற்றுக் கொண்டு கொழும்பில் விநியோகித்து விட்டானே தவிர. உரிமையாளரான தகப்பன் சென்னையிலிருந்து தீரும் பியதும் கடைக்குக் கடை விநியோகித்திருந்த அத்தனை மல்லிகை இதழ்களையும் திரும்பப் பெற்று குருக்கவாமி அன்னாச்சி கடையில் சேர்ப்பித்து விட்டான்.

குருக்கவாமி அன்னாச்சி கடையில் சஞ்சிகை அனுப்பி வைத்த பார்சல் பொத்தான் என்னை வரவேற்றிற்கு.

இந்த அனுபவத்திலிருந்து ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டேன். சுரண் டிக் கொழுப்பவன் எங்கிருந்தாலும் சுரண்டித்தின்னுபவன் தான்!

அவன் தமிழ் நாட்டானானாலும் சரி, ஈழத்துத் தமிழனாக இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் ஒரே இனத்தவரே!

இந்தக் கசப்பான அநுபவத்தின் பின்னர் புத்தகக் கடைக்காரர்களை நான் நம்புவதில்லை. எனது உடல் உழைப்பை நம் பியே தினசாரி செயற் படத் தொடங்கனேன்.

(மீண்டும் சந்திக்கிறேன்)

கடிதங்கள்

வருடந்தோறும் உறுதியாகும் வாடா மல்லிகை.

பாண்டிய மன்னன் ஒருவனுக்குத் தன் மனையானின் கூந்தவின் மனம் இயற்கையானதா? செயற்கையானதா? என்பது குறித்துச் சந்தேகம் எழுந்தமை தமிழிலக்கியக் காட்சி. ‘அந்த மலர்களின் வாசமெல்லாம் ஒரு வாடைக்குன் மாறிவிடும்’ என்பது கவிஞர் கண்ணதாகனின் வரிகள்.

ஆனால் - நம் நாட்டில் மாதாந்தம் மலரும் ‘மல்லிகையே’ சந்தேகத்திற்கிடமின்றி என்றும் மனம் வீசிக் கொண்டேயிருக்கும் வாடா மல்லிகையாக வரலாறு படைத்து வருகின்றது. இதனை வருடந்தோறும் வெளியாகும் ஆண்டு மலர்கள் உறுதி செய்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இப்போது வந்திருக்கும் 38வது ஆண்டு மலர். இவ்வருடமும் இன்னொரு முறை ஊர்ஜிதம் செய்யப் போகிறது.

‘மல்லிகை’ இலங்கைத் தமிழிலக்கிய - பத்திரிகை - சஞ்சிகை வரலாற்றில் தனியிடத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்ட ஓர் இலட்சிய மாசிகையாகும். பக்கத்தேயிருக்கும் பெண்மெப்பிரிய நாடொன்றின் கலை - இலக்கிய மேலாடிக்கத்தின் முன்னே ‘மல்லிகை’ தொடர்ந்து 37 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்து. இவ்வருடம் 38வது ஆண்டு மலரினை காந்றோரின் சங்கப் பலகையில் சமர்ப்பிக்கப் படும் என்றால் அது விதந்தேற்றத் தக்க சாதனையாகும்.

‘மல்லிகை’ - நம் நாட்டில் தனக்கென்றொரு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டமை மட்டுமன்றி ஒரு பரம்பரையையும் உருவாக்கியிருப்பது இலக்கிய உலகிற்கு ஓர் நிரந்தரத் தகவலாகும். இந்த வளர்ச்சியின் வடிகாலாய். உயர்ச்சியின் உந்து விளையாய்த் திகழ்பவர் யார் எனக் கொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. ‘மல்லிகை’ என்றாலே அப்பெயர்க் கொல்லின் அர்த்தமாக இருப்பவர் முத்த இலக்கியவாதியான அன்பர் பொய்மினிக் ஜீவா என்ற தனி மனிதரே என்றால் அது பொய்யோ - புரட்டோ அல்ல.

மிகவும் இக்கட்டான - நெருக்கடியான - பயங்கரமான குழல்களில் எல்லாம் ஜீவா ஒரு தவமாகவும் - வெறியாகவும் இந்த மல்லிகையை வெளிக் கொண்டந்த விடா முறந்தி. பிறர் முன்மாதிரியாகக் கொள்ளத்தக்கது.

‘குன்றா உழைப்பும் குறையா முயற்சியும் என்றும் எதையும் சாதிக்கும்’ என்ற வரிகளுக்கு நம் காலத்தில் நாமறிந்த உதாரண புருஷர் சுகோதார் ஜீவா தான்.

இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு தொட்டுக் காட்டுவது சாலவும் நன்றாகும். சமகால இலக்கியத்தை சந்தன மனமாகக் கமளச் செய்யும் இந்த மல்லிகை அதன் தரத்தைப் பேணி வருவது சிறப்பம்சமாகும். இந்தத் தரமும் - அதற்கு வாசகர் வட்டம் வழக்கிவரும் உரமுமே மல்லிகையை ஒரு வாடைக்குன் வாடிவிடாமல். நாளாவட்டத்தில் நவிந்து போய்விடச் செய்யாமல். மாதங்களின் மடிப்பில் மறைந்து போகச் செய்யாமல் ஆண்டுகளின் ஆரவார்த்தில் அமிந்து பொய்விடச் செய்யாமல் -

மஸ்ரினக் 38ஆவது ஆண்டுமலர்

‘ஸ்மி’

2003 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி இதழ் மல்லிகையின் 38ஆவது ஆண்டு மலராக மலர்ந்துள்ளது. பொதுவாக இலக்கிய சிற்றேடுகளின் சீவிய காலம் மிகச் சொற்ப ஆண்டுகளே. ஆயின் இம்மண்ணின் மல்லிகை மெல்ல மெல்ல அடியெடுத்து வைத்து நடந்து முப்பத்தெட்டு ஆண்டுள்ளக் கடந்து வந்துள்ளது ஒரு சாதனை என்பதில் சந்தேகம் ஏதுமில்லை. இவ்வகையில் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் உறுதிப் பாடும், ஊக் கழும், உழைப் பும் விதந்துரைக்கத்தக்கதே. தவிரவும் இவர் ஒரு மல்லிகைப் பந்தல் போட்டு நமது எழுத்தானர்களின் படைப்புகளை நாலுருவாக்கி வெளியிட்டுவருவதும் யாவரும் அறிந்த விடயமே.

மல்லிகை ஆசிரியர் தமது சாதனைகளையிட்டுத் தாமே பகிரக்கமாக அடிக்கடி மார் தட்டிக் கொள்வார் என்று கூறப்பட்டாலும் அதன் பின்னனையைப் புரிந்துள்ளவர்களுக்கு ஓர் இலக்கிய நெஞ்சத்தில் ஊறும் புளகாங்கிதம் புரியாமலா போகும்? ‘எப்பொழுதுமே எனக்கான மொழியை நானே உருவாக்கி எழுதுகிறேன்’ என்ற அவரது ஆசிரியத் தலையங்கம் இதனைத்தான் புரிய வைக்க முனைகிறது.

தவிரவும் ‘அச்சத் தாளின் ஊடாக ஓர் அனுபவப் பயணம்’ என்ற டொமினிக் ஜீவா அவர்களது மற்றுமொரு கட்டுரை அவருக்குள்ள ‘மொழியின்’ மற்றுமொரு பிரதிபலிப்பாக அமைகிறது.

வழமைபோல் இந்த 38ஆவது ஆண்டு மலரும் நமது படைப்பாளிகளின் காத்திரமான சிந்தனைச் செறிவுள்ள கட்டுரைகளையும், சிறுக்கதைகளையும் கொண்டு கவர்ச்சியோடு மலர்கின்றது.

சமாதானப் பறவையின் பிரசன்னமும், வடக்கும் தெற்கும் கைகளை முன் நீட்டி சந்திக்க முனைகின்ற காட்சியும், அட்டைப் படத்தில் ரமணியின் கைவண்ணம் இக்கால கட்டத்தின் பரதிபலிப்பு.

கட்டுரைகள், இயல், இசை, நாடகம் என்ற பாங்கில் அமைந்தி ருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எதிர்ப்பு இலக்கிய நோக்கில் சமூத்து நாலீன கவிதை என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை வரைந்துள்ள செ.யோகராஜா, 1930களில் சமகேசரி மற்றும் கோ.நடேசம்யர் காலம் முதல் இன்று விடுதலை இயக்கத்தை சார்ந்த பெண் போராளிகள் வரை ஆராய்ந்துள்ளார்.

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் முத்தமிழில் நாம் இழந்த இசைச்தமிழ் மீள கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார். அற்காக சில ஆலோசனைகளையும் முன் வைத்திருக்கிறார். இவை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய வையேயாகும்.

பெண் விடுதலையும் இன்றைய இலக்கிய போட்டியும் குறித்து கட்டுரை வரைந்துள்ள சந்திரகாந்தா முருகானந் தன் பெண் விடுதலையின் அவசியத்தை ஆராய்கின்றார். இலக்கியத்துறையினால் மட்டும் இவ்விடயத்தை எட்டிவிட முடியாது. மனித உரிமை ஆய்வாளர்கள், பெண் ணினைவாதிகள், சமூக சீர்திருத்தவாதிகள், அரசியல்வாதிகள் ஆகிய அனைவரும் இனைந்து

செயற்பட்டாலே பூரண பெண்விடுதலை கிட்டும் என்ற இவரது கருத்து வரவேற்கத்தக்கதே.

பா.இருகுவரன் சமூத்தில் நவீன தமிழ் நாடக வளர்ச்சி (வரலாற்றுப் பார்வையில் சில குறிப்புகள்) குறித்து ஆராய் நடிகவேள் லட்சஸ் வீரமணி ஒர் ‘அறிமுகக் குறிப்பு’ என்னும் தலைப்பில் அந்தனி ஜீவா எழுதியிருக்கிறார். இலங்கையில் தொலைக்காட்சி நாடகங்களுக்கு போதிய விளம்பர அனுசரணை கிடைக் காத நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டி இருப்பதோடு அதே வேளை விளம்பரக்காரர்களும் விரும்பும் வகையில் தரமான தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படவேண்டும் எப்பதனையும் ஈடுபக்காட்டியிருக்கிறார்.

என். சோமகாந்தன் எழுதியுள்ள ‘தமிழ் எங்கே போகிறது?’ காலத்திற்கு ஏற்ற ஒரு கட்டுரை. இலகு வாசிப்புக்கு இனிமையான ஒன்றெனினும் உள்ளடக்கம் தருவதோ எச் சரிக்கை. அறிஞர்களும் இன்றைய சமுதாயமும் இதையிட்டு நிச்சயம் சிந்திக்க வேண்டும்.

செங்கை ஆழியான் க.குணராசா சமூத்து முன்னோடி நாவல்கள் (1856-1940) குறித்து விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரையை வரைந்துள்ளார். இலக்கிய மாணவர்களுக்கும் வருங்கால ஆய்வாளர்களுக்கும் இது மிகவும் பயன்தரும் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டியதில்லை.

தொண்டின் மறுவுரு எம்.சி. சுப்பிரமணியம் என்ற கட்டுரையை மா.பாலசிங் கம் எழுதியுள்ளார். பஞ்சமர்களுக்காக அவர் புரிந்த சேவைகளை சாங்கோபாங்கமாக

விபரித்துள்ளார். ப.ஆப்ஸன் நாவலப் பிட்டியின் கலை இலக்கிய முன்னோடிகள் குறித்து விபரித்து பெருமிதம் கொள்கிறார்.

'ஸழத்துச் சிறுகதைகள்' குறித்து சிற்பி எழுதியிருக்கிறார். எழுத தாளர்களின் தரமான சிறுகதைகளுடன் வெளியான முதலாவது தொகுதியான ஸழத்துச் சிறுகதைகளின் உதயம் குறித்து தமது அனுபவங்களை அவர் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

மற்றும் கறுப்பின அடிமையின் வரலாறு குறித்து எம.கே. முருகா அந்தனும் சிந்தனை உலகின் புதிய அலையின் நவீனத்துவமும் என்ற தலைப்பில் மு.அநாதரட்சகனும் அழகு. சுப்பிரமணியத்தின் சமூகப் பார்வை குறித்து ஆகந்தையாவும் எழுதிய கட்டுரைகளும் மலரை அலங்கரித்திருக்கின்றன.

இம் மலரில் சிறுகதைகளை தெரியான்,செ.குணரத்தினம், மு.பத்ரி, அன்.ன.லட்சுமி இராசதுரை, தாமரைச்செல்வி, ச.முரகானந்தன் ஆகியோர்படைத்து அனி சேர்த்துள்ளனர். பொ.கருணாகர மூர்த்தியின்(ஜேர்மனி) சுய அனுபவம் சார்ந்த நினைவோட்டச் சிறுகதையும் மனமுட்டுகிறது.

இம்மலரில் மலர்ந்துள்ள ஒரே கவிதைக்குச் சொந்தக்காரர் மேமன்கவி (போரே உனக்கோர் அஞ்சலி) மேலும் ஒரு சில கவிதைகள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கலாம். அத்துடன் கூடவே பொருளாடக்கத்தையும் சேர்த்திருப்பின் நன் றாக இருந்திருக்கு மெனத் தோன்றுகிறது.

மல்லிகை
38வது
ஆண்டு
மலர்
வெளிவந்து,
விரும்பும்புக்கிண்஠ு

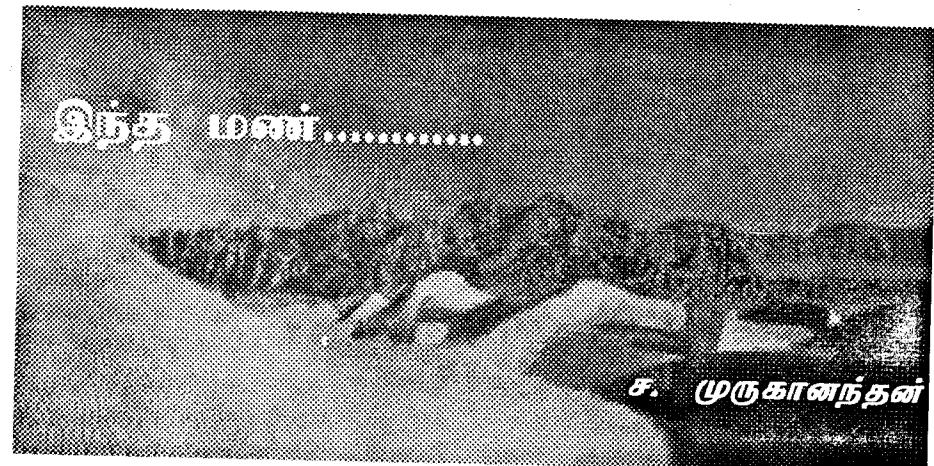
யல ஆழமான இலக்கியக் குறுத்துக்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள், தரமான சிறுகதைகள். கவிதைகளை உள்ளடக்கிய அழுமையான மலர் இது.

நாலகுங்கள், பங்கலைக்கழக நால் நிலையங்கள், ஆய்வு சம்பந்தமாக காத்திரமான சஞ்சிகைகளைச் சேகரிக்க முனைந்து செயற்படும் சுவைஞர்கள் அத்தனை பேர்களிடமும் அலுசியம் இருக்க வேண்டிய ஆண்டு மலர். தொடர்பு கொள்ளலும்.

201 - 1/1 ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி,
கொழும்பு-13

மொத்தத்தில் பாதுகாத்து வைத்து வாசிக்கப்பட்டத்தக்க ஒரு பொக்கிழுமாக மிளிர்கிறது மல்லிகை 38ஆவது ஆண்டு மலர் என் றால் அதில் மிகை ஏதுமில்லை.

14-03-2003

நீண்ட பதினெண்து வருடங்கள்!

இந்த மலர்னில் மறுபடியும் கால் பதித்தபோது மனதில் ஒருவித பரவசம்! ... ஒ... இது நான் பிறந்த மண். வெறும் மேலோடும் அரைக்களிசானோடும் உருண்டு புரண்டு விளையாடிய மண்.

சற்று முற்றும் பார்க்கிறேன்.

இடிந்த கட்டடங்கள், குன்றும் குழியுமாகிவிட்ட தெருக்கள். செடி படர்ந்து காடுபத்திப் போன காலனிகள். மாட மாலிகைகளாய் வீடு வாசல்கள் இருந்த இடமெல்லாம் கற்குவியல்களும், இடையிடையே குடிசை வீடுகளுமாய....

விதனவக் கோலமாய் என்னை வரவேற்ற மனந்பாதிக் கிராமத்தின் சிதிலங்கள் மனதை நெருடிய அதே வேளையில், வீட்டிலும் விதவையாள் என் தங்கை சாந்தாவைத் தரிசிக்கப் போகின்ற, வரப்போகும் சோகமான கணங்கள் முள்ளாய் நெஞ்சில் வலிக்க, மெல்ல அடிப்படை வீட்டை நோக்கி நடந்தேன்.

எங்கும் ஒரு சோகமான அமைதி! அந்தச் சோகத்தின் மத்தியிலும் நம்பிக்கையோடும், உறுதியோடும் எதிர்படுகின்ற தெரிந்த, தெரியாத, மறந்த முகங்கள்!

இப்போது வந்துள்ள சமாதானச் சூழல்நால் ஏற்பட்ட மலர்க்கியா?

இருக்காது, இத்தனை வருடங்களாய் கடேசிய, விதேசிய அராஜகங்களுக் கெல்லாம்

முகம் கொடுத்து, நின்று நிலைத்தனால் ஏற்பட்ட உறுதியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

பாதையால் பிரிந்து பணங்கூடல் ஊடாக ஒற்றையும் பாதையில் நடந்தால் வீடு விரைவில் வந்து விடும். இறங்கி நடக்கின்றேன். வானுயர்ந்த சோலையென உறுதியாய் நிற்கும் பனை மரங்கள் - எங்கள் மக்களின் மனவுறுதியைப் போல! விழுந்து பிரிந்துபோய் மணம் வீசும் பனம் பழங்கள்.

ஆக்ஶி பிளைந்த பணாட்டு, அப்பு கிழித்துப் போட்ட புழுக்கொடியல், அம்மா கூட்டுத்தந்த பணங்காய் பணியாற்ம் ம் எமது மக்களைப்போல், இந்த மரங்களைக் கூட சென்றி போடுவதற்காக அழிந்திருக்கிறார்கள். பூட்டன் வைத்த விரைவில் முளைத்த மரங்கள் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டாலும் பாட்டன் போட்டு வைவத்த மரங்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அப்பு வைத்த விரைவிலிருந்து முளைத்த வடலிகளும் வானை நோக்கிக் கொண்டு நின்றன. 'எங்கட மண்ணிலிருந்து பணமரங்களை முற்றாக அழித்தொழிக்க முடியாது..... அதைப்போல் தான் எங்களையும்...' யோகேந்திர நாதன்னை நேற்று கிளிநோச்சியில் கூறியது இப்பொழுதும் காதோடு ஒவித் துக் கொண்டிருந்தது.

உண்மைதான்....

எத்தனை இழப்புக்கள்!

ஒரு மாணக் கொற்றாலும் சிறைத் தண்டனை வழங்கும் நாட்டில் எத்தனை மானுட உயிர்கள் மனிதாபிமானமற்ற முறையில்

கொன்று புதைக்கப்பட்டு விட்டன.

மீண்டும் யோகேந்திரநாதன்னையின் நினைவுகள்!

"தம்பி... வெளிநாட்டில் இருந்திட்டு வாரீர். இங்க என்ன நடந்தது என்று தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் கேட்டிருப்பியன். இங் கே நிருபர்களுக்கு அனுமதி இருக்கவில்லை. கசிஞ்சு வந்தவை தான் நீங்கள் அறிந்தவை. உங்களுக்குச் சிறுதுளி தான் தெரியும். இங்கேயோ நடந்தது பெரு வெள்ளம்! செம்மணிப் புதைக்குமிதான் உங்களுக்குத் தெரியும்! ஆனால் வீட்டுக்கு வீடு மலக்குமி எல்லாம் புதைக்குமிதான். வாழவேண்டிய எத்தனை இனம் உயிர்களை - அப்பாவிகளை தமிழன் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் கொன்று குவிச்சாங்க. இன்டைக்கு எங்கட பொடியள் ஆயத மேந்தாட்டில் எல் லாமே முடிஞ்சிருக்கும்...."

பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் நான் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய காலத்தை நினைத்துப் பாக்கிறேன். வடமராட்சியிலை 'விபரேசன் ஒப்பரேசன்' என்ற பெயரில் பாரிய இராணுவ நடவடிக்கை! ஒ... எத்தனை கொடுமே! எனது பன்றித் தோழன் ஜெகன், பிரபா இப்படி எத்தனை அப்பாவி இளைஞர்களை இழுத்துப் போட்டுச் சுட்டார்கள். 'ஷெல்' அடி, விமானக் குண்டு வீச்சு. பங்கருக்குள்ள பாதுகாப்புத் தேடி இருந்தவையைக் கூட கூட்டுத் தள்ளிய கொடுமே!

கப்புதுப் பக்கமாக ஒடி, இரவிரவாக

உயிரைக்கையிலை பிடிச்சுக் கொண்டு வரணியை அடைந்து.....

நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

"தம்பி... நாங்க சமாளிப்பம்.... நீ இளந்தாரி.... உன்னைக் கண்டால் கட்டுப் போடுவாங்கள் நீ ஒடித்தப்படு எங்கேயாவது வெளிநாடு போய்க் கேர...." கையிலும் கழுத்திலும் காதிலுமிருந்த நகையைக் கழுடித் தந்த மங்களைக்கா, "மேனை இவ்வளவு காசுதான் இருக்கு... கொழும்பிலை மாஸாவட்டைப் போய்க் கேர... அவர் எப்படியும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைய்யார்..." கதறி அழுது அனுப்பி வைத்த அம்மா... ம..... இவர்கள் யாருமே இப்ப இல்லை. குருதி தோய்ந்த இந்த மண்ணுக்கு உரமாயிட்டினம். அம்மா ஷெல் விழுந்து செத்துப்போனா. இராணுவம் சுற்றிவளைத்த ஒருநாளை அடுத்து அக்காவும் தூக்குப் போட்டு செத்திட்டா.....

நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நெஞ்சை அடைக்கிறது. கண்களில் ஈரம். ஒ-அம்மா... அக்கா... உங்கட இறுதிச் சடங்குக்கூட வரமுடியேல்லை. நீங்கள் செத்துப்போன தகவல்கூட எத்தனை மாதம் கழித்து எனக்குக் கிடைத்தது

அன்று நீங்கள் தந்த பணத்துடனும், நகையடித்தும் கொழும்புக்கு நானும் சிறியும் வந்தம். சின்னமாமா உதவி செய்யாட்டிலும் பரவாயில்லை நங்கட லீட்டில் தங்கிறது தங் களுக்கு ஆபத்து என்று கை விரிச்சுதான் பெருங்கவலை அம்மாவுக்கு கடிதம் எழுதியும் பதில் வரவில்லை. கடிதங்களை எல்லாம் அப்ப ஆமிக்காரர் சிழிச்சுச் சோதிக்கிறவை. ம் என்ன நடந்ததோ!

நட்பு என்பது எவ்வளவு உயர்ந்தது? வீணாகச் செலவு செய்து கொண்டு வெளாட்ஜில் நின்ற அந்தக் கால கட்டம் மிகவும் ஆபத்தானது. அடிக்கடி செக்கிங். எமக்கு என்ன செய்வதன்றே தெயியவில்லை. நானும் சிறியும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். இருவரிடமிருந்த பணத்தைச் சேர்த்தால் ஒருவர் வெளிநாடு போவதற்குப் போதுமானது. 'நீ போ மச்சான்' என்று நான் பணத்தை அவனிடம் நீட்டினேன். சிறியோ மறுத்தான். 'நீ போ மச்சான் முதல்லை. போய் உழைத்து என்னைக் கூப்பிடு' என்று வற்புறுத்தி தன்னிடமிருந்த பணத்தை என்னிடம் கொடுத்தான்.

அதிர்ச்சிவசமாக எமக்குக் கிடைத்த முகவர் நேர்மையானவராக இருந்ததால் அடுத்த மாதமே நான் கவில் சென்றேன். சிறி விமான நிலையம் வரை வந்து வழியனுப்பினான். கண்கள் கலங்க விடை பெற்ற போது, அதுதான் எமது கணத்தி சந்திப்பு என்று நான் நினைக்கவில்லை.

கவில் சென்ற நான் கீக்கிரமே பணம் சம்பாதிக்கும் மெசின் ஆணை. இதற்கிடையில் ஏற்பட்ட இடப் பெயர்வு காரணமாக தொடர்புகள் விட்டுப் போயின. சிறி கொழும்பிலிருந்து ஒரிரு கடிதங்கள் பரிமாறினான். அப்புறம் தொடர்பு அற்றுப் போனது.

பின்னர் வந்த செய்திகள் மன வேதனையைத் தந்தது. சிறி கைது

செய்யப்பட்டு பூசா சிறைச்சாலையில் இருப்பதாக அறிந்தேன். எவ்வளவு செலவானாலும் அவனை வெளியே எடுக்க வேண்டுமென முயன்றேன். பணம் பத்தும் செய்வார்கள், ஓரிருவர் ஏமாற்றினாலும் கூட இறுதியில் சிறியை வெளியே எடுத்திட முடிந்தது. வெளியே வந்த சிறி சிறைச்சாலைக் கொடுமைகள் பற்றி எல்லாம் கண்ணீர் மல்கக் கூறினான். அவனுக்கு போனில் ஆறுதல் கூறி உடனடியான கவிக்கக் கரும்படி கூறினேன்.

"இல்லை மச்சான்... நான் வரேல்லை... ஆருக்கு போகப் போறன்..."

"என்ன சிறி உனக்கு விசரே? ... அங்கை போய் மறுபடியும் இந்த யுத்த முழியில் கஸ்றப்படப்போரியே?"

"இல்லை ஆனந்தன.... கஸ்டமும் ககமும் நிகழ்வுகளிலை தங்கியிருக்க கேல்லை... நினைப்புகளிலைதான் தங்கியிருக்கு. எனக்கென்னவோ இந்த மண்ணில் இருக்கிறதுதான் மேல் என்று தோன்றுது...."

நான் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் சிறி கேட்கவில்லை.

"நான் கொஞ்சம் காக அனுப்புறன் மச்சான்..."

"என்னை வெளியிலை எடுக்க நீ எவ்வளவோ செலவளிக்கப் போட்டாய்.... எனக்கு இப்ப காக அதிகம் வேண்டாம். வீட்டுக்கு அனுப்பு.... எங்கட வீட்டுக்கும்

அனுப்ப முடியுமென்டா...."

அதற்குப் பின் சிறியின் தொடர்பும் இல்லை.

சிறியின் தங்கை ரஞ்சி தான் இடைக்கிடை இவனுக்கு எழுதுவாள். காக கிடைத்தாக நன்றி தெரிவிப்பதுடன் நாட்டு நிலைமைகளைப் பற்றியும் எழுதுவாள். அவனது கடிதழுமல் சிறி போராளியாகி விட்டதை அறிய முடிந்தது.

தொண்ட நூற்றியாறில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்க் சியின் பின்னர் ரஞ்சியின் கடிதழும் வருவதில்லை. அவர்களுக்கு எங்கே பணம் அனுப்புவது என்று தெரியாமல் தவித்தேன்.

கவிசில் பாஸ்போட் கிடைக்கவும். இலங்கையில் புரிந்துணர்வு உடன் படிக்கை ஏற்படவும் சரியாக இருந்தது. என் மனதில் ஊர்த் தவணம் பிறந்தது. சின்னஞ்சிறு பாதம் பதிந்து விளையாடி பதினெட்டு வயதுவரை வாழ்ந்த பூமியில்லவா?

உச்சில் அம்மன் கோவிலும் ஆலமரமும், மாணிக்கவளைக் குளமும் மனதில் இளமை நினைவுகளை மீட்டின. சிறியும், குகழும், பிரபாவும், ஜெகழும் நானும் நீச்சலிட்டத்துக் கும்மாளமடிக்கும் மாரிகாலகுள்த்து நினை வுகளில் ஊரின் நினைவை வைகள் முட்டிமோதின.

கண்ணகி அம்மன் பொங்கல், மாதா கோயில் கூடு சுத்தல், நாச்சிமார் கோயில் பூசாயின் சாமியாட்டம், உச்சில் அம்மன்

கோயில் மாணம்பூ வாழைவெட்டு. முத்தநாள் கோயில் தலைக்கும் கூர்ண் போர், முதலைக்குழி முருகன் கோயில் கூர்ண் போர், கீரிமலைக் கேணி - கடல் குளிப்பு, கூவில் கார்ணு!

குளிப்பை நினைக்கும் போது உச்சில் குள மாரிக் குளிப்பும் நண் பர்களின் கும்மாளமும் நினைவுக்கு வரும். ஒரு கரையிலிருந்து மறுகரைக்கு நீச்சலிட்டத்து, மீண்டும் திரும்பி வந்து போட்டி போட்டு.... எனக்கு நீந்தத் தெரியும். ஆணால் யம் ஒல்லித் தேங்காய் கட்டி மார்பில் அணைத்தே நீந்துவேன்... சிவம் வம்பன்... நடுக்குளத்தில் ஒல்லித் தேங்காய் மிதம்பூப் பறிந்து விடுவாள். நான் முக்குளித்து திக்குத் தீண்றிக் கரைக்கு வருவேன். எல்லோரும் கெக்கலித்துச் சிரிப்பார்கள். நடேக மாமாவும் சில வேளைகளில் எங்களோடு வந்து மணிக்கணக்கில் நீச்சலிட்பார். சுழியோடி வந்து எங்களது உடுப்புளைக் கழற்றி விடுவார். நாங்கள் உடுப்பில்லாமல் குளத்தை விட்டு வெளியேற முடியாமல் தவிப்போம்.

ஒரு பலத்த மாரியில் சுழியோடிய நடேக மார்மா சுழியில் சிக் கி மூன் று மணித்தியாளங்களின் பின்னர் பின்மாக மீட்கப்பட்டார். அதன் பின்னர் பலநாட்கள் யாரும் குளப்பக்கம் எட்டிப் பார்ப்பதில்லை. வீடுகளில் பலத்த கட்டுப்பாடு!

சில நாட்களின் பின் பழையபடி வேதாளம் முருங்கை மரம் ஏறியது. நீச்சலும், குளிப்பும், கும்மாளமும் மீண்டும் தொடர்ந்தன. ஒருநாள் சத்தியமூர்த்தி சுழியோடி வந்து

எனது உடுப்பைக் கழிவிட்டான். நான் நடுக்குளத்திலிருக்கும் போது திட்டமிட்டு எல்லோருமாக வெளியேறி எனது மாற்று உடுப்பையும் தூக்கி கொண்டு போய் விட்டார்கள். நண்பர்கள் போனவின்றும் குளத்தில் ஆனும் பெண்ணுமாகப் பலர் குளித்துக் கொண்டிருந்ததால் என்னால் வெளியேற முடியவில்லை குளிரிடக்கும் வரை குளத்திலேயே இருந்தேன். சனநடமாட்டம் குறைந்தது. பரிமளம் அக்கா கரையில் உடுப்புத் தோய்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நீண்ட நேர தயக்கத்தின் பின் அக்காவிடம் விசுத்ததைக் கூறினேன். அக்கா விட்துக்கொண்டே தனது பாவாடையை எடுத்து குளத்துள் என்னிடம் வீசினார். அன்று பாவாடையோடு வீடு வந்து கேர்ந்ததை நினைக்கையில் இப்பவும் சிரிப்பு வருகிறது.

அந்தப் பரிமளாக்காவும் இன்றில்லை. இந்தியன் ஆழி அமைதி காத்த காலத்தில் ஒரிரவில் வீட்டில் கழுத்து நெரித்துக் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பதாகப் பின்னாளில் அறிந்தேன்.

ஙங்கள் மணற்பாதிக் கிராமத்தில் இன்று முன்பிருந்தவர்களில் கால்வாசிப் பேர் கூட இப்போது இல்லை என்று சாந்தா எழுதியிருந்தான். உண்மைதான். இப்போது தெருவில் அதிக சன சந்தியைக் காலோனாம். சனசக்தி சனசலுக நிலையத்தில் ஒரே ஒரு பத்திரிகையை, ஒரேயொரு முதியவர் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார். யாரோன் று தெரியவில்லை. புதுமுகம்.

சாந்தா வரும்படி எழுதியிருந்ததால் தான் இப்போது தாய் மண் னுக்கு வருகிறேன். நண்பன் சிறியின் தங்கை ரஞ்சியைத் திருமணம் செய்யும் எண்ணம் என் மனதில் இருந்தது. சாந்தா என் திருமணம் பற்றி முன்னர் எழுதியபோது இதையே அவருக்கு எழுதினேன். ரஞ்சியைச் சுவிசுக்கு அனுப்பும்படி நான் எழுதிய கடிதம் இங்கு வரமுன்னரே என்னவெல்லாமோ நடந்து முடிந்து விட்டது.

ஆனையிறவு வெற்றிச் சமரில், ஓயாத அலை மூன்றின் வெற்றிக்காக கரும் புலியாகித் தன் உமிரைச் சிறி ஈகம் செய்த செய்தி முதலில் வந்த போது மனது வெடித்துச் சிதறியது. சிறியின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து ரஞ்சியும் போராளியாகப் போய்விட்ட சேதி பின்னர் வந்தபோதுநான் முற்று முழுதாக உடைந்து போனேன்.

அதன் பின் திருமணத்தைப் பற்றி நான் யோசிக்கவில்லை. கவிசில் இயந்திர மயமான வாழ் வில் பணம் மட்டும் குவிந்த வண் னை மிருந்தது. சொந்தங்களின் உயர்வுக்காம் என் உழைப்பைப் பகிர்ந்தேன். கணவனை இராஜுவு வேட்டுக்குப் பலிகொடுத்து விட்டு தனுசன், கீக் என்ற இரண்டு சூழ்நிதைகளைடு வாழ்ந்துவரும் சாந்தாதான் இந்த மண்ணில் இப்போது எனக்குப் பற்றுக்கோடு.

சாந்தா போன மாதம் உருக்கமாக வேண்டி எழுதியிருந்தான் “தமிழ் இன்னும் எவ்வளவு காலம்தான் தனிமரமாக இருக்கப் போறாய்? வயதும் முப்பத்திமூன்று தாண்டி

மிட்டுது... கலியாணம்தான் ஒரு மனிதனின் வாழ்வை முழுமையாக்குகிறது.... பல இடங்களிலிருந்தும் கேட்டு வருகினம்... மாணிக்க வாத்தியாரின்ற மகள் சந்திரா இப்பீச்சராக இருக்கிறாள்... வலு கெட்டிக்காரி. ஆனால் நல்ல வடிவு... தாயைப் போல வடிவான கண்... நல்ல குடும்பம்... ஒரே பிள்ளை... சொத்து சுகம் போதியனவு இருக்கு... இரத்த உருத்தான இடம்...”

தங்கையின் கடிதம் என்மனதை அதிகம் குழப்பாவிட்டாலும், ஊர்போகும் ஆசை மனதில் எழுந்து விட்டது. பலவித நினைவுகளுடனே முயற்சில் இறங்கினேன்.

‘இன்று எங்கள் மண் எப்படி இருக்கும்? அந்தியன் காலடி பட்டு கற்பிழுத்த மூம்’ என்று கவிஞர் பாடியது போல் எல்லாம் தலை கீழாகப் போயிருக்குமோ?’

திட்டமிட்டபடி கவிசிலிருந்து தாயகம் வந்தாகிலிட்டது. இதோ கூப்பிடு தூரத்தில் வீடு. எதிர்த்திசைமில் ஒரு இளம் பெண் சமிக்கிளில் வருகிறான். என்னருகே வந்ததும் சமிக்கிளா சிலோவாக்கி, என்னைப் பார்த்து பின் நாளிச் செல்கிறான். யாராக இருக்கும்.

அந்தக் கண்கள்... அந்தக் கண்கள் புத்தகப்பையுடன் புதுக்குளத்தடியில் சிறுமியாகப் பார்த்த - குருக்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் அதிக புள்ளியுடன் புலமைப் பரிசில் பாஸ் பண்ணியதாகக் கேள்விப் பட்டபோது சிறுமியாகப் பார்த்த சந்திரா.... ஒ... என்னமாய் வளர்ந்து பூரித்திருக்கிறாள்’

வீடு வந்துவிட்டது.

சிதைந்து பேன வீட்டின் பாதிப்புற்றிராத ஒரு பகுதியைக் கிடுகால் வேந்து... சோபை இழந்த மூதாட்டி போல காட்சியளிக்கிறது.

வாசல் கதவைத் தட்டுகிறேன்.

தங்கை சாந்தா கதவைத் திறக்கிறாள். கண்கள் பணித்திட “அண்ணா!” என்று ஆவலோடு அழைக்கிறாள். தயாளசிங்க அத்தானின் படம் கவரில் மாலையுடன் தொங்குகிறது. தனுசனும், கீச்சும் நான் யாரென்று தெரியாமல் விழிக்கிறார்கள். “மாமா.... உங்கட சுவிஸ் மாமா...” சாந்தா சொல்ல, நான் பெட்டியைத் திறந்து விளையாட்டுச் சாமான் களையும், சொக்கிளேட்டைடயும் எடுத்து நீட்டுகிறேன்.

ரோபோ பொம் மையை வாங்கிக்கொண்டு “துவக்கு இல்லையோ மாமா?” என்கிறான் தனுசன்.

“என்...?” வியப்போடு கேட்கிறேன்.

“அப்பாவைச் சுட்டவங் களைச் சுடுறதுக்கு...”

நான் அவனை ஆழமாக நிமிர்ந்து பார்க்கின்றேன்.

பணன்கள் தறிக்கப்பட்டாலும், வடலிகள் வளர்ந்து வைரம் பெற்று வானுயர்ந்த மரங்களாய்.....

ஓ..... இந்த மண்...!

**இது ஒரு
மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு**
எழுதப்படாத கவிதைக்கு
வரையப்படாத
சித்திரம்
டெரமினிக் ஜீவாவின்
சுய வரலாறு.

(இரண்டாம் பதிப்பு ~ புதிய தகவல்களுடன்.)

2003 பெப்ரவரி அட்டைப்படம்

'புதுவை'

- அன்புகள்

38^ஆ ஆண்டு மலருக்காகக் காத்திருந்தேன. 2003 பெப்ரவரி 28^ஆ இதழ்தான் கிடைத்தது. அட்டையில் கவிஞர் புதுவை இரத்தினசுரையின் பட்டதைப் பார்த்ததும் 38^ஆ ஆண்டுமலர் கிடைக்கில்லையே என்ற துயரம் மாறி, மகிழ்ச்சி தலை தூக்கிற்று.

'புதுவை'யைப் பற்றி புதுக்களுக்கு மாத்திரமல்ல, பழசுகளுக்கும் நிறையவே தெரியவரப்போகிறது என்ற எண்ணத்தில் அவரைப்பற்றிய குறிப்புக்களை யார் எழுதி இருப்பார்? என்று அறியும் ஆவலில் பக்கங்களை புரட்டினேன். மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பானது. எமது பழம் பண்டிதர் (பழைய 'தினக்குரல்'கள் பார்க்க.) இ.ஜெ.யராஜ் 'புதுவை'யை 'அக்கினிக்குஞ்சுவாக்கி இருந்தார். மிகப் பொருத்தமான தலைப் புத்தான் என்று முன்னுமனுத்துக் கொண்டு மொத்தம் 8 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரையை ஒரே வீச்சில் வாசித்து முடித்தேன். என்னுடைய எதிர்பார்ப்புக்கு தீவி போதாது என்பதைப்போல இருந்தது அது. கட்டுரையை மீண்டும் ஆரம்பம் இருந்து வாசித்தேன். "உங்கள் மனதுக்கு நெருக்கமான புதுவையை எழுதுங்கள் போதும்" - என்று ஜீவா அவர்கள் சொன்னதாக ஜெயராஜ் ஓரிடத்தில் சொல்லுகிறார்..... அப்போதுதான் இது ஜெயராஜ் அறிந்த 'புதுவை' என்று ஆறுதல் பட்டுக் கொண்டேன.

கவிஞர் புதுவை இரத்தினசுரையை நான் 1972^ஆ ஆண்டு தொடக்கம் அறிவேன். 'குமர்'னில் அவர் வரதபாக்கியனாக ஒளிர்ந்த காலத்தில் அவர் கவிதைகளுக்காக ஏங்கிய 'குமரன்' வாசகர்களையும் அறிவேன் நான். எமக்குள் கடிதத் தொடர்புகளும் இருக்கிறது.

எமது இலக்கிய உறவின் இறுக்கத்தில்தான் 1974இல் திருகோணமலையில் 'எழுத்தாளர், கலைஞர் மாநாடு' ஒன்றை நாம் ஒன்று கூட்டினோம். திருகோணமலை முன்னோடிகள், கல்முனை புதிய பறவைகள், மன்னார் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் புதுமைப் பித்தர்கள், கொழும்பு நவகலா மன்றம் ஆசிய அமைப்புகளின் கூட்டுறவில் அம்மாநாடு இருநாட்கள் நடைபெற்றது. இம் மாநாட்டின் முதல்வராக விளங்கியவர் புதுவை இரத்தினசுரைதான். திருகோணமலை முன்னோடிகளும், கல்முனை புதிய பறவைகளும் அம்மாநாட்டின் முக்கிய பங்காளிகளாக இருந்தனர். நான் புதிய பறவைகளின் மண்டலத்தின்

பொதுச் செயலாளராக இருந்த காரணத்தால் ஒருநாள் முன்கூட்டியே 21-06-1974 இல் திருகோணமலைக்கு சென்று விட்டேன். என்கூடவே பாலமுனை பாருக் கிருந்தார்.

திருகோணமலை புகையிரதநிலையத்தில் எமது வரவுக்காக காத்திருந்தார் நமது புதுவை. புகையிரதநிலையத்திலிருந்து புதுவையின் துவிச்சக்கரவண்டியில் என்னை ஏற்றிக் கொண்டார் அவர். முதலில் அவரது வீட்டுக்கும், பின்னர் மாநாடு நடை பெற்ற திருமலை இந்துகல்லூரிக்கும் சென்றோம். அன்று காலை ஆகாரமும், மதிய உணவும் 'புதுவை'யின் இல்லத்தில்தான் நடந்தது. அன்று இரவுச் சாப்பாடு திருகோணமலை பிரதர் அருட்திரு. மலர்வேந்தன் (அவரும் ஒரு கவிஞர்) அவர்களது இல்லத் திலை நடைபெற்றது. இரவு 10 மணிக்குப் பிரதுக்கான் நாம் மலர்வேந்தன் அவர்களது இல்லத்திற்கு போய் இருந்தோம். அதற்குப் பிரதுக்கான் சாப்பாடு ஏற்பாடே நடந்தது. மலர்வேந்தன் அவர்களது வீட்டு கோழிக்கூண்டுக்குள் நின்ற இரண்டு கோழிகள் பிடிக்கப்பட்டன. நானும், பாலமுனை பாருக்கும் தான் முஸ்லிம்கள். கோழியை இஸ்லாமிய முறைப்படி அறுக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு. அந்த ராத்திரியில் கோழி அறுப்பதற்கு யாரைத் தேவுது? ஆகையால் நான் அல்லது பாருக்கான கோழியின் கழுத்தில் கத்தி வைக்க வேண்டும். - "வெட்டுவோம், குத்துவோம், கொல்லுவோம்" என்றெல்லாம் அக்காலத்தில் நாம் கவிதை எழுதுவோம். எழுதினாலும் (அதுதான் அக்காலத்தில் பாரான்) உண்மையில் நாங்கள் அஹிம்சாரும் ததி மகாத்மா காந்தியின் அடிச்சுவட்டடைப்

பின்பற்றும் பக்தர்கள். இந்த கோழி, குருவி, குஞ்ச திலைகள் அறுக்கப்படுவதை சம்மா பார்த்துக்கொண்டு நின்ற அனுபவமும் இல்லை. என்ன செய்வது, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியின் மரணத் துக்கு மகாத்மாக்காந்தியும் காரணமாக இருந்திருக்கிறாரே' என்று மனதுக்குள் ஆறுதல்பட்டு, தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, கோழியை நான் பிடிக்க பாலமுனை பாருக்கும், மறுகோழியை பாருக்கிடிக்க நானுமாக அறுத்துச் சாதனை படைத்தோம். (ஆரம்பத்தில் கோழியை அறுக்கும் விசயத்தில் நானும், பாருக்கும் இடுப்பறிப்பட்டோம். "நான் பிடிக்கிறேன் நீதான் அறு" - என்று நாங்கள் இருவரும் ஆங்காள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்துக் கொண்டிருந்த புதுவை, "நீங்கள் இருவரும் அறுக்கத் தேவையில்லை. நானே கோழியை காலால் அழுத்தி, கையால் அறுப்பேன். ஆனால் உங்கள் சமயச் சடங்கு அல்லவா பேணப்படவேண்டும். அதற்காகத்தான் உங்களைக் கொண்டே இக்கோழிகளை அறுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேன்" - என்று அன்று சொன்ன புதுவையின் வார்த்தைகளின் பெறுமதியை இன்றும் நினைத்து மெய்சிலிர்க்கின்றேன்.

1974 ஜூன் 22,23 இருநாட்கள் நடைபெற்ற திருகோணமலை மாநாடு, கலையரங்கம், கவியரங்கம் என பல பிரிவுகளாக நடைபெற்றது. 'பூதலத்துக்கேற்றத்தினி புதிய ஜனநாயகம்' - என்ற தலைப்பில் சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் புதுவை பாடிய கவிதை தனி முத்திரையாகப் பளிச்சிட்டதை ஒரு போதும் மறக்கழியாது. இலங்கையில் மேடை

கவியரங்குகளில் பிரகாசித்தவர்கள் என்று ஒரு பட்டியலிடும் போது, மகாகவி, சில்லையூர் செல்வராசன், நாவற்குழியூர் நடராசன், நீலாவணன் புரட்சிக்கமால், முருகையன், நூஃமான் முதலான இன்னும் சிலரோடு புதுவை இரத்தின துரையும் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டியவர் என்பதை அவர் கவிதை சொல்லும் அழகையும், ஆளுமையையும் அறிந்தவர்கள் அறிவர்.

“இலக்கியம் நேற்று, இன்று, நாளை, சமுதாய மாற்றத்தில் புரட்சிகர இலக்கியம், இலக்கியத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கை, கலை இலக்கியத்தில் விஞ்ஞானக் கண் னோட்டம், தமிழ், சிங்கள கலை இலக்கிய பரிவர்த்தனை” - இப்படி பல்வேறு தலைப்புகளைடுத்து என்.கே.ருக்நாதன், செ.கணேசனலிங்கன், சிவகேரம், அ.சண்முக தாஸ், இளங்கீரன், சில்லையூர் செல்வராசன், இராஜ தர்மராசா, அருள் சுப்ரமணியம் போன்ற பிரபல கலை இலக்கியவாதி களையெல்லாம் அம்மாநாட்டில் பங்கு கொள்ளச் செய்த பெருமை புதுவை இரத்தின துரையையே சாரும். ‘நல்லை அஇழுத்தனும் அவருக்கு துணை நின்றார் என்று நிறைக்கின்றேன்.

இது மட்டுமல்லாது, மன்னார் முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், மாழிப்பாணம் புதுமைப் பித்தர்கள், மாத்தளை வடக்கு மக்கள் இலக்கிய கலை வட்டம், திருமலை முன் னோட்டிகள், அனுராதபுரம் மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னானி ஆகிய அமைப்புக்கள் ஒன்றுகூடி 1975 செப்டம்பர் 6ஆம் 7ஆம் திகதிகளில் மன்னார் அல் அஸ்கர் மகா வித்தியாலயத்தில் நடத்திய ‘இளம்

கவிஞர்கள் மாநாட்டிலும் புதுவை இரத்தின துரை வகித்த பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. மாநாட்டின் நோக்கம் பற்றி அன்று கருத்துரைத்த புதுவை - புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களை வழி நடத்துதல் தொடர்பாக வழங்கிய கருத்துரைகள் மிகக் காத்திரமானவை. அம் மாநாட்டை நடத்தி முடிப்பதில் கலைவாதி கலீல் எடுத்துக் கொண்ட செயற்பாடுகள் மற்பதற்கில்லை.

“புத்தம் புதுயுகத்தில் புலருகின் ற வைகறையின் சத்தம் மிகத் தெளிவாய்” - என்ற தலைப்பில் புதுவை இரத்தின துரையின் தலைமையில் நடைப் பெற்ற கவியரங்கில் நாள் கவிதை பாடியதும், அவ்வரங்கில் புதுவை என்னை அறிமுகம் செய்த அழகும், முடிவில் கே. டானியல், சில்லையூர் செல்வராசன் இருவரும் என்னை அழித்து என் கவிதை பிரதிகளை வாங்கி வாசித்து கைக்குலுக்கி பாராட்டு தெரிவித்த பாங்கும் புதுவையோடு கூடிய எனக்கு மறக்க முடியாத அனுபவங்களாகும்.

புதுவையின் 30 வருடங்களுக்கு முந்திய முகம் தான் எனக்கு ஏபகம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்று இவர்தான் புதுவை இரத்தின துரை என்று தினசரிகளில் அவரது புகைப்பட்டத்தை பார்க்கின்ற போது நம்ப முடியவில்லை. முற்றுமுழுதான வெள்ளை தலைமுடி, பருத்த உடல், காற்சட்டை இத்தியாதி, இத்தியாதி.

தூரியான கறுத்த தலைமுயிர், ஒல்லியான உருவும், சுற்றி சுற்றி உடுத்தாமல் ஒரே வீச்சில் வளைத்துக்கட்டும் வேட்டி, வேட்டிக்கு மேலால் புள்ளை சேர்ட் இந்த இளைஞர் புதுவை இரத்தின துரைதான்

மனசிற்குள் நிற்கிறார்.

‘மல் விளக்’ முகப்பில் புதுவைக்கு கண்ணாடி வேறு. கால மாற்றத்தின் கோலங்கள். சரி... சரி... மல்லிகை சொன்னால் நம்பத்தானே வேண்டும். இருந்தாலும் நேரில் இனி ‘புதுவை’யை சந்திக்க நேர்ந்தால் யாராவது அறிமுகம் செய்தால்தான் அடையாளம் தெரியுமோ என்னவோ?

சுப்ரமணியபாரதியின் “காணி நிலம் வேண்டும். பராசக்தி காணி நிலம் வேண்டும்” கவிதையை படிக்க நேரும் போதும், ஜெயராமனின் குரவில் அக்கிலை வரிகளை வானொலியில் பாடலாகக் கேட்க நேரும்போதும், புதுவை இரத்தின துரையின் பின்வரும் கவிதை வரிகள் எனக்கு நாபகம் வருவதை தவிர்க்க முடியவில்லை.

தென்னைமரத் தோப்பசைய வேண்டும் இளம் தென்றுவதன் ஊடுவர வேண்டும் வளன்னமலர் வாய்விரிக்க வேண்டும் அதன் வாசமெனை வந்தடைய வேண்டும்.

வெள்ளியெங்கும் புத்திருக்க வேண்டும் வான் வீதியிலே பூச்சொரிய வேண்டும் நன்றிரவு வேணைவர வேண்டும் அப்போ நானிருந்து பாட்டெழுத வேண்டும்

சித்திரம்போ லென்னியத வாணி - என் சிந்தையெல்லாம் நிறைந்த கலை வாணி முத்துகளை விட்டெறிய வேண்டும் அவன் முன்னிருக்க நானெழுத வேண்டும்

பால்நிலவுக் கதிர் சிதற வேண்டும் - என் பள்ளியறைக்குள் விழுதல் வேண்டும் காலநகர்த்தி, நடை நடந்து தென்றல் வந்து கை விளக்கை நூர்த்து விடவேண்டும்

விளக்கணைய இருள் பரவ வேண்டும் - நான் விரித்தகவி நின்றுவிட வேண்டும்

கலகலத்து அவள் சிரிக்க வேண்டும் கையணப்பில் துடி துடிக வேண்டும்

போதுமென அவள் துடிக்க வேண்டும் - நான் பூக்கள் போட்டு வீழப் ப வேண்டும் கோதையவள் மெய்மறக்க வேண்டும் - நான் கோலமவள் மேனியிட வேண்டும்

கையினைத்து கால் பினைய வேண்டும் - என் காதுடனே அவள்க்கதைக்க வேண்டும் மெய்முதும் நீர்த்துளிர்க்க வேண்டும் - அவள் மேனியிலே பாட்டெழுத வேண்டும்.

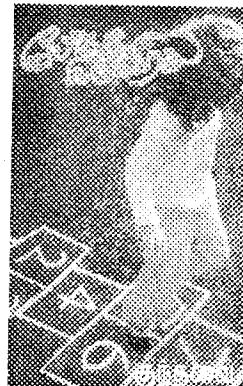
புதுவையின் எத்தனையோ புரட்சிக் கவிதைகள், விடுதலைக் கீதங்க கொட்ட வேண்டும் என்று முதும் நீர்த்துளிர்க்க வேண்டும் அப்போ நானிருந்து போடாது? இக்கவிதை அக்காலத்தில் எத்தனை காதலர்களை திருப்திபடுத்தி இருக்கிறது என்பது தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

**மல்லைகுப் பந்துல் சமீபத்துவ்
வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்**

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் பொன்ற முறைகளைக் கொண்டு வாழ்க்கை வரவாற்றுகின்றது	விலை: 250/-
2. எழுதப்பட்ட அந்தியாயங்கள் ~ (சிறுக்கதைத் தொகுதி) சாந்தன்	விலை: 140/-
3. அநுவா முத்திரைகள் ~ பொமினிக் ஜீவாவின்	விலை: 180/-
4. கார்ட்டுன் ஓவிய உலகில் நான் ~ (இளம்டாம் பதிப்பு) சித்திரன் சந்தர்	விலை: 175/-
5. மன்னின் மல்கள் ~ (யாற்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுக்கதைகள்)	விலை: 110/-
6. நானும் எனது நாவல்கறுநும் ~ செங்கை அழியான்	விலை: 80/-
7. சிழுக்கிளங்கைக் கிராமியம் - ரமிஸ் அப்தல்லாஹ்	விலை: 100/-
8. முப்பிரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ~ (பிரயாணக் கட்டுரை) பொமினிக் ஜீவா	விலை: 110/-
9. முனியர் தாசன் கதைகள் ~ முனியப்பதாசன்	விலை: 150/-
10. மனசின் பிடிக்குள் (கலைக்கூட) ~ பாலரஞ்சனி	விலை: 60/-
11. கார்ட்டுன் ஓவிய உலகில் நான் ~ 'சித்திரன் சந்தர்'	விலை: 175/-
12. அட்டப் பட்டகள் (மல்லிகை அட்டடையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு)	விலை: 175/-
13. சேலை ~ முல்லையூரான்	விலை: 150/-
14. மல்லிகைச் சிறுக்கதைகள் ~ செங்கை அழியான் (30 எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கதைகளின் தொகுப்பு)	விலை: 275/-
15. நீலக்கிளி ~ பாலமுளோகரன்	விலை: 140/-
16. நெஞ்சிலி நீறந்திருக்கும் சில இதழ்கள் ~ தொகுப்பு: பொமினிக் ஜீவா	விலை: 150/-
17. மல்லிகைச் சிறுக்கதைகள் (இரண்டாம் பாகம்) வெளிவந்து விட்டது தொகுப்பு ~ செங்கை அழியான்	விலை: 350/-
18. நாம் பயணித்த புகைவண்டி (சிறுக்கதைத் தொகுதி) ~ ப.அழப்பன்	விலை: 150/-
19. தனை மீன்கள் ~ ச.முருகனாந்தன்	விலை: 150/-
20. கூடில்லாத நத்தைகறுநும் ஓடில்லாத அழைக்கறுநும் ~ செங்கை அழியான்	விலை: 150/-

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்
வியாபாரிகளுக்கு விரேக்க கழிவுணர்வு

யோகம் இருக்கிறது.

பொ. கருணாகரமுர்த்தி.

தமிழில் பெண்கள் மிகக்குறைவாகவே எழுத முன்வரும் இக்கால கட்டத்தில் தொடர்ந்து எழுத முயல்பவரும் பல பத்திரிகைகளிலும் அவ்வப்போது தான் எழுதிய 12 கதைகளைத் தொகுத்து 'யோகம் இருக்கிறது' என்ற தலைப்பில் மித்ர வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ள குந்தவை பாராட்டுதலுக்குரியவர்.

இந்நாலுக்குரிய முன்னிட்டை கச்சிதமாகத் தோழர் எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்கள் மழுங்கியுள்ளார். பொதுவாகப் புதிதாகக் கதை எழுத ஆரம்பிப்பவர்களின் படைப்புக்களை விமர்சனங்களில் செய்வதில் எனக்குத் தயக்கம் அதிகம். சிலர் விமர்சனங்களின் கண்டதும் திடுப்பெண் நத்தையைப் போல தம்மைச் சுருட்டிக் கொண்டுவிடுவார்கள். சிலர் தம்முடியற்சிகளுக்கு விமர்சனம் வேண்டுமென்பார்கள், விமர்சித்தால் முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டுவிடுவார்கள். ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையில் குறைவாகவே எழுதியிருப்பினும் குந்தவைக்கு படைப்பிலக்கியங்களின் மீதான நீண்ட கால அவதானங்கள் இருக்கும்.

ஒரு சிறுக்கதையோ கவிதையோ இப்படித்தானிருக்க வேண்டுமென்ற நியதியொன்றுமில்லை. எவருக்கு எப்படி வருகிறதோ அப்படி எழுதலாம். ஆனாலும் ஒரு படைப்பைப் பிரசவித்ததன் பின் வாசகனுக்கு அதன் கருத்தியல் - பலம் - பலவீனம் - அழகியல் - எதிர் அழகியல் - என்ற அம்சங்கள் புரியவே செய்யும்.

ஒரு விமர்சகள் ஒரு தொகுப்புக்கு இல்லாத அர்த்தங்கள் இருப்பதாகச் சொல்வதோ இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளாமல் விடுவதோ சரியல்ல.

இந் நூலின் வெளியிட்டு விழாவில் கூட தோழர் மு.பொன்னம்பலம் ஒரு காத்திரமான விமர்சனத்தை வைப்பாரேன் எதிர்பார்த்தேன். அவர் எஸ்.பொ.வை வாருவதில் பிரயோகித்த சக்தியை நூல் மேல் வைவாது விட்டு விட்டார்.

குந்தவையின் படைப்புபாளி யதார்த்த இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தது. அதாவது கற்பனைகள் வர்ணனைகளைக் குறைத்து உள்ளதை உள்ளபடியே எழுதிவிட்டுப் போதல். யாதார்த்தப் பாணியிலான படைப்புக்களில் அதை எவர் தான் எழுதினாலும் நனினாம் குறைவாகவே இருக்கும். உள்ளதை உள்ளபடியே எழுதுவதாயின் ஒரு கமரா போதுமே எழுத்தான் எதற்கு என்றோரு கேள்வியும்

வெகுகாலமாகவே உள்ளது.

ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லாம். ஜெயகாந்தனின் ‘அக்கினிப் பிரவேசம்’ கதை முழுவதும் யதார்த்தம். அதற்கு அவர் கடைசி வரியில் கொடுக்கிறாரே ‘டிரீட்டென்ட்’ அது அவரது கற்பனை. அதனாலே தான் அக்கதை வைலைட்டானது. ஊரைக் கூட்டி வைத் து அச்சிறுமியின் பாட்டி குளினாள் என்று முடித்திருந்தாராயின் அக்கதையும் பத்தோடு பதினொன்றாய் போயிருந்திருக்கும்.

எனவே ஒரு படைப்பால் நாம் சொல்ல விரும்புவதை எம் ஆசையோ கனவோ விஷயத்துக்கு வாசகனை இட்டு வர கற்பனையும் மிக அவசியம். ஒரு நல்ல சிறுகதை கற்பனையையும் யதார்த தத்தையும் சேர்த் துப் புனைவதாலேயே பெறப்படுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவற்றை எந்த விகிதத் தில் கலப்பதென்பது படைப்பாளியின் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த விஷயமாகிறது.

இவரது சில கதைகளில் தொடர்பு ஊடுபாவாக உள்ளது என்று எஸ்.பொகுறிப் பிடிவதும் அதனால் தான். இறுக்கம், வல்லலவெளி, பெயர்வு, வீடு நோக்கி ஆகிய கதைகளின் பகைப்புலம் அநேகமாக ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆசிரியர் யதார்த நீதியில் அப்பகைப் புலத்தை வரையம் போது கதைகளின் பகைப்புலம் ஒன்றேயாக வாசகனுக்குத் தோற்றுத்தரும். ஒரு கதையைப் போல இன்னொரு கதை இருப்பதாகப் பிரமை தருவதும் இந்த ஸ்ரீயோ ரைப் விபரிப்பால் தான்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்: இவரது படைப்புக்கள் அனைத்துமே நேர் கோட்டமைப்பிலும் சிக்கலற்றும் ஒற்றைப் படையானதாகவும் உள்ளன. மாற்றங்கள் அதிகமிராத ஒரே மாதிரியான ஒரு நீண்ட தரவையில் நீண்ட நேரம் வண்டிச் சவாரி செய்வது யாருக்கும் உற்சாகந் தராது. காட்சிகளின் மாற்றும் பாதையிலொரு பள்ளம் வனைவு நெளிவு சுளிவு வந்தாலே சுவாரஸ்யம். கதைகளைப் புனைவதில் மிகக் குறைவான தொழில் நுட்பமே பிரயோகிக் கப்படுவதால் அநேகம் படைப்புக்கள் கட்டுரைக்கு அனுக்கம் காட்டுகின்றன.

கதையின் பகைப்புலங்களை அளவுக்கு மின் சி விபரிப் பது சிறுகதைக்கு அதன் கட்டுமானத்தைப் பாதிக்கும், கச்சித்தைக் குறைக்கும். அளவான விபரிப்பே சிறுகதைக்கு கிறிஸ்பைத் தரும். சொந்தசெட்டென்பது கவிதைக்கு மாத்திரம் வேண்டிய தில்லை. சிறுகதைக்குந்தான். ‘வீடு நோக்கி’ கதை கூட மிக விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகையில் முடிவில் ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியைப் படித்தது போன்ற உணர்வையே தந்து விடுகின்றது.

ஆக கதைப்பின்னவில் விபரிப்புக் களுக்கு அப்பாலானதைக் கலாசாரரீதியாகப் பண்ண வேறொன்றையும் சேர்க்க வேண்டியேயுள்ளது. அது கற்பனையேயன்றி வேறேன்? கதைபேசும் விஷயத்தின் அமுத்தத்தை அதிகரிக்க கற் பனை வேண்டியேயுள்ளது. மேலும் இவர்

படைப்புக் களில் பாத் திரங் கள் கச்சிதமாக கலாரீதியாக வார்க்கப் படாமைக் கும் இக் கற் பனைப் பின்னடைவே காரணமென்பேன். ஒரு படைப்பின் கூட்டு விளைவாகவே வெறும் செய்தி மாத்திரமேயெனில் அதற்கு ஒரு பத்திரிகை எழுத்தாளர் போதுமே? கதாசிரியர் வேண்டுமா?

முதற்கதையின் முதற்பந்தியில் ரோட்டின் நடுப் பகுதியிலிருந்து சரிவாகச் சென்ற அந்த மோட்டார் கைக்கிள் என்று எழுதுகிறார். சமதரையில் சரிவாக ஒட்டுவதெங்கனம்? எனவே ஒரமாகச் சென்ற என்று எழுதினாலே அவ் வாக்கியம் அர்த்தப் படும். இது எஸ்.பொவின் கண்களுக்குத் தப்பியது எங்களும்?

120ம் பக்கத்திலும் வேறொரு இடத்திலும் ‘லான்ட் மாஸ்டரில்’ படையினர் வந்தனர் என்று வருகிறது. அது சிறு உழவு இயந்திரமல்லவா? வேகமாக ஓடவும் ஓடாது. அது ஜீப் வகையைச் சேர்ந்த ‘லான்ட் ரோவராக’ இருக்கலாமோ வென எனக்குச் சந்தேகம்.

நான் இதுவரையில் இப்போது வல்லிபுரக் கோவில் இருக்கும் இப்பமற்றும் நாகர் கோவில் பிரதேசங்களில் தான் தமிழ் அரசுகளும் சமஸ்தானங்களும் இருந்தாக அறிந்து விடுகின்றன. ‘வல்லலவெளி’ என்ற கதையில் கரையார் தலைவனாருவன் வல்லலயில் நாடு பிடிக்க வந்த போர்த்துக்கீசருடன் சமர் புரிந்து விரட்டியதாக வருகின்றது. அதற்கும் காலத்தால் எவ்வளவோ பிந்தியது

போர்த்துக்கேயர் காலம். அக்காலத்தில் கரையார் சமூகம் தனியரசுகளிலிருந்தாகவோ அல்லது போர்த்துக்கீசரர் விரட்ட வல்ல போர்க்குழுமங்கள் இருந்தாகவோ வரலாற்றில் அறியப்படவில்லை. எனவே செவிவழித் தகவல்களைப் படைப்புகளுள்ள தரும் போது அத்துறை போந்த வர்களுடன் ஆசிரியர் கலந்தாலோ செய்ய வேண்டும். அல்லது ஆதாரங்களையும் கூடவே தரவேண்டும்.

94ம் பக்கத்தில் வல்லை வீதியில் 750ம் 751ம் தட இலக்க பஸ்வண்டிகள் இரண்டும் வரும் என்றால் விஷயம் வாசகனுக்கு விளங்கிவிடும். அவர் அதைத் தொடர்ந்தும் ஒரு நீண்ட வசனத்தை எழுதுகிறார். அது வாசகன் பொறுமையைச் சோதிப்பதாகும். ஒரு படைப்பில் நாலு வார்த்தைகளில் சொல்லக்கூடிய விஷயத்துக்கு ஜங்குது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினால் படைப்புச் சேதாரமாகுமென்பார் சுந்தரராமசாமி.

மேலும் படைப்புகளுள் ஆங்கில வார்த்தைகளை ஆங்கிலத்திலேயே எழுதுவது அழகல்ல. நானும் அத்தவறை முன்பு பல கட்டங்களில் விட்டுள்ளேன். இங்கே எனது அனுபவமொன்றைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

ஒருமுறை சரங்க ரயிலில் ‘அம்மா’ என்றொரு புகலிடச் சஞ்சிகையை வாசித் தபடி பயணித்துக் கொண்டிருந்தேன். விநோதமான எமது மொழியின் வரிவடிவை அவதானித்து ஆர்வமிக்க சக பயணியோருவர் அது

என்ன மொழியிலான புத்தகம் என்று கேட்டார். நான் தமிழ் என்றேன். ஏன் சில இடங்களில் வத்தீன் (ஆங்கில) வரிவடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே அவ்வார்த்தைகள் ஏன் தமிழில் இல்லையா அல்லது அவ் வெழுத்துக்களே இல்லையா என்று கேட்டார். எனக்கு ஒடும் ரயிலிருந்து குதிக்கவேண்டும் போலிருந்தது. அன்றிலிருந்து படைப்புக்களிடையே ஆங்கிலத்தைப் பாவிப்பதில்லையென்று இருக்கிறேன்.

'இணக்கம்' என்ற படைப்பின் பகைப்புலத்தை உடனே ஊகித்துவிட முடியவில்லை. காரணம் அதில் குறிப்பிடப்படும் வீதிகள் புத்தளம், அனுராதபுரம், குருநாகல், வவுனியா ஆகிய நாலு இடங்களிலுமே உள்ளன. மேலும் அக்கதையின் விளைச்சல் இறுதிப்பகுதியிலேயே வருவதால் விமானம் பறக்க முதல் மிக அதிகமான தூரத்தைத் தரையிலே ஓடியே வானில் ஏறுவது போன்ற அனுபவத்தைத் தருகின்றது. இதே அனுபவம் 'பயன்படல்' கதையிலும் கிடைத்தது.

'திருவோடு' கதையில் பரதேசம் போடும் திருந்தாத எமது சனங்களின் பழக்கவழக்கங்கள் அர்த்தமற்ற சடங்குகள் சாமத்தியங்கள் படாடோபங்கள் ஜம் பங்கள் பட்டு உடுத்துவதும் பவுன் நகை பூணுவதுந்தான் ஜன்ம சாபல்யம் என்பது போல வாழும் பகுத்தறிவற்ற மக்களின் முடத்தனங்கள் அழகாகப் பதிவு செய்யப் படுகிறது.

அனால் கண்டாவிலோ அல்லது

வசதியான ஜேரோப்பிய நாடோன்றிலோ தமிழ் அகதிகள் இவற்றை அங்கே கிடைக்கும் உதவிப்பணத்தால்தான் செய்கிறார்களென்று ஒரு பாத்திரம் மூலம் பேச வைத்திருப்பது தவறு.

எனது ஏறத்தாழ இருப்பத்தைத்தந்து ஆண்டுகள் பரதேச வாழ்வு அனுபவத் திலிருந்து இவ்விடியத்தை மேலும் இங்கு சுற்றே தெளிவு படுத்தலாம். அது என் கடமையும் கூட.

எந்த ஒரு பொருளாதார வலுவுள்ள நாடும் அதன் பிரஜைகளுக்கும் அங்கு வாழ்நேர்ப்பவர்களுக்கும் நலிவான பொருள்மிய வாய்ப்புகளுள்ள எம் தேசங்களைவிட சமூகப்பாதுகாப்பை அதிகமாக வழங்குவது இயல்பு. எமது நாட்டில் விதவைகள், முதியவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர் ஆகியோருக்கு அரசு (மிகக் குறைந்தளவேயெனினும்) உதவிப்பணம் தருவதுண்டு. அவ்வுதவி ஏதோ பிரதமர் வீட்டுக் கல்லாப் பெட்டியிலிருந்து வருவதைப் போல அதை முன்பு நம்மவர் 'பிச்சைச் சம்பளம்' என்றனர். அது எமது வரிப் பணத்தின் ஒதுக்கேடேயல்லாமல் எவர் வீட்டுப் பிச்சையுமல்ல.

குறைவோ கூடவோ இடம் பெயர்ந்தோருக்கான நிவாரணப் பொருட்களை ஏதிலிகளாகிய நம்மவர்கள் அரசிடமிருந்து பெற்ற துண்டு, சில இடங்களில் இன்னும் பெற்றுவருகிறார்கள்.

வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு உதவிப்படி வழங்குவதென்று சந்திரிகா அம்மையார் முன்னொரு

முறை தேர்தல் காலத்தில் சொன்ன துண்டு. (இப்போது அப்படியேதும் வழங்கப்படுகிறதா தெரியவில்லை.) இவ்வாறாக அனைத்துப் பிரஜைகளும் சாப் பிட்டு உயிர்பிழைழத் திருக்க வேண் டிய ஒரு குறைந்தபட்ச உதவியை வேலை வாய்ப்பற்றிருப்பேர், சிறுவர்கள், மாணவர்கள், அகதி வின் ணபம் செய் திருப் போர் ஆகியோருக்கும் அந்தந்த நாடுகளின் சமூக சேவைகள் தினைக்களம் வேலை செய்வோரின் வரிப்பணத்திலிருந்தே வழங்குகிறது.

குளிர்நாடுகளில் இவர்களுக்கு ஒதுங்க ஒரு கூரையும் உயிர்தரிக்க உடையும் உயர்வுக்கான பொருளாதார உதவியும் வழங்குவது அதிகமாக வழங்குவது இயல்பு. எமது நாட்டில் விதவைகள், முதியவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர் ஆகியோருக்கு அரசு (மிகக் குறைந்தளவேயெனினும்) உதவிப்பணம் தருவதுண்டு. அவ்வுதவி ஏதோ பிரதமர் வீட்டுக் கல்லாப் பெட்டியிலிருந்து வருவதைப் போல அதை முன்பு நம்மவர் 'பிச்சைச் சம்பளம்' என்றனர். அது எமது வரிப் பணத்தின் ஒதுக்கேடேயல்லாமல் எவர் வீட்டுப் பிச்சையுமல்ல.

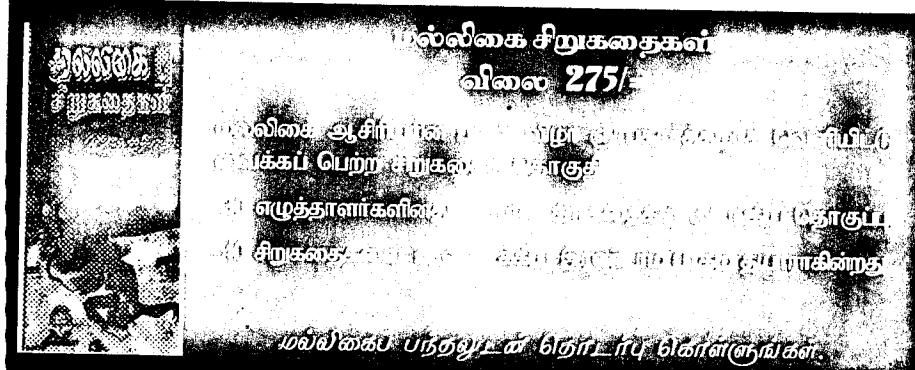
அகதிகளும் வேலை வாய்ப்

பற்றோரும் மாணவர்களும் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து வேலை செய்யும் போது அவர்களிடமிருந்து வகுவிக்கப்படும் வரியிலிருந்து (அது ஜெர்மனியில் வருமானத் தின் 15சதவீதம்) இதர மக்களுக்கும் உதவிகள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. எங்குமே அகதிகளுக்கென்று எதுவுமே விஷேசமாக வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை அறிக். ஊரோடு ஒத்த செயற்பாடுதான். வதிவிடங்களை, உணவுப்பொருட்களை வழங்குவதில் சுதேசிகளுக்கு ஒன்றையும் கறுப்பர்கள் 'ஆசியர்களுக்கு மட்டமானதையும் வழங்கும் மாற்றாந்தாய் மனப் பாங்குள்ள நாடுகளும் உண்டு. எனவே சமூக உதவியைப் பெறுவதென்பதை திருவோடேந்துதலுக்கு ஒப்பிடுதல் தவறு. கண்டிக்கிறேன்.'

இவ்விடியத்தை அவர் வேறு யாருடனும் கலந்து தெளிவாக்கிய பின்பதிவு செய்திருக்கலாம். அப்படித் திருவோடேந்துவதாகவே இருந்தாற் கூட அவர் குடும்பத்தில், சமூகத்தில், இனத் தில் ஒருவர் கன்டாவில் திருவோடு ஏந்தும் மிடிமை மீதான எள்ளல் நகைப்பு குந்தவையையும் அடக்கியதுதான்.

'யோகம் இருக்கிறது' தொகுப்பின் தலைப்புக்கதை. இங்கே லஞ்சம் வாங்கிப்பிழையப்பு நடத்துகின்ற அரசு உயர்திகாரி ஒருவர் கையும் மெய்ய மாகப் பிழைப் பேர்க்கையில் அவருக்கு உத்தியோகம் பறி போய்விடுகிறது. பந்தாவுடன் வலம் வந்து கொண்டிருந்த அதிகாரி தன் உறவினர்களையோ

நன் பர்க்கலையோ கூட நேராகச் சந்திக்கக் கூசிக்கொண்டு ஒதுங்கித் திரிகிறான். பின்னர் ஒருநாள் அவன் அரசியல் செல்வாக்குள்ள தன் பழைய நன்பன் ஒருவனைத் தற்செயலாகக் காண நேர்ந்தபோது தன் பிரச்சி வனைய முறையிட அவனும் தன் செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து அதே குறுக்குவழியில் போய் அரசாங்க மந் திரி ஒருவருக்கு ஸஞ் சம் வழங் குவதன் மூலம் அவனது உத்தியோகத்தை மீளப்பெற வாய்ப் பிருக்கிறது என்று ஊறுதியளிக்கிறான். உண்மையில் மக்கள் யோகம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஸஞ்சலாவண்யங்களாற்ற ஒரு சுத்தமான அதிகாரியே கிடைப்பார். இங்கோ தேள்கொட்டிய திருடன் ஒருவனுக்கு இன்னொரு திருடன் புளியைத் தடவ வருகிறான். அதாவது இன்னொரு திருடனின் தயவில் கிடைக்கும் மீள்பதவி இவனுக்கு யோகமாகிறது. நோயும் நோய் முறிவு இரண்டுமே அறஞ்சார்ந்த வழிகள் வல்ல! தலைப்பின் மிகை வர்ணம் சற்று நெருட்டலையே தாங்கிறது. சரிகான்

குந்தவை தனக்குத் தெரிந்தவர் எவருடையதாவது அனுபவத்தை மனதில் போட்டுக் கொண்டு எழுதியிருப்பாரோ?

குந்தவை மேலும் கற்பனையும் உழைப்பும் சேர்த்து இன் னும் படைப்புக் களை கலாரீதியாகத் தருவாராயின் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் தடத்தில் தன் சுவடுகளை இன்னும் அழுத் தமாகப் பதித் து முன் செல்வாரென்பதில் ஈயமில்லை.

பெர்லின், 25.01.2003

മല്ലികൈ ചീരുക്കത്തുകൾ
വിഭാഗം 275/—

விகை ஆசாரி விடுதலை போன்ற நிலைகளில் மிகவும் கூறப்படுகிறது. இது சிகிச்சையின் முக்கிய அடிப்படை என்று தீர்மானம் செய்யப்படுகிறது.

58

யுத்த പുമിയിൻ
വരലാർന്നുപ് പക്കിവുകൾ

-ப.அப்பன்

ஆகக் இலக்கியம் பற்றி கருத்துக்கள் கூற முற்படும்போது, கருத்துரைப்பவர் குழுச்சார்பற்றி நோக்க வேண்டும்.

தான் வாத்துக்கொண்ட இலக்கியக் கொள்கை கோட்பாடுகளை வைத்து உரசிப்பார்த்தல் விநாப் பகுத்துக்கூல்லு

'நல்ல இலக்கியங்களை நானிலம் போற்றுச் செய்வோம்...' என்ற ரீதியில் கருத்துரைப்பவரின் கண்ணொட்டம் அமைந்தால் இருட்டிடிப்புகளுக்கு இடமில்லாமல் போய்வுடம்.

தாமரைச்செல்லி அவர்களின் யுத்தபூமிக் கடைகளைப் படிக்கும்போது எனக்கு ஆங்கிலப் பெண் எழுத்தாளர் ஜேன் ஓஸ்ரனின் ஞாபகம் வருகிறது. ஆயிரத்து என்னுறுத்துகளில் அவள் 'எமா' என்னும் நாவலை எழுத முற்பட்டபோது உலகின் பெரும் பகுதிகளில் கைத்தொழில் பூர்ச்சி நடந்துகொண்டிருந்த காலகட்டாம். ஆய்வும் அந்தச் சூழலிருந்து ஒரு சொல்லேனும் அவளது அந்த கிராமிய நாவலில் இடம் பெறவில்லை.

ஆனால் தாமரைச்செலவியின் கடைகள் அனைத்தும் சூழலில் நடந்த யுத்தத்தைப் பற்றியே பேசுகின்றன.

இது எதனைக் காட்டுகிறது? இலக்கியத்தில் படிப்படியாகத்தான் சமூகப்பார்வை வளர்ச்சியடைந்துகொக்க வேண்டும்.

'who moved my cheese?' என்னும் ஆங்கல் நாவல் சமூகப் பிரக்ஞாயின் உச்சக்கட்டத்தையே காட்டுகிறது.

இடத்தின் மூலம் நம்பியிராமல் தேடல் முயற்சி இருக்க வேண்டும் என்னும் செய்தியை உணர்த்துகிறது இந்நாலே

காந்த சக்தி போல் கவர்ந்த முக்கும் வசன நடையில் தாமரைச்செலவி பல கோணங்களிலிருந்தும் சமகாலத்தைப் படம் பிரிக்குகிறார்.

யுத்த பூமியில் மக்கள் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும்? என்னும் விளாவுக்கு. பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய தாமரைச்செல்லி அவர்களின் 'அழுவதற்கு நேரம்ல்லை' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு விடையளிக்கிறது.

5

யுத்த பூமியில் சாதாரண மக்கள் படும் அவஸங்களின் சீத்தரிப்புகள் என்பதை விட அனைத்துக்களத்தைகளும் சமகால வரலாற்றுப் பதிவுகள் என்று கூறுவதே பொருத்தம்.

இதன் மூலம் யுத்த பூமியில் வாழும் ஒரு படைப்பாளி தம் தார்மிகக் கடமையை செவ்வனே நிறை வேற்றியுள்ளார்.

‘அழுவதற்கு நேரமில்லை’ சிறுக்கதையில் இருபத்தாறு வயதிலேயே வெணி மரணத்தைத் தழுவ நேர்க்கிறது. ஒழுங்கான கவனிப்பு இல்லாததே காரணம். வறுமையில் தவிக்கும் கணவன். அடிக்கடி ‘இடப் பெயர்வுகள்’ நகம்புவதால் அன்றாடம் தொழில் செய்து சீவிப்பவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புகள் இல்லை.

மனைவியன் இறுதிக் கிரியை கணக்கூட செய்யமுடியாத நிலையில் குழந்தையின் சுகளீனம் வேலை. வைத்தியம் பார்ப்புதா. ஸமக் கிரிகைகளுக்கு ஒடித்திரிவதா...? எப்படியோ அவற்றை நிறை வேற்றினாலும்... மீண்டும் இடப் பெயர்வு.

கதை வாசகனின் நெஞ்சை நெக்டை வைக்கிறது.

தொழில்னிமையும் அதனால் வறுமையின் கோரப் பீடியும். அன்றாடப் பிரச்சினைகளும் யதார்த்தபூர்வமாக கோடிட்டுக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

‘நாளைய செய்த’ சிறுக்கதையும் விறு விறுப்பாக நகர்கிறது. அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பு. இறுதியில் வியட்னாமிய கராமம் மீட்கப்படுகிறது. ரிச்சி து வான். எம்.ஜோ.பப்புல் கங் பாத்திரங்கள் நல்ல வார்ப்புகள். மனதை ஈர்க்கின்றன.

இதுவும் ஒரு போராட்டக் கதைதான்.

கதாச்சியையின் பரந்த மாணுட நேயம் இதன் மூலம் வெள்பபடுகிறது.

‘முற்றுகை’ சிறுக்கதையில் இருபத்து நான்கு வயது பூவன் னன் யுத்த பூமியிலிருந்து வெளியேற கொழும்பில் ஒரு புத்தகக்கடையில் தொழில் செய்கிறான். ஓரிரு வாடகை அறைகளை பரிசோதிக்க வந்த இராணுவத்தனரும் பொலீசாரும் அவனைக் கைது செய்து கொண்டு போகிறார்கள்.....

இவ்வாறாக ‘உறவு’ ‘பாதை’ ‘சுயம்’ ‘பாதனி’ ஊர்வலம் ‘அக்கா’ ‘ஒட்டம்’ ‘சிறை நிழல்’ ‘அடையாளம்’ ஆக்க தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் சிறுக்கதைகள் அனைத்தும் யுத்தம் காரணமாக இடப்பெயர்வுகளினால். அமைத்தயற்ற வாழ்க்கையையும், குடும்பங்களில் பிரச்சினைகள் தோன்றவும் கைது செய்யப்பட்டு சீத்திரவதைகளுக்கு ஆளாக்கப் படுவதால் பாரிய இழப்புகள் தோன்றுவதையும் யதார்த்த பூர்வமாக காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவை வெறுமனே பதிவுகளாக மட்டும் சிறுக்கதைக்குரிய பண்புகளுடன் கலைத்துவம் மீன்ற படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இலக்கிய உலகில் இனங்காணப்பட்ட சிறுக்கதை எழுத்தாளர் தாமரைச்செலவி அவர்களின் பல்லாண்டு அனுபவமும், வாழ்க்கையை மிகவும் கூர்மையாக அவதாளிக்கும் தன்மையும். வசனங்களின் ஈப்பும். இலாவகமான நடையும் இந்நாலில் இடம் பெற்ற ருக்கும் கதைகளின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும் என்று கூறுவதை மைகையில்லை.

தூண்டில்

இந்து தூண்டில் பக்கம் பலராலும் விரும்பிர் யாக்கப்படும் பறுதியாறும். உரிமையில் மாணவர்கள், திரமான சுவைஞர்கள் இந்து தூண்டிலுக்கு கீள்வி ஏற்றுவது வரலேற்கத்திற்குத்

இந்துக்கு கீள்விகள் கேட்டதும் புகழும் அக்கேள்விகளுக்குப் பதில் சிராம்வதும் பயறுபோறாகும் அறிவுத் தோல் புயர்ச்சி தொடரப்படுகிறது. சுவை இந்து தளத்தை இளந்தலைற்றுறையினர் சரிவரப் பயன்படுத்துக் கொள்வது வரலேற்கத்திற்குத்

- ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவா

தி கந்நாடக இசைக் கலைஞர் சேஷகோபானன் ஒரு திதிக்கலைக்காட்டி போட்டியில் இசைஞர்வி இனங்காலி பாந்திக் கேட்டபொழுது ‘திசைஞர்வி’ எனப் பெயர் எடுத்தவர்கள், அவர்கள் இசைஞர்வி எனப் பெயர் வைத்துக்கொண்டவர்’ எனச் சொன்னாரே, கூடு பற்ற என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கண்டி

க.நடனசீவம்

நானும் இக்கருத்துப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இசை ஏதோ ஒரு உயர்ஜூதிக்கோ குலத்துக்கோ உரிய பரம்பரைச் சொத்தல்ல. காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அவர் இப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். விட்டுத்தள்ளுங்கள். இசைஞரினி இசைஞரியேதான். யாராலுமே அந்த இடத்தைப் பிடித்து விட முடியாது.

‘மதுரை மணியின் பாட்டா? பலே ரொம்பப் பிரமாதமாகப் பாடுவார். மதுரை சோழுவா? ஏதோ பாடுகிறான்!’ என ஓரவஞ்சகமாகக் கதையளக்கும் மயிலாப்பூர் துப்பலின் விமரிசனக் கருத்துக்களும் மக்களுக்குத் தெரியாததல்ல.

நமது மன்னில் கூட கர்நாடக இசைக்கதைறையில் மூவர் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார்கள். ஒருவர் கருணாகரன், மற்றவர் திலகநாயகம் போல் பிறிதொருவர் புத்மலீங்கம் இவ்வர்களில் இருவரது உருவங்களை முன்னரே மல்லிகை அட்டையில் முகப்புப் படமாக வெளியிட்டுள்ளேன். தமிழகத்தைப் போலவே, இங்கும் இசைக்கதைறை உலகில் பல பொச்சரிப்புகளுண்டு. எங்குமே தூய திறமைகள் பைபொழுதுமே மதிக்கப்பட்டுப் போற்றப்படவே செய்யும். அந்த அந்தத் துறையில்

தாம் தாம் இமயம் எனக் கொக்கரிப்பவர்கள் கடைசியில் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு முடிவில் மறக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்பது தின்னனம்.

ஏ ஒரு சிறந்த பேச்சாளனுக்கு என்னென்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும்?

கோப்பாய் ச.திருப்பதி

சிறந்த மேடைப்பேச்சாளனிடம் இருக்க வேண்டிய தகுதிகள் ஜந்து அவையாவன. முதலாவது தோற்றப் பொலிவு. இரண்டாவது சரளமான மொழிப்புலமை. மூன்றாவது தெளிவான சிந்தனையின் மொழி வெளிப்பாடு. நான் காவது ஆழமான கருத்து. ஜந்தாவது அதை வெளிப்படுத்தும் நயம்.

ஏ சிறுகளுக்கு என்றால் என்ன? என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் இருக்காலால் காற முடியுமா?

புலோலி ம.மரியுதாஸ்

நந்த அதி உண்ணத சிறுக்கதை எழுத்தாளனாலும் தற்காலச் சிறுக்கதைக்கு வரைவிலக்கணம் சொல்லி விளங்கப்படுத்தி விட முடியாது. அவன் அப்பாவான அழகி எனச் சொல்லப் பட்டு வருகின்றது. பேரழகி என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் சொல்ல முடியாததைப் போலவே சிறுக்கதைக்கும் வரைவிலக்கணம் சொல்ல இயலாது.

ஏ கிளைகை முறைக்கு ஏழுதாலா எங்கும் கிழுவாரா சாதித்து என்ன?

வல்வெட்டி

நா.கணேசன்.

இன்றைக்கு இந்த மண்ணில் பல பிரதேச மட்டங்களில் இருந்தெல்லாம் வாரா வாரம் புதுப்புது நூல்கள் வெளி வந்து பாமர மக்களிடம் உலவி வருகின்றதே, அது அதன் சாதனைகளில் ஒன்று. சமூத்து இலக்கியம் எனத் தனியாகப் பேசப்படுகின்றதே அது அடுத்த சாதனை. பரவலாக இன்று பல பிரதேசங்களிலிருந்து புதுப் புதுப் படைப்பாளிகள் உதயமாகி வருகின்றனரே. அதற்கு அடிப் பசனையிட்டதே இ.மு.எ. சங்கமாகும்.

ஏ மக்களைக் கலை கிளைகை மட்டத்தில் என்றும் திருப்பதிம் படுத்துகின்றதா?

கொக்குவில் ச.சகாதேவன்

அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது. மல் லிகை ஒரு குறிப் பிட்ட பகுதியினரைத் தான் திருப்பிப் படுத்துகின்றது என்பதே உண்மை. ஒர் உண்மை உங்களுக்குத் தெரியுமா? சகலரையும் திருப்பிப் படுத்துகின்ற இலக்கியச் சஞ்சிகை உலகில் எங்குமே இதுவரைக்கும் வெளிவந்ததில்லை.

ஏ மூகேளி, மழுவாசீச் பத்திரிகைகளில் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்கிறது எலு?

புகுக்குளம் ச.அருண்மௌழி

இரண்டுமே இரண்டு வகையைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகள். இரண்டும் இரண்டு விதமான நோக்கம் கொண்டவை. அந்தக் காலகட்டத்தில்

இரண்டினதும் தமிழ்ச்சேவை காலத்தால் அழிக்க முடியாதவை. கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கவை.

ஏ பதுமைப் பத்தனிடமா, ஜெயகாந்தனிடமா நீங்கள் அதை மதிப்பு வைத்துவர்களிகள்? காரணத்தை வீண்கு வீர்களா?

கலட்டி

ர.ரங்கதா.

இருவரையும் இப்படி எடை போடக் கேட்பதே தப்பி. புதுமைப்பித்தன் தமிழ்ச்சிறுக்கதையின் முன் னோடி. அவரது தோன்களில் நின்று கொண்டு தான் ஜெயகாந்தன் தனது படைப்புக்களைச் செய்துள்ளார். புதுமைப்பித்தனை நான் நேரில் பார்த்ததில்லை. ஆனால், ஜெயகாந்தன் நண்பன். நாற்பது வருஷ நட்பு. எனவே இயல்பாக நான் ஜெயகாந்தன் சார்பு நிலை எடுப்பது யதார்த்தமானது.

ஏ மேமன்கவியின் கவிதைகள் பற்றி - அவை ஆத்தாக தமிழ்க் கவிதை வரவாற்றும் சிபைப் போகும் கிடம் யற்றி உஸ்களது கருத்து என்ன?

வெல்லண்டை

க.வீஜயராணி

புதுக்கவிதையாளர் மேமன்கவி. யார் ஏற்றக் கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாது போனாலும் புதுக்கவிதை இன்றைய இலக்கிய வளர்ச்சியில் அத்தியாவசியமான ஒரு கவிதா வடிவம் - நான்கு புதுக்கவிதை நூல்கள் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். நிச்சயமாக நம்புகள், வருங்காலத்தில் கவிதைத் துறை பற்றிப் பேசப்படும் இலக்கிய

அரங்குகளில் அவரது பெயரும் இடம் பெறும். விமரிசிக்கப்படும்.

ஏ உஸ்களைத் தின்கறை கிளைகை முன்னேற்றக்கின் ரீக்கியம் சென்னா?

கிளாவாலை.

க.திரவியம்

உழைப்பு! தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுள்ள துறையில் இடையறாத உழைப்பு. உலகில் முன் னேறி வந்துள்ளவர்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள். அவர்களும் நான் சொன்ன பதிலையே சொல்வார்கள்.

ஏ உஸ்களைப் பற்றி நன்பீர் முருகூயுதி ஒரு நாளை ஏழுதி உஸ்களது குருபு அளிக்குத்தார்கள் அவைவுக்குமே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளாராம் அந்த மூலின் பியார்வனா?

ஆளைக்கோட்டை

ஆ.தேவராஜன்.

'மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள்' என்பது அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர். சென்னையிலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. புதியின் முகுந்தன் பதிப்பகம் அந்த நூலால் 2001 ஜூலையில் வெளியிட்டுள்ளது. 136 பக்கங்களைக் கொண்ட அந்த நூலின் இந்திய விலை ரூபா 45/-

ஏ கடந்த காலக் கவிதைகளை நீங்கள் அடிக்கடி நேரிட்டுப் பார்ப்பதுநேரா?

கோப்பாய்

ம.மயில்வாகனன்

நீங்களுத்துப் பார்ப்பதுடன் நின்று விடுவதில்லை. அதை எழுத்தில் கூட ஆணப்படுத்தி வருகின்றேன். எனது

எழுத்துக்களே அதற்குச் சாட்சி.

ஏ மல்லிகையின் ஏரம்பகாலம் விதாடகம் பல கிளம் எழுத்தாளர்களை ஒக்குவிட்டது. இற்சாகப்படுத்தி, உருவாக்கி, கூடக்கிய இலக்கிய இலவசிகளைகள். அவர்கள் உங்களுக்காலவு, நான்களை உருவாக்கிய மல்லிகைக்கு கிளமும் விகவாசமாக இருக்கறார்களா?

நெல்லியடி

க.தவயோகம்

எந்த விதமான எதிர்பார்ப்புக் கட்டளையும் உத்தேசித்து இளம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை நான் உருவாக்கி விடவில்லை. மல்லிகைக்கு விகவாசமாக இருக்கிறார்களா? என்பது முக்கியமல்ல. சமத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு விகவாசமாக இருக்கிறார்களா? என்பதே எனது கவலை. தடம் மாறுவார்களேயானால் கூடிய சீக்கிரம் இலக்கிய உலகிலிருந்து காணாமலே போய் விடுவார்கள். பின்னர் அவர்களைப் பற்றி நாமேன் கவலைப்பட வேண்டும்?

ஏ 38-வது மல்லிகை ஆண்டு மல்லிகை நிற்பனை எப்படியுள்ளது? பிரபலம் எழுத்தாவக்குக் கூடியுள்ளது?

கட்டுவன்

ச.சந்திரதாஸ்

வீரகேசரி வெள்ளி கலைக் கேசரியில் சகோதரி ‘லஷ்மி’ மல்லிகை யைப் பற்றி வெகு விரிவாக ஓர் அறி முகம் எழுதினார். அந்தனில்லோ தினகரன் வாரமஞ்சியில் குறிப்பிட்டு

என்னார். மற்றும் இரண்டு தினசரிகளும் எழுதின். ரூபவாழினி, சக்தி ஒளிப்பாயி உற்சாகமுட்டின. ஒரே உற்சாக முடில் நான் தினெனக்கிறேன்.

ஏ குறுப்பின் அடிமைகளின் அவை வொலறு பற்றாக்கி முருகாளநான் ஒரு அருமையான கட்டுரை ஒன்றை ஆக்கப்பட்டார். தீந்தக் குறுப்பின் மக்களுக்கு நடைபெறுவது போன்ற சிகாருமைகள் வேவிறங்காவது தின்ற நடைபெறுவதாக?

வாலாய்

வி.பரமேஸ்வரன்

நீங்கள் எந்த ஊரிலிருந்து இப்படிக் கதை பேசகிறீர்கள்? வட புலத்தில் உங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களைச் சுற்று கவனித்துப் பாருங்கள். ஒடுக்கப் பட்ட பனுச்சமர்களுக்கு இந்த மண்ணில் என்னென்ன மானுடக் கொடுமைகள் நடைபெறுகின்றன என்பது வெகு துல்லியமாகப் புரியும். தயவு செய்து கண்களைத் திறந்த படி சுற்று மற்றும் பாருங்கள்! நம்மவர்கள் தமது ஊர் அழக்குத் தனங்களைக் கூட, இன்று பலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் கூடக் கடைப்பிடிக்கிறார்களே!

201 - 1/1, ஸ்ரீ சுத்ரேஷ் எந்தி, கொழும்பு - 13. முசுவியில் வசிப்புவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் கொழும்பு கூரியில், தீவா அபங்களுக்காக கொழும்பு விளைவாற்றி, போடி, 98A, இலக்கத்திலூள் U.K. பிரிசன்ட் ஸ்டீப் ரூம்ஸ் டீவிபிட் பெர்ரது.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்
சாலைத்திய புத்தக இல்லம்
எம்.ஏ. குணசேனைவின் எஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் கீங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள்,
பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள்,
இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள்,
அழ்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின்
நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விரிப்பணாயும்

சாலைத்திய புத்தக இல்லம்
ஒல. 4, குநுநாகல் வீதி,
(பஸ்நிலையத்திற்கு அண்ணமயில்)
புத்தளம்.

தொலைபேசி/தொலைநூல் : 032-66875

அழ்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும்,
பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து கொடரபு கொள்ளுக்கள்.
உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

MALLIKAI

MARCH 2003

மல்லிகைக்கு
எமது
வாழ்த்துக்கள்

PARA EXPO PRODUCTS (PVT.) LTD.

Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods

30, Sea Avenue,

Colombo - 03.

Tel: 573717